

رؤفقا

بلا وکراومیهکی رؤشنیرییه
و همر ژماره‌ی تایبته به داهینه‌ریک
ژماره‌ی ۵۹

ووه‌فای

پیرست

بایوگرافی ژيانی وەفایى / نەورۆز سەیدگۆل / ۲
بیرەوەر ییەکانى وەفایى / تحفه المریدین / ۷
ئاوینەى شکاو / ۲۶
شەعرەکان / ۴۲

ژمارەکانى داھاتوو مان تاییەتە بە ھەریەک لە:

گۆران (شاعیر)

پیریال مەحمود (شاعیر)

عەبدوللا جەوھەر (نووسەر)

بەدیە باباجان (ھونەر مەند)

شوکر مستەفا (نووسەر، وەرگێڕ)

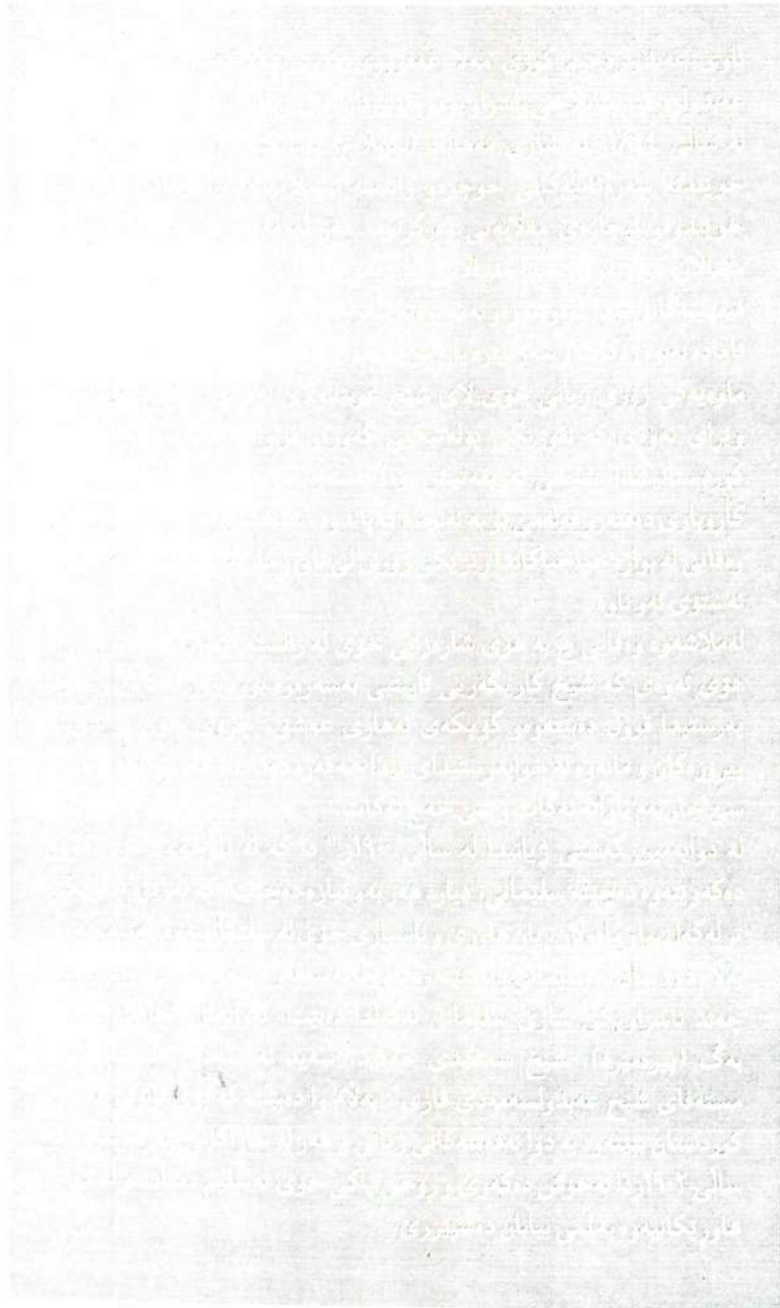
سەرپەرشتیاری گشتی: دلشاد عەبدوللا
ستافی بۇقار: یاسین عومەر / سەباح بەنجەدەر
ھەلەچن: نەورۆز حاجی سەیدگۆل
دەرھینەری ھونەری: حەمید ئازموودە
میلکاری: محەمەدعارف / قەلەمکێشی وەفایى: قەرەنى جەمیل
بۇقار: بلاوکر اوھەکی بۆشینییریە / ھەر ژمارە تاییەتە بە داھینیەریک
دەزگای ئاراس و سەردەم وەکوو پڕۆژەى ھاوبەش دوومانگ جاریک دەری ئەگەن
ناوینشان: ھەولێر - شەقامى گۆلن - دەزگای چاپ و بلاوکردنەو دەى ئاراس
سلیمانی - شەقامى سالم - دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم

ژمارەى تەلەفۆن سەرپەرشتیاری گشتی:
کۆرەک: ۰۷۵۰۴۵۱۲۷۸۶ - ئاسیا: ۰۷۷۰۱۵۳۲۱۴۵
Email: d.abdullah@araspres.com

بایۆگرافی ژیاڤی وه‌فایى

نووسین و ئاماده‌کردنی: نه‌ورۆز حاجی سه‌یدگۆل

۱ - ماموستا عدلانەدین سەجادی لە کتێبه‌کەیدا "میژووی ئەدەبی کوردی" داگرتوویدە لە
سالی ۱۸۳۸ز لەدایک بووەو لە ۱۸۹۹ز دا کۆچی دوایی کردووە.

هه‌نگامه هاوهریانی ده‌کێرتهوه که وه‌فایی زۆر شوینی کوردستان که‌راوه له زۆر شوینی شاعرانی کوردستان که‌راوه له وه‌ک شاره‌کانی سلیمانی و مه‌باباد وه‌ه‌کاری، به‌لام نه‌یتوانیوه زۆر له شوینی ئۆفره‌ بکری و به‌میتته‌وه.

ده‌بیت نه‌وه‌ش بزانی که‌وا کورد زۆر قهرداری شاعیرانی کلاسیک و راستی ئهم وتیه‌ش لای هه‌ر یه‌ک له رۆژه‌لاتناسانی وه‌ک نه‌لیکسه‌نده‌ر ژاپا و مینورسکی دوویات ده‌بیتته‌وه که ژاپا کوتویه: کورد قهرداری مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیدین به‌وه‌ی به‌شیکێ زۆری عادات و ته‌قلید و کلتور و زانیاریه‌کانی نه‌و کانه‌ی سه‌رده‌می ژاپانی خۆی تومار کردوه و نیستا له‌ کتیبخانه‌ی سالیگوف شیدرن له‌ سان پوتروس بۆرک پارێزراوه.

هه‌روه‌ها مینورسکی کوتویه: هه‌ر که‌سێک دیوانی مه‌لا جزیری نه‌خوینتته‌وه نه‌وه به‌ راستی له‌ نرخێ نه‌ده‌بیانی کوردی و به‌رزایی زمانی کوردی تێ ناگات.

له‌ملاشه‌وه رهنکه‌ نه‌مانه‌ ته‌یا ئیجاب یه‌، به‌و پێیه‌ی هه‌ر یه‌ک له‌و دوو رۆژه‌لاتناسه‌ هه‌ریه‌که‌یان نزیکه‌نه‌وه‌ی زیاتریان له‌و دوو شاعیره‌ی کورد هه‌بووه‌ رهنکه‌ به‌هۆی نه‌وه‌ی که‌ ماوه‌ بواری نه‌داین نه‌یتوانییت له‌ شاعیرانی دیکه‌ی کورد بکۆنه‌وه، یان هاوسه‌رده‌می شاعیرانی وه‌ک وه‌فایی نه‌بوون و ده‌زانین که‌ نه‌لیکسه‌نده‌ر ژاپا له‌ ده‌یه‌ی په‌نجاکانی سه‌ده‌ی نۆزده‌دا په‌یوه‌ندی له‌که‌ل مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیدی هه‌بووه‌ وه‌فاییش له‌ ده‌یه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیستداهه‌وت بووه. بۆ زیاتر وردبوونه‌وه له‌ ورده‌کارییه‌ پیر له‌ سه‌لیقه‌کانی وه‌فایی چهند نمونه‌یه‌ک له‌م نووسینه‌دا دینینه‌وه.

بۆ نمونه له‌ ورده‌کاریه‌کانی کیشی عه‌روز " لای وه‌فایی: ناشکرایه که شاعیرانی

پیشومان که به‌ پیره‌وه‌که‌رانی رینبازی کلاسیزم ناوزه‌دیان نه‌که‌ین زۆریک ساندوو نه‌بوون به‌ ده‌ست دانانی شیعروه‌ به‌ تابه‌ت له‌ سه‌ره‌تاگانی شیعیر نووسینه‌ماندا، نه‌له‌ته‌ مواره‌سه‌و پاشتر قوولبوونه‌وه له‌ نووسینه‌دا کات دوا‌ی کات زیاتر خه‌ترتری کردوون و کۆنترۆلی کیشه‌کانیان کردوه.

نه‌وه‌ی جێی سه‌رنجه‌ کیش له‌ شیعری کوردیدا، نه‌که‌ر له‌ باباته‌هه‌ری هه‌مه‌دانیشه‌وه بۆی برونین ده‌بینن، عه‌روز پیره‌وه‌ که‌راوه. ئهم عه‌روه‌ش که‌ بوو به‌ عیلمیک و فه‌قیه‌کانی کوردستان و ناوچه‌کانی رۆژه‌لات کانی ده‌بوونه‌ موسه‌فه‌ید ده‌بوو به‌خوینن و یه‌که‌یک بوو له‌ ۱۲ عیلمه‌که‌ی که‌ نه‌جازه‌ی مه‌لایه‌تی یه‌ وه‌رده‌گیراوه‌ تا سه‌روش له‌ هه‌ندێ ناوچه‌ی کوردستان ئهم نه‌ریته هه‌ر باوه. ئهم زانسته له‌ رینی خه‌لیلی کوری نه‌حمه‌دی کوری فه‌راهیده‌یه‌وه هاته‌ ناو شیعری عه‌ره‌یه‌یه‌وه له‌و یوه‌ بۆ شیعری نه‌ته‌وه‌کانی رۆژه‌لات. به‌لام خه‌لیل چۆنی ئهم عیلمه‌ ته‌یوره‌ کرد! ئهم دوا دواپانه‌دا ده‌رکه‌وته‌وه که‌ ئهم عیلمه‌ی ده‌قاو ده‌قی له‌ عه‌روه‌ی تایی "قیاداوه" وه‌رگرتوه‌ و پاشان ته‌عریبه‌ی هه‌موو عیلمه‌که‌ی به‌ زاراوه‌ کیشیه‌وه‌ کردوه.

هه‌رچۆن بێت ته‌وا ئیستا ده‌بینین که‌ هه‌موو نه‌ده‌بیاتی کلاسیزممان به‌م پیره‌وه‌ نووسراون، چونکه‌ ته‌نکی بووه‌ که‌سیک بلیت شیعیر نه‌نووسم و نه‌زانیت که‌مه به‌حری عه‌ره‌بی به‌کار هینناوه‌ له‌ شیعره‌که‌یدا ته‌نانه‌ت ته‌نکی بووه‌ نه‌که‌ر مه‌رجه‌ پچوک و شاراووه‌ که‌م دیاره‌کانی ناو به‌حره‌که‌ش پیره‌وه‌ نه‌کات. وه‌ک نه‌وه‌ی که‌ به‌یتیک به‌وه‌دا ده‌ناسریتته‌وه‌ دیری یه‌که‌می فه‌سیده‌یه‌ به‌وه‌ی که‌ ده‌ستکاری کیشی سه‌ده‌یه‌که‌ی ده‌کری، به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی زانستی عه‌روز رینی یه‌ داوه.

به‌حره‌کانی کیشی عه‌روه‌ی عه‌ره‌بی که‌ فه‌راهیدی دیاری کردن، ته‌و کات به‌ کویزه‌ی ته‌و شیعره‌ عه‌ره‌بیانه‌ی که‌ له‌ به‌ر ده‌ستا بوون و ناسراو بوون، شازده به‌حری لێ دیاری کرد. به‌لام که‌ ئهم عیلمه‌ که‌شته‌ ناو نه‌ته‌وه‌کانی رۆژه‌لات (وه‌ک کورد و فارس)، وه‌ک ته‌وه‌ی دیاری که‌راوه‌ بوون به‌ بیست و یه‌ک به‌حری، ته‌ویش به‌ پینی ته‌و رینمایانه‌ی که‌ زانسته‌که‌ رینی یه‌ ده‌دات، نه‌سه‌یان کردوه. وه‌لێ ئیکۆلینه‌وه‌کانی عه‌روزناسانی شیعری کوردی رهنکه‌ زۆریک ده‌قی شیعری شاعیرانیان هه‌شتا هاو کیشه‌ نه‌کردین به‌ کیشی عه‌روه‌ی عه‌ره‌بی. بزیده‌کار رینی تێ ده‌چیت ته‌و ژماره‌ی به‌حرا نه‌ کۆرانی تێ بکه‌وی.

بۆ نمونه شاعیر "نه‌حمه‌د هه‌ردی" که‌ عه‌روزانیکی زۆر به‌ توانا بووه، وه‌ک خۆی فه‌رمویه، زۆر هه‌ولی داوه‌ ورده‌کاریه‌کانی ئهم عیلمه‌ په‌چاو بکات و په‌یامیش بداته‌ ته‌و که‌سه‌نه‌ی که‌ نه‌یانوی ئه‌سه‌ر ئهم مه‌سه‌له‌یه‌، قسه‌ بکه‌ن که‌وا پینۆسته‌ ناکیان له‌ خویان بێت له‌ بریاردان له‌سه‌ر کیشی شیعریک، چونکه‌ بۆ نمونه چۆنی "زیحاف" بۆ سه‌ر هه‌ر کیشیک، به‌ زۆری ده‌بیتته‌ دره‌ستبوونی کیشی نوێ".

ته‌وه‌ی ئه‌زه‌دا مه‌سه‌سته‌ به‌خه‌رتته‌ روه‌، ته‌وه‌یه‌ نمونه‌یه‌ک له‌ شیعره‌کانی وه‌فایی وه‌ر بکری. تاوه‌کو بزانی وه‌فاییش وه‌ک شاعیر یه‌کی سه‌ر به‌ رینبازی کلاسیزم چی کرده‌وه چۆن کیشه‌ عه‌روه‌یه‌کانی به‌کار هینناوه‌ چی پینشکه‌ش کردوین:

ده‌که‌رینه‌وه‌ بۆ دیوانه‌که‌ی وه‌فایی " و نمونه‌یه‌ک ورده‌کری:

- ۲- زانستی عه‌روه‌ی یه‌که‌یکه‌ له‌ دوازه‌ زانسته‌که‌ی که‌ ده‌بوو فه‌قی له‌ سه‌رده‌مانی خویندیدا وه‌ری بکری نه‌و جا ده‌بوو مه‌لا‌ی دوازه‌ عیلم.
- ۳- په‌له‌یه‌کی فه‌قیه‌تیه: په‌له‌یه‌کی خویندنی مه‌لایه.
- ۴- بروانه: عه‌روز له‌ شیعری کوردیدا، نوینی: نه‌حمه‌د هه‌ردی، وه‌ر کێرانی:
- ۵- دیوانی وه‌فایی: ئیکۆلینه‌وه‌ی: مه‌حمه‌د عه‌لنی فه‌رده‌اخ، چاپی دوهم ۱۳۸۷، سنه‌، په‌خشانه‌کای نانا.

کردوشی چاوت قرارى عاشقى مىسکین دها ساحیرى چاوت بدسته لاری دل ده کیشی دین دها

موفته عیلون فاعیلاتو موفته عیلون فاعیلا
موفته عیلون فاعیلاتو موفته عیلون فاعیلا

ئەم بەحرە ناوی مونسەریحی مەتویی
مەحزوفە.

دیاره بەکارهینانی بەحرێکی ئاوا لای
شاعیرێکی کورد زۆر وردەکاری دەوی و
شارەزاییەکی کەم وێندی دەوی لە زانستی
عەرۆدا، کە بێگومان زۆر وەستایانە وەفایی
پێی هەستاوە و هیچ لەنکیبەکی تێدا بەدی
ناکری و دەبینین وەک مەلەوانێکی زۆر شارەزا
لە بەحرەکانی ئەم زانستەدا مەلەوانیستی کردووە
رەنگە بۆ ئەو بۆچوونەش بچین کەوا و یستییتی
کارگەلێک بکات کەوا شاعیرانی پێش خۆی
زۆر بە کەمی خۆیان لێ داينت.

ئەگەر ئەمە بابەتیکی نیشکردن بیت لە
ڕوخسار و قالبی شیعردا، ئەوا خۆ لە
ناوەڕۆکیشدا وەفایی هیچ کەمتری نەکردووە، بۆ
نموونە یا دوو دێر شیعری دیکە وەفایی وەر
بکری و لە ناوەڕۆکیان بکۆلێنەو، بە لێرەدا
سەرئەج لە دوو دێر شیعری وەفایی بەدین، کە
هەر یەکەیان بۆ خۆی دەکریت جینی
لێکۆلێنەوێ زۆر بە پێز بن و بابەتی نەک و تار
بەلکو تۆزێنەوێش بن، لەم لایەنەو دوو نموونە
لەم بابەتە سەرئەجرا کێشانە، لای وەفایی لە دوو
شیعری جیاوازی دیوانە کەیدا، بە نموونە
دینێنەو:

یەكەم / شاعیرانی پێشوو مان زۆر حەكیم بوون
لە مامەلە لەگەڵ ناوەڕۆکی بابەت و وشەو

ئەدەبدا ئەمەش رەنگە بۆ ئەو بەگەرێتەو کەوا
هەموو شاعیرانی کلاسیزمان مەلایان کۆلکە
مەلایان بون یان هیچ نەبیت زانستی عەرۆزبان
لە فەقیبەتی وەرگرتو، بۆیە ئەو وردەکاری و
زانباریی و لێهاتووییە لێواندا بەدی دەکری،
جاریکی دیکە رەنگە لە شاعیرانی نوێ و
هاوچەرەخدا بەدی نەگەرێتەو، ئەو تە
شاعیرانی ئەمڕۆ بە کۆمەلێک زانباریی جوداوە
دەچنە بواری ئەدەبەو، بەلام ئەوانی پێشومان
دەبوو پێسا یاسای وردو پێر بەهاتیر بین تا لە
تاگە بەتێنێکدا جینەجینی بگەن و شیعری پێ
بشوسن، چ جایی غەزەل و قەسیدە کە هەر
یەکەیان قالبی خۆی هەبێ و لادان لە چۆکترین
رێسا و اتا شکاندنی قالبەکو دەرکەوتنی
ناشاعیریتی نووسەرە کە.

خەمی شاعیرانی پێشوو مان زۆر گەرە بوو لە
نموونە ئەم خەمەشدا لە شیعریکی ئەحمەدی
خانیدا دەبینین ئاواتەخواری ئەو یە کە
کوردانیشت "خودانیکی عالی کەرم و لە تیغیان
ببین، ئەمانەش لە پێناوی ئەو دا کەوا خانێ
بتوانی شیعرو خاتیرەکانی خۆی بە جیهاندا
بلاو بکاتەو و بەرز رایان بکری و بەم هۆیانەو
بتوانی ئاورێک لە رابردوو بەداتەو تا
ئایندە یەکی جوانتر و گەشتەر بناغە بکات بۆ
داهاتووی ئەدەبیات.

لەم جۆرە خەمانە زۆر هەبوون و لای زۆرینە
شاعیرانی کلاسیزمان بەردەوام رەنگی
داوەتەو تا داوایەمین قوتابخانە کلاسیزمی
کوردیمان کە قوتابخانە شیعری بابان، هەر
هەمیشە دوبارە بۆتەو، دەهزانین قوتابخانە
شعیری بابان تەنیا بە سنوری زاری کرمانجی
خوارووە" ئەوەستا، بەلکو بەرەو ناوچەکانی
دیگەش پەلی هاوینشت و کاریگەری لەسەر
زاری کۆران (هەورامی، زەنگنە، شەبەکی،
زازایی، باجەلانی، رۆژبەییانی) و لوری
(ناوچەکانی باشوری کامیاران و خانەقی و

قەسری شیرین) دانا.
وەفاییش یەکیکە لەو شاعیرانە کە لە
دەرەوێ سنوری ئەدەبیاتی قوتابخانە
شعیری بابان و کاریگەری ئەم قوتابخانە
کەوتۆتە سەر و لە راستیدا ئەو لە داکیبوی
شاری مهابادی ناوەندی بەشە زاری موکریان
بوو و کە ئەمیش کاریگەری ئەوانی بە سەرەو
بوو و هەمان رێچکەکی ئەوانی کەوتە لە
بەرەهەمەینانی شیعرو ئەدەبیاتدا، وەک باسان
کرد وەفایی زۆر گەشتی کردووە رەنگە زۆر
جاریش سەردانی سلیمانی کردی و لە گەڵ
رۆشنفیکرانی ئەو سەردەمە سلیمانی
هەلس و گەوتی کردی و رەنگە زۆر جاریش
کەوتی بە کۆری ئەدەبی و شەرە شیعریشەو کە
لە سەردەمی ژبانی ئەو دا لە سلیمانی باو بوو،
نموونە یە کەم:

زەرەبەکی لە سیرى دەمی تو مردو نەزانی حەیرانی کە مالاتی فلواتون و نەرەستوم.

تێکەشتن لە داهینان و زانیایی و حەکیبە
شاعیرانی کلاسیزمان زۆری دەوی، چ جایی
سەردەم، لەو نموونە یە پێشوا وردەکاری لە
زمان و حیکمەتی فەیلەسوفاندا کراوە، کە
دەکری ئەمە رێخۆشکاریش بیت بۆ زۆر
بابەتی هەزری و ناوەزیی لای شاعیرێکی وەگ
وەفایی کە بێگومان شارەزایی هەبوو لە
کەمالیەکانی "هەر یەک لە نەرسەستو پلاتو،
رەنگە زانیبیتی ئەوان کێن و چۆن کاریان لە
فەلسەفەدا کردو، دەئا خۆی ئەندە لەم بابەتە،
هەستیارە کە زۆر جینی لێکۆلێنەوید و ناکری
پشتکۆی خەین و زانیو یە چ وردەکاریەکیان
هەبێ لە حیکمەتەکانی سەرەلمالین و ئەینە
دۆزینەوێ زانستەکاندا و شاپانی ئەوێ کە
حەیران و سورماو لەو دوو زانیە بروانین،
ئەم پرسی فەلسەفەیی وەفایی و رۆژاندوویەتی،

ژمارە
٥٩
کۆلانی
٢٧١
کوردی

٢٧١
٢٧١

٦ - دەقی یە کەمی هەمان سەرچاوە، لا ٧١٦

٧ - و اتا خواوەن، کە مەبەست لێی سەرکردەو کەو رەبە.

٨ - بەرێز د. فوناد حەمە خورشید لە کتێبی زارەکانی زمانی کوردی و دا بەشبوونی جوگرافیایاندا زاری کرمانجی
خواروو، بە کرمانجی ناوەراست ناو دەبات (کە لە شێوێ گەشتییە کەیدا بە زاری سۆرانی لە ناو خەلکدا ناسراوە کە
خۆی زاری سۆرانی تەنیا بەشە زاریکە لەم زارە، وەک چۆن بە هەلە لە کوردستانی باشورد بە زاری کرمانجی ژوووروو
دەلێن بەدینانی لە کاتێکدا بەدینانی بەشە زاریکە لە زاری کرمانجی ژوووروو) دەبکات بەم بەشە زارانەو: شێوێ زاری
سلیمانی، شێوێ زاری موکریان، شێوێ زاری کەرمیانی، شێوێ زاری نەردەلانی، شێوێ زاری سۆرانی.

٩ - دیوانی وەفایی، چاپی دوهم ١٩٨٤، ل ٧٢

١٠ - کامیلی و تەواوی.

كەلىك پېشى رۆشنىيرانى نەمىرۇمان كەوتووە دەيىن لە دەيدى شەستەكانى سەدەى بېستەو، ئەوجا وردە وردە پرسە فەلسەفەكانى نەرسەستوو پلاتۆ كەوتوئەتە ژېر ئىكۆلېنەووە رۆشنىفكرانەووە دوواتر ساموستا كوردەكانى بەشى فەلسەفەى زانكۆكانى ئىراق. ئىدى وردە وردە نەم بابەتەيان وروژاندو ناسانديان بە خوئىنەرانى كورد. واتا دەيان سال (نېوسەدە زياتر) دواى وەفائى وەفائى ئەوجا ناوى نەو دوو فەيلەسوفە هاتنە ناو كنىيى كوردەو.

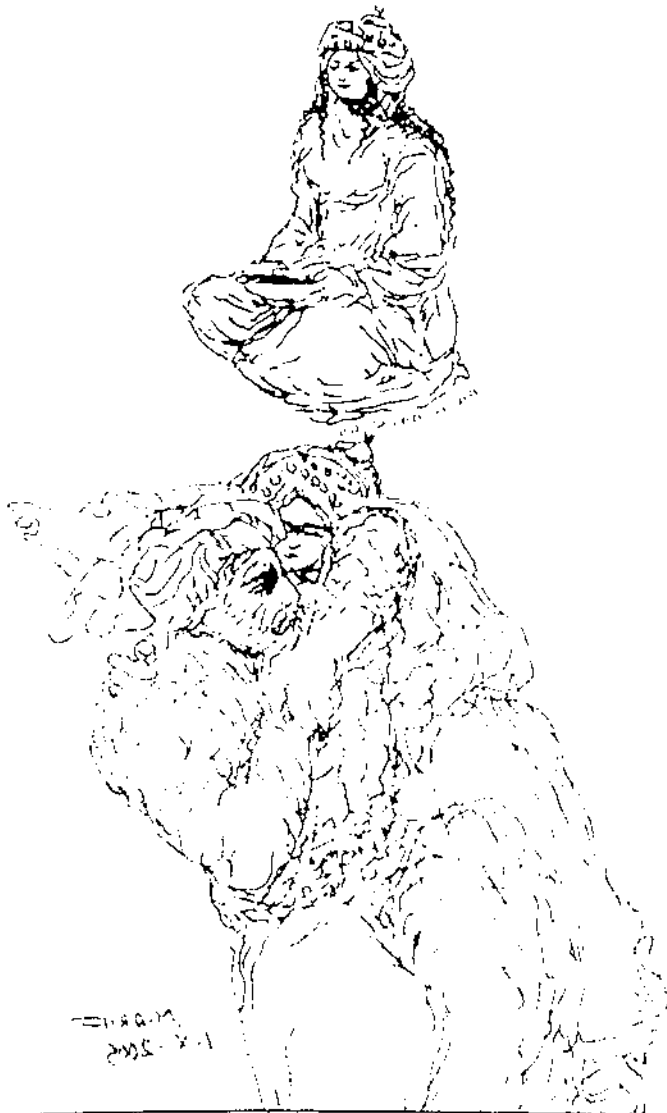
كەر بە جوانى لە دېرە شيعرە كە بكوئرىتەووە رسانەوانانەش بۆى بروارى و تەماشائى ناستى واتاسازىيى شيعرە كە بكرىت، هەست بەو وردەكارىيانە دەكرى كە وەفائى لە ناستى دەنكسازى و مۆرفۆلۆژيشدا كروونى. بۇ نمونە: لە دېرە شيعرى پېشوو تىردا لە هەمان شيعردا دەلېت:

ماچى دەمى خەندەى دەمە كەمى سىمىرى بەمان كەرد

نەو جەو هەردە وا فەردە نە مەوجودە نە مەعدوم لەمەدا هەست بە باسى بوونكەرايى دەكەين كە وەفائى خۆى لى داووە لەوانە بە شارەزا بووبى لە وردەكارىيەكانى، هەر بۆيە لە دېرى دوواتردا (كە مەبەستى ئىمەيدە) ناوى هەردو فەيلەسوفە كە دەبات. كەر سەرنج بەدەين لە دوو دېرى دواى هەمان دېردا شتىكى تىرى سەرنجرا كىشتەر نەدر كنىيى:

لەو زولفە بە غەمزەى نىكە هەست نيسە رەهاىيى
مەن بەستەيى ئۆو داوى پەرىزادەى جادووم

لېرەدا باسى بەيشى "رەهاىيى" با بۆ خوئىنەران جى بەئىلېن و خوئىنەر خۆى حوكمەدەرى نەوە بېت نا چەندى وەفائى شارەزائى فەلسەفەى پلاتۆ نەرسەستو بوو! يان نەو پرسە و وەلامانەى كە لە مېژوووى نەدەبىيات و رۆشنىكەرىيى كۆن و نوئى مۆفابەتەيدا ديارەو چەندىن زائائى كەورە هاتوون كەراون بە شوين وەلامى پرسەكانى وەك: مەن كېم؟! بۇ

شتىكەو دەيدو بناغدى هەموو دىالوگىكە، كە تىبايدا پرسى كەوردو فراوان. دەكرى فۆرمۆلە بكرى "....."

دەزانين كە شاعىر يان نوسەر هەول نەدات شت بنووسى بۆ نەو پرسە نەنوسىت داخۆ بۆى هەيدە لە سەرووى نەم زانبارىيانەيدو شتى تر بزانىت، ياخو نەمانەى نەو پىي كە بىشتو تەنيا رېژەيدو نا نووكە هېچى نەكردووە. چونكە هەر كەسنىك كە بېدوئى سەركىشى بكات لە زانينى نەپتىيەكانى ژيان ئىدى خۆى لەو پرسىيارانە ناپاريزىت كە هەلكرى نەم مەسەلە هەستىارانەن.

هاتوم؟! پەيامم چىيە؟! كەى نەروم؟! حىكەتى هەبوونم لەم ژىندەدا چىيە!..... هتە.

نەمانە لەبەر نەودى كە مۆفۇ پىنويسى بە نەقل و بە تىفكرىنە! لەوانە بە سەروشت نەتوانى هەموو نەو شتەمان پىي بېخىشيت كە نارەزووى زانينى پرسەكانمان پىر بكاتەووە. چونكە نېرادە كشتىيەكانى تاك دوورمان دەخاندەو لە بەرژەو نەدىي كەسىي. تۆرستىن تۆرىن لە مەسەلەى كەران بە دواى راستىدا دەلېت: لە راستىدا كركنكرىن شت كە مۆفۇ خۆى بۆ تەرخان بكات، تىزورى زانستىيە. تىزورى زانستى لە سەرووى هەموو

11- تىزورى زانستى بۆ خوئىنەكارى نوئى، نوسىنى تۆرستىن تۆرىن. وەركىترانى مەهاباد قەردەاغى. كۆڤارى سەردەم، ژمارە 21، 2002، لا 49. دەركاى چاپ و بەخشى سەردەم.

بۆیه ندهنده عاشقه چونکه مدعشوقه که ی کدلی لهوهش بالانره که نیمه ههستمان پین کردوه. دهیین سهدری دیره شیعره که ناماده کاریبه بۆ ههلبژاردنی بایه تیکی تارادهیدک یوتۆبی، نهویش له پیناوی پیروزکردنی عدشقه که یدایده له عجزی دیره که دا وینای مدعشوقه ندهنده بیانه ندهخشینی بۆمان.

لهم دوو بایه ته ههلبژیران، ههست بهمانه دهکری:

دهیین چهسکه ههلبژیراوه کان له ههردوو دهقه که دا هینده هونه بیان، مامه له بان له کدل گراوه که ناستی شیای بایه ته کانی له خو کرتوه، نه مهش بۆ خو میسه له یه کی زور کرنه و نه کومانانه لایهات که بۆ پاساوی نایابتی یان تیه براندنی که سو کووری دینه نارا، چونکه ده که من نه ویناکردن و نیگار کیشانه نامانج نهنیکیت.

پایه نده بوون به کرۆکی بایه ته که نده و کونجاندنیان له کدل هه کومانیک که دهکری یه پین بهری بۆ ناراسته کردن و کونجاندنی نه و داتا یانه ی که کردوونی به موفرده بۆ که پانندی مبهسته کانی. کاری وا وریایی دهوینت، چونکه هه شیوازی یک له م راستیانه که ده کیریته بهر پنیوستی به زانیاری له راده به ده ره هیده.

له کۆتاییدا نهکری بلیم که نه م نووسینه له ساناترین ناستیدا له وانیده بتوانین پینی بلین راقهیدیکی بچوو که ده باره ی بایه تانندی له لایه ن وهفایی شاعیره وه ورووژیتراوه. نه و پدیفاندی ندهمده ی خانی وه بیر دینه مده که فهرموویه:

لین هیشی دکم ژ موسته عیدان

حرفان نه کرن له موسته فیدان

له ژ نامه که خراپه که قنج

کیشایه مه دکم وی دوسه رهنج

خهت و خال (پۆو تان) دهکان نهکات و نه بانکات به خهت و خالی یارو پینی وایه چی دی له وه زیاتر پنیوست ناکات لیکۆلینه وه ی بۆ بکات و لینی ورد بینه وه، چونکه که یه شتوه به وه ی که ئیدی باشیوه ندهنده یه که ی ته و او بکات.

لویس لانکفورد گوته وویه: نه لیده ته نه و فریزاندی که له کاتی ناخاوتنی ره خه نیدیدا ده باره ی کاریکی هونه ری ههلی ده بژیرین، کاریکه رییدیکی دیاریکراو له سه ره چۆنیه تی تیگه یشتن و هه له سه نگاندنی نه و کاره چی دیلنیت. نه مهش له به ره نه وه ی رینماییکه لیک له نارادان که شینوازی ره خه ندی هونه ری پیک دینن و هاوکاریمان نه که ن له ناراسته کردنی ره وتی دیالۆگی ره خه نیدیدا، نا نه مه سهرنجی خو ینهران بۆ چه نده خاسیه تی دیاریکراوی کاری هونه ری راده کیشیت^{۱۲}.

شیکردنه وه هه ولدان بۆ تیگه یشتنی ده قیک نیشینیکی که و ره یه، نه م راقه کردنه هه نی جار نالۆزه یان تهم و مژاوی، به لام ده شتوانی هه ندی شینوازی نالۆزی بایه تیک و ده ره خات، چونکه که ر ناماژه کانیس راسته و خو نه بن له شیکردنه وه و راقه کاندان، هه ر توانراوه به به کاره ی نانی هه ندی موفردهات لایه نی له چه مسکه کان له بارو دۆخی جودادا دیار به ری.

نه فسوونی ده قی زیندووش له وه دایه که به نه مری ده مینیتته وه به رده وام ده کری راقه ی جیاوازی بۆ به کری. وه لی ناییت نه وه ش له یاد به کری که کام که ره سانه ی ده قه که له وه کین. وانا له خه مده تی که ره سه ی سه ره کیدان بۆ که پانندی مبهسته کانسهریبه کان^{۱۳}.

نه وه ی لیره داو له م دیره دا هه سته پین ده کری نه وه یه که خو شو یستن و عاشق بوون به چه ژو ناره ژوو کانی مدعریفه له دوا جاردا بوونده ته که ره سه ی لاوه کی تاوه کو خه تو خالی یاره پین هاوتاکه ی، له وه پیری جوانی و شینوه ی ندهنده یی و شینوه ی دروستی خویدا له هه زری خو ی بیهینیتته دهره وه به خو ینهران بلین نه م

نه و زانیویه که ده توانی پر سیمار له و شتانه بکات که وا پنیوسته زانستیانه بکاته وه لام تیا پاندا. چونکه زانست و لین توژیینه وه که یه نه ری مرۆفه به راستی، راستیش له رو خسارو له ناوه رۆکی داتا کاندان ده بیت خو یان دیار به ن. چونکه به داخه وه زانیی بوون و ره های هینده ناسان نه.

ده کری نه م باره به نه قلا نیه تی مرۆفه ناوزه د به کری، چونکه که بران به دوا ی مبه سه له ی راستیدا خو ی له خویدا مبه سه له یه کی نه خلاقیه و نا کری نه م کیشه هه بووه ی مرۆفه هه روا له خو وه له هه ز هه لا و یزد به کری. خو نه که به شکر، نه و ترس له به کار بردنی زانست، رۆلی پۆزه تیف و هه رده کری، به مهش باز نه ی نه براره ی بوون و نه بوونده که سه ره هه ل ندهاته وه.

نالیره وه خو ینه ری نه م شیعره، پینی ده کری بتوانیت هه ندی له و راستیانه بیهینیت، وه ک نه وه ی نه م تیکسته ورووژینه ری به ریکی مدعریفه، نه که نه وه شی نه کردین توانیویه ختوو که ی هه ندی به رۆکه بذات تا نیمه ی خو ینه ری شیعره که بیا ته وه بۆ سه رده مانیک که کدم جار ناوری بوون و نه بوونیمان لین داوه ته وه. وه ک مبه سه له ی نالۆزی ره ها، کاتیک وایه سته ی داوه کانی په ریزاده یه کی جادوو باز ده بی.

نمونه ی دووهم:

وهفایی ئیدی به سه عیشق و هوای سه ره سه
بینه و سه له م هیند سه ببیته خهت و خالی یار^{۱۴}

هه موو ده زانین که وا باسی ندهنده ش به شینوه زانستیبه که ی دیسان نیو سه ده دوا ی وهفایی نه و جا ندهنده یارمان هه بووه که له سه ره نه خه شه یه ک تان و پۆیه کان دیاری بکات. وهفایی کاتی ندهنده یه بیانه مامه له له کدل نه خه شه که ی به رده سته ی نه کات، وه ک نه و ندهنده یاره وایه که له سه ره روو پیوه هه نده سه یه که ی به رده سته ی مامه له له کدل

۱۲- دیوانی وهفایی. چاپی دوهم ۱۹۸۴، ل ۳۸
۱۳- لانکفورد، لویس. مبادئ الحوار النقدي. النقد الفني. ترجمه: زیاد سالم حداد. دار المناهل، کعبه الولی، بیروت. ل ۷۱-۷۸.
۱۴- الجمل السرکانیه
۱۵- ماموستایان.
۱۶- فیرخوزان

بیره وه ریه کانی وه فای

((تحفه المریدین))

گردو کۆی: مامۆستا قازی محهمه د خزر
له فارسییه وه: محهمه دی حهمه باقی

من بئده کۆیلدی ئو جوره که سم که دهنگی خوشه
ئوینسی خوداش بۆی بۆت نو او پۆشاک و پۆشه
به چریکی خوش، هدم دل بیات و هدم کیان ببه خشینیت
وه فای بۆ کیان و دلسو و تاوانیش هدی و پرۆشه

زستانیک دوو دهرویش میوانی خاندقا بوون. به کینکیان خه لکی ولانی
بوخاراو نهوینریان خه لکی ولانی کشمیربوو. کابرای کشمیری
زۆریه دی شه و رۆژ له خزمهت شینخ دا غه زه لی به مه قام ده چری.
غه زه لی وه ها سه پرو سه مه ره دی به دهنگی به رزو به زمانی فارسی و
عه ره بی ده چری، که نه مجوره غه زه لانه لم ناوچه دیه. نه له کس
بیستبوو، نه له هیچ کتینی کیشدا دیبوو. به راستی دهنگیکی زۆر
خۆش و چریکه داری هه بوو. به تایبته له زاراهه ی کابولو تورکمان و
سه مه رقه نیدی، ده سه لاتیکی زۆری هه بوو... چوارینه ی (۱۱۵):

میکینیر به چوین باد اییوه، که چلو ده کینرین
پیرانی هر زار سانش تینکه دواو نوبانگیان دهرین
هر بیدک تاق سرنیک دلی وهفایی وهبات
دلی ناخوچ بکات، که کرمش بکات له جام و دهرین؟

لدم کاتهدا من و بهرین شینخ نوورددین و خدلیفه یه کی تر، که له نریک
کابرای بوخارایی - یهوه بوو، هر چندده به زور تکاو پارانهوه، داوامان
لینکرد که نویش دهنک هه لبرین و غه زدنیک بلینت، بیهووده بوو، خوی
لنی نه بان کرد، منیش چوارینه یه کی زور به جی و ریم نووسی و
پنشکده شی نو زاتم کرد، که داوای مدقام چرین له کابرای بوخارایی
بکات، چونکه له فهرانی بهرینان دهرناچیت و چندد شبعر یکیان بو
ده چریت، نو زاتدهش پاش خویندنه وهی چوارینه که، بیچایه وه له
گیرفانی پیروزی ناو هیچی نهوت، دیسان تکاملی کردهوه، لهسجارهش
نمو زاته هیچی نه فهرموو، چوارینهی "۱۱۸":

وهفایی، کاتنی نو شوخ، سدان عیشوهی خوی توان
هات مینغانو روپوشی رووی خوی امانی و خزانه
نوهی که سیمو روخسری جوانی نووی دهیشی
له پین ده کوت و دهم و دست هست هوشی لنی دهستان

بهمجورهی باسمان کرد، نریکهی چوار سعادتیک شوه بهسار چوو،
شینو هات و خوراو دانیشتونانی کوره که، یه که یه که که به کاوه خو
مولد تیان خواست و بهر ده خانه قاو شونینی دیار بیکراوی خویان روشن و
نارامیان کورت، بو سیه پینی به زیره کی و پیندا کیری زوره وه، له کابرای
بوخارایی - مان پرسسی: بوچی لکه له نو هه سوو تکاو پارانه وهی
تیمه دا، له کوره دلخوازه دا، که وهک به دهشت و ابوو، غه زه لینگت
نه چری؟ وئی: نه کهر نهو زاته که وره یهش بی فهرمووا یه یلنی،
نهمده کوت، نووسا ندم رازی پینده نکی و قرو قدهو ندر نه کردندی نهو
زاته، به کابرای بوخارایی - بو دانیشتونانی کوره که دهر که کوت و بوه هوی
پتر نریکایه تی، چوارینهی "۱۱۹":

دلی شیدای سیای جوانی دهره وه روخسار پدتی
هدتاکو کرمی وه کو وهفایی: خوت و زنجیرین شیشی؟
باله خرمستی پیواندا، پنه پین پره بغونینت
نرانییش وه کا به هه مو نوهی که له ناخینتی

زستانیکیش خوالینخوشبوو: "حدهمین تی برام له خاندهای نهو زانه دا
خدریکی تهریقده و چله کیشان بوو، شهو نکیان له دواوی نوژی
خهوتنان پینکده دانیشتونوین، منیش بهو هویده که زور بیری
نیشتیمان و تاسه ی مال و منالم دهر کرد، به پینی فهرمووده ی
پنغه مبرد، خ که اولادنا اکبادنا دلته نکی و خه مناکیم دهره بری و به
دردی دووری پدشیو بووم، چوارینهی "۱۲۰":

ماوه یه دیک خوشخوانی نهو زاته بوو، کابرای بوخارا - بیش دهنکیکی
خوش و به سوزی هه بوو، بهلام نهو زاته قدت داوای مهقامچرینی لهو
کابرایه نده کرد، له کاتیکدا که نهو زاته، خوی زور شهیدای دهنکی
خوش و دلرفین بوو، بهلام له رواله تدا زور جنکه ی سدر سورمان بوو، که
بوچی جار جاره داوای غه زه ل خوانی لهو کابرایه نده کرد، تیمهش
سهرمان له رازی ندم کاره دهر نده چوو، تا شهو نکیان نهو زاته،
نریکه ی چله کسمی له سادات و خدلیفه و خانه دان و پیوا ماقولانی بو
دیوه خانی تاییه تی خوی بانکیشتن کرد، شینخزاده کانی نهو بنه ماله یه
کابرای کشمیریش لهوی بوون، نهو زاته فهرمووی ددینی بانکی کابرای
بوخاریش بکن، نهویشیان هینا، نهو زاته چندد سعادتیک له هه موو
بابه تیک، له وتد بهرزه کانی نهو بنه ماله مدزندی پنشکده کردین،
کوره که مان به باسی زانست و حقیقت و سدره لدانی چاکه و دارژانی
بهخشش و بهر که ت و بارانی روونکی و خوشه ویستی، ده تکوت کوری
روخانیکی جیهانی پیروزی سهره وه یه... چوارینهی "۱۱۶":

وهفایی دلیک تهری سفابین
نورانی و بهن، کاتنی له خرمست نو لیا دابن
سیری کلنی رهش، چون ده پینت زهر
کاتنی که تیشکی خور له تکیا بنی

که نهو زاته جار جاره پینده نک ده بوو، کابرای کشمیریش به دهنکی بهرز
ده پیچیکاند و غه زه لی ده کوت، تا زیاتریشی پینده چوو، دانیشتونانی
کوره که ش زیاتر ده کرانه وه زیاتر گیانی تازه یان تی دکه را، هر
که سدهش لهو شهوی قه دره، به کوریدی توانا و شانی خوی، له ناره زووی
لهش و دنیایی، بهر ده جیهانی روح، ده بزواو هه لده فری، له م روه وه
وتوو یانه: روانینی کوره پیوان زور بهر خه و نریکایه تی کردنیش له
پیوا ی غارف، که نجینه ی پر له زانسته... چوارینهی "۱۱۷":

نهم به شه له دستنوسه که دا به شی سینه م بوو، که له وه ده چی
هه ندیک له م به شه له ناو چووینت،

بوخارا: شاریکی دیرین و به ناوبانکی خوره لاتنی
"نوزبه کستان" هه که وتوته سهر که ناری رووباری "زه رنه فشان"
مانای "بوخارا" به واتای: پر زانست دیت، چونکه هه همیشه
زانایان و کوره نوسه رانی لی بووه... "لغت نامه ده خدا - ل ۲۹۸-۴
جلد ۲)

کشمیر: هه ریمکی که ورده له هیندستان و که وتوته دامینی چیا
به رزه کانی "هیمالیا" که رووباری "سه ند" پاروی ده کات، له
رووی جوگرافیه وه ده پینته دوو بهش: به شی باشووری خورناوای
دانیشتونانی زورتر تیدایه، رووبه ری کشمیر "۸۶۰۰۰" کیلومه تر
چوارکوشه یه، که "۲۱۲۰۰" کیلومه تری چوارکوشه ی نه م رووباره،
که وتوته ژیر دهسه لاتنی پاکستان، دانیشتونانی کشمیر،
تیکه له یه که له نایینی هیندی و سیکو و موسلمان، پایته خته که به شی
شاری "سرنیا کهر" ه... "لغت نامه ده خدا - ل ۱۸۲۷۴ - جلد ۱۱۲)
کابل: پایته ختی نه فغانستانی نیستایه.

رۆژنیک خەمی یار، سەری لێدام و دلێ داکیر کرد
و هەفایی، ناگر بیریوه خەمان، هەموو کەری کەرت
دل، چونکە ناگای لە دل، بۆیە یار هات و وتی:
ناهی تۆ بوو، وادوانیستی کەرت و منی بۆ خۆی برد

مانۆستای نەدەب، یەک نامۆژکارێ خۆی واکرد بەیان
دەبیوت لەم بەندە چاک بنووسە لە سەر پەڕە کێیان
کەروێستت وەک ناس، روورەش و دوو رووت لێ نەیت
و هەفایی، وەک قەلەم وامەب، بۆتە دوو زمان

دەموت ئەکەر ئەم جارە زستان دوایی بیست و بەهار بکات، پێکەوه
مۆلەت دەخوازین و دەچینهوه بۆ نیشتمان و خەریکی کاسیی و کاریک
دەبین و ئیتر تواناو تاقەتی ئاوارە هییم نەماوه. دە دوازده سالدە نیشتمان
دوو کەوتوو مەتەوه و با دووری یاران و خۆشەویستانیش بیریتهوه. لەم
کاتەدا لە نیوان من و براکەمدا، نوورنیکێ رووناکوو بریکەدار دەرکەوت،
و هک ئەستێرە ی بەرە بەیان دەدرەوشایهوه. چواریندی "۱۲۱":

نەبی بێت، دووری تۆ، دەرد و نازار و ژانگی پێدام
و هەکو و هەفایی، هەم دلێ بردم، هەم کێیان کێشام
و تەم کازنە لە بەسک و قەزێ شیناوت بەم
کەچی بوو بە داخ، ژنیوان بووسهوه، لە قەسە نووسام

ماوه بەدکێش و هەستاو سەبرم کرد، گەرچی ئەم هەست پێکەردنەم، بە
هەستیکی مینۆکی (مەعنەوی) بوو، بەلام ئەم بلیسە نوورانییە، ئەوەندە
بری سکەدارو درەوشاوه و تیراوێژ بوو، رەنگ بوو بە هەستی روالدەتیش
ببێتاریه. بە براکەم وت: کە لەم کاتەدا هەست بەوه دەکەم، ئەو زاتە
لەمالی خۆیان بە دل ناگای لە من و تۆیە. براکەشم چاوی لێک ناو پاش
دوو دەقیقەدیک و تێ: تۆ راست دەکەیت، وا دیاره ئەم نووره لە
تەوه جوهی ئەو زاتەوه بیست، منیش سەبارەت ناخاوتنی پێشوومان و
باسی نیشتمانەوه، پەشیمانیم دەربری و ئەوسا و تەم: هەتا زیندوو بەم،
ئێرە نارۆم، ئەکەریش خوا پێی خۆش بیست دەستبەرداری خەمەتکاری
ئەو زاتە نام. بەهاریش بە نیازی سەردانی نیشتمان، ئیزن دەخووزم،
پاشان بۆ ئەم دەروازەیه، کە رووگەو کەعبەدی راستانە، دەگەری مەوه
ناوچاوان لە خاکی دەسوومەوه... لەم باسەدا کە نوورەکە ون بوو.
چواریندی "۱۲۲":

و تەم نەبی بێت، رووی تۆ، بۆ رووی من، و هک قیبلە کەسی
بلاای بیریشت: سولێ ناوات و داری هیوانی
قەت نایکۆرمهوه بە تەخت و تاج و مولگی پاشایەتی
کاتێ دەفرمبون: و هەفایی، هەر تۆ سەکی دەرکەسی

پاش تاوینیک نۆکەریک هات و وتی: میرزا ئەو زاتە دەفرموویت بچیتە
خەمەتی، براکەشت لەگەڵ خۆت ببەیت، بۆمان دەرکەوت کە ئەو زاتە،
ناگای لە هەموو باسو خواسەکی ئیمە بووه. هەردو کەمان بەو پەڕی
شەرمەوه چوینە خەمەت پیرۆزی. هینشتا مۆلەتی دانیشتمان پێ
نەدرا بوو. کە ئەو زاتە فرمووی: میرزا پێم بلێ لەگەڵ براکەتدا
خەریکی چ راوێژنیکیت؟ لە بیری چیدایت و نەمشەو چیتان دەوت؟
راستم پێ بلێ. چواریندی "۱۲۳":

عەرزەم کرد: بە قوربانیت بەم، ئەو کاتە ی نۆکەری هەوالدەری جەنابت
هات، دەموت لە خەمەت و هاوڕینی ئەو زاتە دوور ناگەومەوه و ئەکەر
خوا پێی خۆش بیست، تا دەمرم، لەم دەروازەیدا جێ کەوشی تۆ ماچ
دەکەم، بەهاریش بۆ سەردانی نیشتمان، مۆلەت دەخووزم و پاش
ماوهیدک دیمەوه، ئەو زاتە زەرەخەنەیهکی ئەوەندە درێژخایەنی کرد،
پاشان رەنگ و رووی پیرۆزی سور هەلکەراو چاوه پیرۆزەکانی
فرمیسکیان تێدا قەتیس ما، دیسان فرمووی: ئەی بۆچی باسی پرس
و راوێژەکی سەره تاش ناگەیت؟

عەرزەم کرد: بە قوربانیت بەم، تۆ بۆ خۆت ناگا لە سەره تاو کۆتایی
باسە کەمان بوو، ئیتر بۆچی شەرمەزارمان دەکەیت و لە گوناغمان
نابووریت؟! دیسان بە زەرەخەنەیه کەوه فرمووی: بۆ تۆ وا چاکە،
لەلای من بێنیتهوه و لەبەر چاومدا بیست، خۆ ئەکەریش برۆیت،
ناتوانیت ئەکەری بیتهوه. ئەم چوارینەیهشی خویندەوه. چواریندی
"۱۲۴":

یار رەشەیدکی وای لە کەردن و مەلم کردووه
کە تارو پۆکەکی هەر لە نوینی خۆی دارشتووه
تاوینیک بۆ کەعبە و تاوینیک بۆ دەبیرم کە مەن کێش دەکا
بۆ هەر جێگە یەک خۆی سەیل بکات، منی بر دووه

رۆژنیکیشمان لە دوای نوێژی نیوههههه. لە خەرمەوه خواستمی و چوومە
خەمەتی و بە پێی فرمان خەریکی نووسینی پێویست و نووسینەوهی
و هەلامی نامە بووم. نووسین زۆر بوون و هەر دوایی نەهات. بانگێژ
بانگی عەسری داو ئەو زاتە فرمووی: من دەچمە خانەقا. تا نوێژی
جەماعەت و خەتم دەبریتەوه. تۆش نووسینەکانت دوایی پێ بیست. ئەو
زاتە رۆشت و من تەنھا مامەوه دەستم بە نووسین کرد. پاش نووسینی
چەند لاپەرەیدک لە پر دایکی ئەزیزو مېهردانی موریدان هات و لە
پشت پەردەوه بانگی کردم: ئەکەر برسیته نان و خوات بۆ بنێرم. عەرزەم
کرد: زۆرم برسی نییە، دلەم هیچ نابات، دیسان فرمووی: ئەکەر
جەلەکانت چلکەن بوون، با کەنیز بنێرم، بیان بات بیان شوات، هەر
پێویستیدک هەیه، بیلێ عەرزەم کرد: ئیستا کارو سەرقالی زۆرن، با
ئەم پێویستیانه بکەونە کاتنیکێ دیکە. لەم کاتەدا دیسان پارچە نوورنیک
لە زوهره و مشتەری رووناکترم لێ دەرکەوت و هک ئەو جارە پێشووه،
کە باسەم کرد، لەبەر چاوم دەدرەوشایهوه. چواریندی "۱۲۵":

بە یادی رووی تۆ، مانگە لێو نۆش
لە نیوهههه شوا، هەتاو دەدرهوشا
و هەفایی قدری نو شوی قدرەکی کە پێی نزانێ
و هک پێ نەهەن، دەستی چو بەناو خەزینە ی بۆشا

پیاوانی خودا، به چاوی دهرودن نینه دهبین
وهفایی، ناس، هر له خواوه هه مووی ده خوینن
دیارو نادیار، ناشگر او پوشر او، لایان وهک یه که
چونگه به نووری خواوه ده نوارین، خویان ده نوینن

سائیکیشیان له وه ززی زستانو له مانگی رهمه زاندا، کرده وه یه کی
پینچه وانهی، تهریقته پیوا چاکانم لئی قاموا، جگه له کردکاری مهنن،
کدهس ناگای لئی نه بوو هه رچهنده غوسل و تۆبه و پدشیمانیه و دادو هاوارو
داواوی لیبووردنم ده کرد، ئەو دلره قیهی که به هوی ئەو کرده وه یه وه، له
دلندا رسکا بوو، بیوه هوی کاسی و وریه و لانه ده چوو.
ماوه یه کیش به کریان و شیوه و ددانه چۆقه، له ناو ئاودا مامه وه وه
کرنوش و زه لیلیم کرد، ئەو خه وشه نه وه نده، له دلنم ده رنده ده چوو، که
بینه هوی هینور بوونه وه ی کیان و کرانه وه ی روالده و ده روونم،
چوارینه ی "۱۲۹":

روژگارک به هه، یادی پرچم و زولفی یارم کرد
ناوینن سیاو روشراری جوانی، خیرا ژهنگی کرت
رووی خۆی دهرخست و خۆی له وهفایی نهبان کرد، روینی
یارهات و روژهات، شو به بارابوورد

به ناچاری به دلی پر خوینده وه، له ناوه که هاتمه ده ری و به هه زاران داخ و
پدشیمانیه وه رووم کرده خاندها، به فریکی زور بار بیوو، به رده وه امیش
هه رده باری، که خۆم به ژوری خاندها کرد، ئەو زاته روو له قیبه، له
میحرابدا دانیشتیوو، باش له بیرم نیبه لهو کاتدا ئەو زاته قورنایی
پیرۆزی ده خویند، یان "مراقب" بوو! منیش چونگه نه حه ساوه بووم
زۆریش سه رمام بوو، به له رزه له رزو ددانه چۆقه ی زۆره وه، به کاوه خۆو
به شیوه یه که ئەو نه مهنینه ت! له ناگری ژووری خاندها که نزدیک
بوومه وه دانیشتم، هیشتا تینی ناگره که باش لینی نه دا بووم، که ئەو زاته،
سه ری پیرۆزی به رز کرده وه رووی تین کردم و گازی کردم: وه ره لانه وه
لهو کاتدا خاندها له موریدو پیوا خاس و زاناو مهنن و خدیغه، جهه ی
دههات، هیندیک خه ریکی خویندنه وه کۆمه لیک خه ریکی دو عاو
چهنده که سیکیش خه ریکی کاری ته ریقته بوون، له که ل
بانگ کردنه که ی ئەو زاتدا، هه موو تیکرا سه بریان به رز کرده وه
چاوه نواری بوون بزانه ئەو زاته، چیم پئی ده لی! منیش خیرا بۆم ده رکوت
که ئەو زاته، له بارو دۆخه که ی من که پشته وه، به ترس و له رزو شه روم
سه رداختن چوومه پیشه وه، فه رمووی: وه ره پینشتره وه، نزدیکتر
بوومه وه، دیسان فه رمووی: وه ره پینشتره وه، چهنده ههنگاویکی
تریش نزدیک بوومه وه، دیسانا وه فه رمووی: وه ره پینشتره وه، هه تا
هه ردوو نه ژنۆم له هه ردوو نه ژنۆی موباره کی جووت بوون نه وسه
فه رمووی: بۆ نالۆزاویت! چوارینه ی "۱۳۰":

وتم: له ده ست زولف و پیر پرست و اپریشانم
هه له وه ا بووم و شه رزه شیواو، هه سه رکه روانم
پیکنی وتی: وهفایی یانی کول شه که بگره
کورج که بوونه ته ده وانی ده ری تۆو بۆ تو ده رمانم

هه موو پارچه کانی له شم، نهنده ماکانی ناوه وه وه ده ره وه، هه ره له
پهنجه ی پیمه وه، تا ته وه ی سه رم، به هوی ده که وتن و ده وشانه وه ی
نهم نووره و کارتی کردنی نهم نزیکی بوونه، نو قمی خۆشی و سوواتنی
یه که پارچه یی و شادی بوون، به رده وه ام چاوم بری بووه ئەو پارچه نووره و
ناره قم ده رشت و ورده ورده ش کاری نووسینم ده کرد، چوارینه ی
"۱۲۶":

رووی نازیزم دی، به هه له وه ایی به شوینن تیشکا چووم
وتی: وهفایی، چی ده کئی، تازه وامن دور کو تووم
نیه رکه کانی بینی و خۆم نه کرت، که ته سه رزه وی
بینه وه ی باهه م خوارو بینه وه، سه ست و خومار بووم

له م دۆخه دا بووم، که ده رگایان کرده وه و خوانچه یه که خواردنیا ن له
ته نه شتمدا دانا، منیش به هوی سه رقالی و کارو بینن و خه ریک بوونم به م
پارچه نووره وه، که وه که نه ستیره ی ده م به یانی، رووناک و ده وشاوه
بوو، هوشبه رو عه شقه ره بوو، برستی و ناخوادرنم له بیر نه مابوو،
ماوه ی نهم دۆخه و شایه تی نهم دیداره، وه که دیار بوو، له دوا ی نوژی
عه سه رو له سه ره تای ده ست پیکردنی ئەو زاته به خه تم، هه تا دوا یی
هاتنی به رده وه ام بوو، که تو پر ئەو بلنسه یه له به ر چاوم ون بوو، له دوا ی
دوو سه ده قیه، ئەو زاته هاتمه ماله و فه رمووی: نامه کانت دوا یی
نه هاتن! عه رزم کرد: نه خیر قوربان، فه رمووی: بۆچی؟ عه رزم کرد:
کاغه زه کان زۆرن و نه مرۆ دوا یی نایدن، پاشان فه رمووی: ئە ی بۆ
نانکه ت نه خواردوه؟ وتم: به هوی نووسینه وه ده رفه ت نه بووه،
فه رمووی: ئە ی له که ل کیندا ده دوا یه ت! بۆ میزه رو جله کانت نه داوه
بیشون! زۆر چلکن! چوارینه ی "۱۲۷":

نه های چۆله که به سه سه وه ی شاباز لینه ت به ات
به رقی و نازو خیره وه، تیریک به دلنا بکات
نمان وهفایی وریا به دلی یار نه ره نینیت
نهم که ره وه یه ت باس ده کاتوه وه به چاوتیا وه ات

وتم: به قوربانتم به م، تۆ که بۆ خۆت دلی پر له ژهنگ و چلکنی منت پاک
ده کرده وه، من نیه تر ناسووده بووم هیچ خه می شتنی جل و به رکه نه بوو،
بۆ راستی قسه که شم شایه تی دا په ره وه به لکه ی رووناک و نورانی
هه بوو، به زه رده خه نه وه لیم نزیکی بووه له راده ی نووسین و باس کردن
به دهر، لوتف و میهره بانی له که ل نواندم، به ده ستی موباره کی خۆی
عه مامه که می له سه رم هه لگرت و عه مامه که ی سه ری خۆی، کرده
سه رم،... هه وایه که له سه ری دام، وه که نه وه ی میزه ری لاوینیم
له سه ر کرابینت، هه رچهنده خۆ به که م زانینم نواندو خۆم لا دا، که خاکی
پیرۆزی به ر پینت، نیشانی سه رمه و شایه نی عه مامه نیبه، قبولی
نه فه رموو عه رزم کرد: که واته شایه نی سه ری وا که وه نیم، لوتف
به فه رموو به چکۆله ی که ره وه، دوا یی به ده ستی موباره کی، عه مامه که ی
کرده دوو کوت و نیوه ی له سه ری من به ست و نیوه که ی تریشی له
تا قیکدا دانا عه مامه یه کی تری له تا قه که دا کرت و له سه ری پیرۆزی
کرد، چوارینه ی "۱۲۸":

ئوهنده شەرمو خەجالەتیم دەخوارد، وهلامم پێ نەدرایدووه سەرم داخست. دیساندووه هۆی ئالۆزای و سەرسامییەکی لێ پرسیم. منیش بە هەوای ئەوەی ئەم بێ ئەدەبییەم بە چاودا نادانم، بێ ئەدەبتر بوومو بە هەلە وتم: ئالۆزی و ترسوو بیمم، بە هۆی کارو باری خەتمەویدە، دانیشتوانی خانەقاش بە سەرسامیەو چاویان بریبوووە تێمەو هەموویان چاویان کردبوو بە چوار. ئەو زاتەش بە تەوێجەو کردنیک، هەموو دلەقیی و ژەنگ و ژاریکی لێ سڕیمەو. چواریندی "۱۳۱"

وتم: کەر شوێنک بە ناسوودەیی و دلشاد بیتییم
بۆت هەلە هەریشم هەموو پێژارەو خەمی دێرینم
لە بەختی باشی وهفایی، وابوو روخساریم بینی
نیتر بە باچوون، دادو کارنەو سکاڵای ژینم

باشان فەرمووی: فلانی، بەندەکانی خوا، ناگاداری بەزەیی و لوتف و لێبوردنی خۆی پاک و مەزن نین! کە چەند زۆرو بێن کۆتای و بێن برانەوین. ئەو گوناهەدی تۆ کردوتە، لەو بارەگا پاک و مەزەندە، هیچ کەلێنیک ناکریت. مەترسەو خەمناک مەبە. بەلام بە ئەدەب بەو رێوشوونیی ئەدەب لەبیر مەکە. جارێکی دیکەش نابێ ئاوا بێ ئەدەب بیت. پراگرتیی ئەدەب، دەبیته هۆی نزیکایەتی زیاتر، منیش دەستی

موبارەکی ئەو زاتەم زیارەت کردو بە ناسوودەیی هەستام. چواریندی "۱۳۳"

ئەڕێ ئەم بەندە، وهفایی، دلست بۆتە دوو نیو
کەیلە لە ترسی، دۆزوخ و کێشەیی لێبەر سێندو
کەرچی گوناهەت زۆر زۆرو کورەو کرا
هێوا سەرپەرە چون خوا مێسەرە بانو پەر بەخشینو

هەمیشەش کیسەو مۆری موبارەکی ئەو زاتە، لە لای من بوو. هەندێ جار بۆ مۆر کردنی نامەدی نەینیی، کە بە خەتی موبارەکی خۆی دەینوو سین، کیسەو مۆرەکی لێ وەر دەگرتەو دەیدامەو. نووسینیکی زۆرم بە سەردا کەوتیوو. پاش ئەوەی تەشریفی روشت. کەر امەو بە مالی خۆم دەستم بە نووسینی رەشنووسی نامەکان کرد. تا نامەکان بە مۆری پیرۆزی مۆر بکەم. دیم ئەشەرفییەکی زییری فەتەح - عدلی - شایی لە ناو کیسە کەدایە. سەرم سوڕ ما! دەبێ ئەم ئەشەرفییە زییری بۆچی لەم کیسە نابیت؟ قەت شتی وا پرووی نەداوێ خۆ ئەکەر بۆ تاقیکردنەوێم بیت، ئەو زاتە هەر خۆی لە رۆژی یەکەمەو چاکەو خراپەمی تاقی کردۆتەوێم دل و چاکەیی منی لە مەحەک داوێم کردو یەتیبە زییری بێ خەوش. چواریندی "۱۳۳":

وتم: ئەم بێتم، برووی شیرینی تۆم ناوا خوش دەویی
لە کۆل روخساری تۆدا، بە هەشتی ناوام بەر کۆن
خۆزکە دەخوایم کە هەر وهفایی لە دەورت کەرن
فەرمووی: منیش هەر ناوام پێ خۆشە، ئەکەر بۆم بلوین

پاش سەعاتنیک، کە نامەکان تەواو بوون و مۆر کران. نۆکەریکی حەرەم بانگ کردو ئەشەرفییە کەم دایە دەستی، تا بییات بیدانەو بەو زاتە. لە پاش دوو و سێ رۆژ، ئەو سا بێرم کەوتەوێم بەو زاتەم راکەیاندا. کە ئەشەرفییەکی زییری، لە ناو کیسەیی مۆرە کەدا بوو فەرمووی راست دەکەیت ئەم چیت لێ کرد؟ عەرزەم کرد بە فلانی دا ناردەم خەمەت بەرێزت. فەرمووی: کەس نەیداومنی. پاشان نۆکەرەکی گاز کردو پرسیاری سەپاردەکی کرد. عەرزەم کرد: میرزا راست دەکات، بەلام ئەو کاتەیی دەموویست ئەشەرفییە کەت بۆ بەرێزتان بەینمەو، بیرو هۆشم لە لای خۆم نەبوو، نازانم لە کۆن لە دەستم دا کەوتوووە لێم بزر بوو. نۆکەرە کە کێیل و گەو جایدەتی دەواند. کەم ناوێزو ساویلکە بوو. ئەو زاتەش فەرمووی: بچۆ تەو یەلەیی ئێستەرەکان بگەرن. چواریندی "۱۳۴":

رۆژنیک چوو بە باخ، تا خەمی وێم کەمیک بە با پێ
بە سە نازەوێ یار شەرمە زاری کردم دەستێجێ
بە وهفایی وت: شەرمەت بە خۆت بیت. چون ئەم ناوا
وێشەو بێسەم، بیان کۆل و برووی من، دەکەیت بە یەکنی؟

بىنچە ل دەستان، وەفایى ھەرچى كە ئارەزووت ھەن
دەستبەردارىيان بە، ئەمان بۆ تۆ، ھەموویان ھەن
وریا بىرەو دەستو زمانیش ل خىراپە بۆنۆ
ھەردەم زمان و دەست، شایەتى ل گارت دەھەن

سالىكىشىيان لە ھاویندا، ئەو زاتە بۆ گۆزىنى ئاوو ھەوا ل نەھرى،
رووی كرده ھاوینە ھەوارى میدانان. ھاوینە ھەوارى میدانان..
زۆزان و ھەوارى ئەو زاتە بوو. نزیكىدى دوو مانك لەو شوینە فینك و
خۆش و پیر لە كانیاوی سازگارو سارده ماپەود. دواپى لەو یۆد بەردو
نەھرى بەرئى كەوت. كۆمەلئىكى زۆرى سوریدو دەست و پینودندو خزم
كەس و كارى، ھاوړكینى بوون، ھەتا گەبەشتە گوندی پيسان نەم گوند
شوینى جیوت و کاو مەزرای نیو كاره كانی ئەو زاتە بوو. بۆ نیوێو
لەوئى بارگەو بەدیان خست و ھەر كەسەو بە كارێكەوە خەریك بوو.
چوارینەى "۱۳۹":

پەپولەك وان دەوت بە شەمەن شوخ كۆلەكەم
نەزانی بۆنۆ ناكات ھەبە لە ناو كەكەم
بەلگەو لەو دوا بۆ خەلكەن من، فەرمو وەفایى
بە ھىچ بۆرئى با نازارى نەدرئى نەشكى وەكەم

ئەو زاتەش بە تەنیا بەردو ئەو بىستانەى چىنراوو خزمەت كرا بوو. بە
پىيان و زۆر بە كاوەخۆ. بەرئى كەوت، ئەو زاتە كازى كردم. منیش
چوومە خزمەتى ئەو زاتە.

پۆستىنەكەى لە خۆى كردهو و ھاویشتەبە سەر كا-گەنەنىكى
شەنگراو، فەرمووى ئىرە شوپىنىكى خۆش و دلگىرەو لە ناپورەكەش
دووړین. وەرە دانیشە فەرمانبەر بەجى ھىنا، دواى دوو سى دەقیقە
ھەستاو فەرمووى: تۆ شارى - تۆ زىرەگىت، منیش كرمەنج و لاڊىم.
وەرە با بچىنە ناو ئەو بىستانەو بگەرىن، بزاین من و تۆ كامسان كركەى
شیرین ھەلەبۆ ئىرین! چوارینەى "۱۴۰":

مەگىبەر، كە دەم و لىوئى خۆنچەردو روویشى نەسرىنە
ئەلقەى بىسكىشى ھزاران تۆنۆو ھزاران پىنە
بە كەرمەن خۆنى، ھاتە جامىكى بە وەفایى دا
زانی نەم جامە، كەرچى تالیش بىستە بۆ ئەو شىرىنە

ئەوسا تەشرىفى بەردە ناو بىستانەكەو تاوێك تىدا كەرا، منیش لەم لاو
چاوم بە گرگەكاندا دەگىزاو بە عەقل و ھۆشى خۆم نزیكەى ھەوت -
ھەشتىكەم لى كردهو وە كۆشەو و ھاتەو وە. ئەو زاتەش چوارى
لى كردهو و بە باوھشى پىرۆزى ھەلى كرتبۆون و ھىنانى، بانگى كردم:
وەرە با بچىنەو شوپىنەكەى خۆمان و گرگەكان لەت بگەن، بزاین
شارى كركەى شىرىن دەناسى، یان من؟! لەو كاتەدا، كە ھىشتا لە
بىستانەكەدا بووین، ئەو زاتە تاوێك بە سەر سامبەو و ھەستاو رەنگ و
رووى پىرۆزى كۆرا بە چەشنىك دەتكووت ھەزار چەپكە كۆل و ھەلەلە
سورەى بشكو تۆو و چاوە پىرۆزە كانی مەست و بازو سورو پىر ناو بوون،
رەنگ و روى وەكو كۆلزارى بەھەشتى لى ھاتبوو، دەمویست لەو كاتە

نۆكەردەكە رویشت و لە باش تاوێك كەراپەو، وتى: نەمدۆزىبەو،
ديسان ئەو زاتە فەرمووى: بچۆ بە وردى تەو یلەكە بېشكەو، دووبارە
خزمەتكارەكە رویشت و ھەمديسانەو بە دەستى بەتال ھاتەو و وتى:
زۆرى بۆ گەرام لە تەو یلەكە، نەمدۆزىبەو، بۆ جارى دواتر لەو
جىكەى ئەو زاتە فەرمووى، ئەشەرە فەیبەكەى دۆزىبەو و ھىناى
داپەو خزمەت ئەو زاتە، چوارینەى "۱۳۵":

وەفایى چاوت، كە وەك و نۆپە بلقى سەر ناو
وەرە سەردان، چاوە بپۆشە لى، بىغەرە لاو
نەكەر دەرزىك بەگۆیتە ناو ئوقیانوسو
بپەرزەو، ھەتا لە چاوت ديارە نو چاوە

روژنىكىشىيان دوو كەسىيان لە كەس و كارى كەراپەكەى كۆزراو، بە
تاوانى پیاو كوشتن ھىناپە خزمەت ئەو زاتە، ئەو زاتە فەرمووى: بۆجى
نەم بەستە زمانەتان كوشتووە؟ حاشا یان لى كردو سویندى كەو رەیان
خوارد، كە ئەگەر لە تىشمان دەكەن، ئىمە ناكامان لە ھىچ نىبە، لە پاشان
ئەو زاتە فەرمووى: ھەردوو كىيان بەرن، زىندانىيان بگەن، بەلگە سبەپىن
ددانى پىدانىن، بە پىنى فەرمان ھەردوو كىيان كەلەچە كەردن و زىندانىيان
كەردن، چوارینەى "۱۳۶":

دەل بپو شەیدو عاشقى زولف و پىرچى پىرىشان
بپو مایو ھۆنى دەل نازار دانی یارى كىيانى كىان
وەفایى كەرچى لە روالە تە، خۆنى نەرشىبوو
بەلام نەم شەیدو عاشقە بپو شىاوى زىندان

بۆ سبەى بە پىنى فەرمانى ئەو زاتە، ھەردوو كىيان ھىناپە خزمەت، ئەو
زاتە فەرمووى: بۆجى نەم بەستە زمانەتان كوشتووە؟ ئەوانىش پىيان لى
ناو كوشتنەكەيان دەرخست و وتیان ئىمە كوشتومانەو حاشاى لى
ناكەن، لىيان پىرسىن: ئىو بۆجى خۆتان بە زمانى خۆتان ھاوار دەكەن و
راستى دەلئىن؟ وتیان: ئىمە دەمانەوئى بلئىن ئىمە نەمان كوشتووە،
كەچى ھەرچى دەكەن زمانمان ناپەننى و جگە لە وتنى راستى، ھىچ
شنىكى ترمەن بە زماندا نايتە و ناوتىت و لەم ددان پىدانەدا ھىچ
دەسەلانىكەمان نىبە، چوارینەى "۱۳۷":

وەفایى، ناو و یارەنى واپىالەى مەى لە دەستایە
دەن و دەچى و لە ناو كۆزى مەرفۆر مەى پىرستایە
جارىك بە تىلەى چاوە ھەلەلە، جارێكىش لىو
مەى پىرستەكەى بەزىن وەكىرنى، بەزى مەستایە

لە دواپیدا كار بە دەستانى حكومەتى عوسمانى بە پىنى ياساى دەولەتى
پاى بەرز، ھەردوو كىيان ناردن بۆ ناوچەى "وان" و زىندان و كەلەچە پىان
كەردن، پاش ماو ھەدەك بەكەن كىيان لە زىندان مردو ئەوى تریشىيان توانى
خۆى لە زىندان دەرباز بگات و ھەلنى، چوارینەى "۱۳۸":

پەر لە خۆشەویستی و ناارامیییدا، هەموو گیانی قوت بەدەم بە ددان بیکرۆژم. چواریندی "۱۴۱":

نوکاتی سیکین، هەنگاوی بەرەو پێشەوه دەچوون
بەدەرکوتنی، سەد باخی ئێرەم، سوز بوون، پشکاوون
پینگەنێنەکی دوو سەد وەفایی هینتایە کاید
غیشەو نازیشی وای کرد: هەزاران مەستی عەدەم بوون

نەوسا فەرمووی: میرزا، گویت لێیە خۆی پاک و مەزن، چی دەفەرمووی! وتم: لە دەورت گەریم، نە هۆشم هەیدەو نە گۆش، فەرمووی: هەق تەعالا دەفەرمووی: تۆ باش مەن ناناسیت، وەک و تۆویانە: زمان خامۆشە بەلام دەم پەر لە عەرەبی. زمانی پیرۆزی نەو زاتە پەر لە وتار بوو - و زمانی وەستناو قەسەکانی تری چوونە پەردەو. چواریندی "۱۴۲":

سەیکین، کە ویندی ناو جام و بادە، سەرمەستی کردی
کولەرەنگ بوویت، نەست بووی، بە هەستی کردی
پێلەیکەکی هەر لەو بادەیی خۆت دات بە وەفایی
سەرخۆش و مەست بوو، ناو لە دەست چوو لە دەستی کردی

لە دواى ئەم و تەیدى، ديسان رەنگ و پرووی پیرۆزی بە جۆریکی تر، زەرد و سپی و لاواز هاتە پێش چاو. لە پاش دوو - سەن دەقیقە، کە ئەم حال و هەوا بە سەر چوو، فەرمووی: تۆ گویت لێ بوو، ناگادار بویت، مەن چیم وت؟ عەرزەم کرد: بەلێ، فەرمووی: چیم وت؟ وتم: شتیکی ناوام لە زمانی پیرۆزت بیست فەرمووی: سبجان اللە، ئەمە چ هەلەیدەک بوو مەن کردم! بۆچی هینشتت؟ پاشان چەند جارێک داواى لێبوردنی خواست و فەرمووی: ئەو کاتەى مەن زیندووم، لای کەس باسی نەکەیت. چواریندی "۱۴۳":

رۆژێک نو پێرو شتیفی مەیفانەم چاوپێکەوتووە
دەستی وەفایی کوشی و باوەشی خۆی بۆ کردووە
لەو بادەیی وای پەر بوو لە رازی پێشینە و "ئەشت"
جامیکی داسنی و نیشاندیکەکی خۆی تیا هینشتووە

نەوسا لە سەر خۆ بەرەو دەری بیستانەکە بەرێ کەوتین و لە بیستانەکە هاتینە دەروە. ئەو زاتە لە سەر پۆسیتینەکەو کا - گەنمەکە دانیشت، منیش لە بەردەم ئەو زاتە، لە سەر زەوی دانیشتم، کەسمان لە دەور نەبوو. کەس ناگای لە ئێمە نەبوو، چونکە هەر کەسەو بە کاروباری ئەسپ و گۆیندەرێو شویتنی حەوانەو دەو دانیشتنی خۆیەو خەریک بوو. پاشان ئەو زاتە فەرمووی: تۆ گرکەکانی خۆت لەت بکە، بەک بەک لەتم کردن و لێم چەشتن. ئەگەر چی بەرەنگ و پروو دەبوا بە وەک شەکر شیرین و مەزەدار بوونایە، کەچی تەمیان وەکوو ناوو کا سارد و ناخۆش بوون و بەک لە بەک خراپتر بوون. ئەو زاتە، بەو لەتەتەکردن و چەشتن و فەزەندەى مەن بەردەوام پێدەکەنى و دەیفەرموو: شاری! کوانی

زیرەکییەکت! دواى ئەو چوار گرکەیدى بە دەستی پیرۆزی لێی کردبوونەو هەوینا بوونی، لەت لەتی کردن و لە هەر کامەیان کووزیکى لێدەکردنەو هەو پاکى دەکردن و بە دەستی پیرۆزی دەیدا بە دەستم و دەمخواردن. لە تام و بۆن و شیرینی ئەم گرکەند، سەرسام ببووم. چواریندی "۱۴۴":

نەکر چی کولتەر، کول و نەسرینی زۆری پێدە
نەم هەموو رەنگەش، هەر لە بەخشینی خاک لێو
مایدی پەسەندی ئەو یارە خەندە شکرینید، و
وەفایی - مەش ناوا، نەمچووە شیعەرە شیرینەى هەبە

ديسان بە زەردەخەندەو دەیفەرموو: تۆ شاریت و منیش کرمانج! عەرزەم کرد: لە دەورت گەریم گرکەکانی مەن هەموو یان گرکەى شیرین یون، بەلام بە سەیحرو فێلی پێرانەو تەردەستی شەخەند، شیرینایدی گرکەکانی مەنت کیشاو لە گرکەکانی خۆت کردن. بە کورتی چۆنت بویت، وادەبیت. لە دوایدا لە هەموو لایەکەو جەماوەر کۆ بوونەو هەو باسەکە گۆرا، چواریندی "۱۴۵":

نازی چاوان و بەسەگانی تۆ، هەر ناوا بوو
نەى کيانى وەفا، ناژاوەنى چەین - مەش وای بەرپا بوو
مەوعەبەزەیکە پێکەنێنەکت نەو هەبە، کەوا
کول، ژەهریش بوو بێت، بە سۆنگەى تۆو، لە هەنگوین چوو

سالیکیشیمان لە سەرەتای هاویندا، بە هۆی گەرماى زۆری نەهرى و ناخۆشى ناوو هەواى ئەو ناوچەیدەو. ئەو زاتە لەرزو یاوی تووش بوو. چەند رۆژێک بەلغەم ناسازی و کەم هینزیی هەلێ کوتايدە سەرى و بەستی لێ برى. چواریندی "۱۴۶":

بە نازیزم وت: نەرى رەنگى مەن، بۆچی وازەردە؟
هەمیشە ژینى وەکو وەفایی پەر داخ و دەردە
رووی خۆی دەرخست و بەسکی نالۆزو لولولى شار دەو
واتە: دەرمانت، هەوا کۆرینە، لەو کەژو هەردە
ناچار بۆ کۆرینى ناوو هەوا، رووی کردە دەفەرى "مەبدانان"ى بە زێر
کەراوى تايەتتى خۆيان، جەماوەریکی زۆریشى لەتەکدا بوو.
چواریندی "۱۴۷":

بەو بتمە وت: لە تاو دووریت، هەوار وادەم
لە بەر شیرینی پێکەنێنەکت، وەکو فەرھام
پێسی وت: لە ناو ناویندا بوو، وەفایی - مە بێنى
دەبەن بە چاوی خۆمەو بوو بەم، هەر وایە یادەم

لەو سەفەرەدا جەنابی بەخشندە خو، بەکتای دەوران، تاقانەى جیھان، خوالیخۆشبوو. مەلا عومەر نەفەندى رەواندز - مەش لەگەڵ کۆمەلێ فەقێ تەشریفیان هینا، کاتى گەشتینە ئەو دەفەرە، لە سەن شویندا چادریان هەلدا، بەکێکیان بۆ ئەو بەرێزەو فەقیکانی و چادریکیش بۆ چیشتخانەو چیشتکارەکان و چادریکی تايەتتىش بۆ

ئەو زاتەو گەس و کارو و من و سەبەد غەبدولرەحمان. ئەو زاتە نوکەر و دەست
پنوەندو مەحرەمی لەوئ ئەبوون و لە ناو کۆمەڵی موسافیرەکاندا تەنیا ئێمە "دوو
مارمێلک" یاری غاری ئەو بووین. کە شەو دادەهات و جینگەتی خەوی ئەو
زاتەمان رادەخست و لە پاش دوغاکردن و بە جێهێنانی فەرزی هەمیشەیی،
دەنووست و دەخسایەو. تا دەمەو بەیانی، من و سەبەد، بە نۆبە دەخەوتین و
هەلەدەستایینەو. چوارینەدی "۱۴۸":

و هەفایی بێ یار، کول و کولجاریش وەک دەرکە جەرە
ل تەک یاریشە، کول بە یاد کردن شوورەیی و عەرە
ل ناو ناییشی لێشە ارانە، باو، وادەئین
ل هەر بێکەیک و لاری لێ بیت، هەمووی کولنارە

نزیکیەتی دوو مانک و نیو "زیاتر یان کەمتر"، لەو هەوارە مایەو، بە راستی
شوینی و خوش و سازگار، شوینی و خوش و خاوین لە هەموو ناو چیادا
بەدی ناکرێ. کانیووەکانی بە رادەبەک سارد و خوشن، کە هەرکێز نەتوانیو
لە سەر بەک، سێ قومی لێ بۆمەو. بە تایبەتی چەمی نزیکی ئەو ناوچەنە.
کە بەناو دەریندەتی چیا سەرکەشەکاندا تێدەپەڕیت. هەتا دەگاتە سنووری
سەنجاقی رەواندز، نەمبەرەو ئەو بەری، بە پانایی سەد کەز، هەمووی کولنارو
هەلەلە جەرە، هەر لە بەهارەو، تا دوو مانکەتی هاوین، ئەم دەبەنە وەک
ئەهەشت رەنکینەو هەر بەو جۆرەش دەمینتەو. چوارینەدی "۱۴۹":

ل بەهارانە ویدینی باخ و ناو کولجاریش
مێرک و پێس و هوانی زۆزان و لانی نزار خوش
و هەفایی بە خوا، ئەمانە ل کەر وەک بەهشتیش بێ
سیرنی کولشینی و سازگاریش ل کەل یار خوش

لە سەرەبای فینک و ناوی سارد و سازگار، بۆنی هەلەلە جارو ریحانە کبوتی و
گولێ هەمە جۆرە هەزاران چەشتە کولەو مێخەک، دنیابەک سوینەو
گەزیزەو و ئەو شەو چەرتی دەم بە پێکەنین، کە رۆژەریبەک لە کوئی چەمەکە
ڕوان و پشکووتوون، مەزۆف مەست و سەرەسەمە دەبیت. ئەو زاتە جار جار بە
رابواردان، لەکەل چەماوەریکی زۆردا، ڕوو یان دەکرده نەم شوینە، کاتی ئەو
ئەو مێرک و چیمەنەو لە ناو ئەو شوینە دلکیرەدا، لە کوئی چەمە فینک و
خوشەکەدا، دادەنیشت و لە هەر چوار دەورەو، ئەولیاو زاناو سوریدو
خەلفەکانی ئەلقەیان دەبەست. ئەو زاتە بە ئارامی باسی زانستی غیرفاتی
دەکرد. چوارینەدی "۱۵۰":

ئو بیتە جوان و باوە فرۆش، هاتە خرابات
کیانی مەیفوران هاتە جوش و کول، بوو بە کارەسات
هەر کەسێ لعلی کیان پەرورە کەتی بە چاو دەبینی
بە بێ باوە سێ دەبوو و هەفایی و بێهوش دەرهات

کونکرانیش بە کیانی دل و دەرون، کویان یۆشل دەکردو دەبوورانەو
دەهاتنەو سەر خۆ، جوش و خرۆشکنی و بەرپا دەبوو، وەک قیامەت
هەستاییت، وایوو.

سەر بەرێ ئێو هەلە لاله جارەو جوانیی ئێو مێزگوزارە، بە هۆی روخساری جوان و نووری کەمالی ئێو زاتەو، کەس گویی بە مەیلیی رابواردنی ناو هەلە لاله جار نە دەدا و ناھەقیشیان نەبوو. چواریندی ۱۵۱:

ئەو شۆخێ رووی خۆی ناگۆریتەو بە رووی تابان
هیچ نەقینداریک نییە کیانی خۆی نەگات بە قوربان
بۆ چاکێ چرا، وەفایی نەگەر پەپوولە هەردەم
خۆی نەسووتینیت چێ دی لە دەست دیت. بێجگە لە کیانە ان

لەو شۆیندی کە جینی دەرگەوتنی نووری یەزدان، لەو پەیکەرە رۆحانیییدا کە ناویندی دەرەوشانەو بوو، وەگەر رۆژی رووناک، روون و ناشکرا دەبینرا، ئیتر لە بەرامبەر رووخساری خاوەن کەمالی ئێو زاتەدا، هەوای گۆلجار و ئارەزووی رابواردنی ناو باخ و بیستان، لە کۆی دەما! نەم هەموو کۆل و گۆلزارە، هەلە لاله و دەرگە لانی دەنواند. دەمەو ئیواران بەرەو شۆینی خەوانەو دەهاتنەو و وەگەر خۆر، سوارەو پیادە، وەگەر نەستێرە لە دەوری بەرەو هەوار کە کە دەبوونەو دەهاتنەو. غەزەل:

ئەو خۆزگەم بە دەم و ساتە، ئەو خۆزگەم بە روژانە
ئەو خۆزگەم بە خۆشی و بارەو فەخ، ئەو خۆزگەم بە کاروبارە
ئێش بە سەر نەسپی کیانیازی و نەو لە سەر تەختی زانست
نای لەو خۆشی و شادایی ئێو سوار بوو، ئێش سوار
ئەو سەرووی عەشقی دەچێ، ئێش سەرووی عەشقی
ئەو وەگەر کۆلی دەم بە پێگە ئێش دەپێشکۆت، ئێش وەگەر بۆلبولی بێ قرار
ئەو سەو دەرگەو نوورو رووناکی لێ کەردینەو
ئێش سەو دل و کیانی بە قوربانان خستە بەر پێشی ئێو
و وەگەر وەفایی بێ قرارم، ئەو مۆتەریب تارێک لێ بە
کیان و دلم لە ناگەر دەسووتی، مەیکێنەر سا ئاویک بێنە

ئەو خوشان و قەت و سەمەت، ئەو خوشان روژگار
ئەو خوشان و جەو حەلت، ئەو خوشان کاروبار
مەبەرا سبب جان نەپاری او بە تەخت مەعرفت کەفتی
یاد بەد ان شوق و شادی، او سوار و ماسوار
او سەروو عەشق کەفتی، ماسەروو عەشقی
او چوکل خەدان شەفتی، ماسو باییل بێ قرار
او بە رووی ماکشودە لە در نوورو چیا
مابە جانی او نەو دە لە دل جان نپار
چون وەفایی بێ قرارم، مەگەر با تازی بێزن
جان و دل مەسروق نارم، ساقیا بێ بیار

لەو دەماندا، شەوێکیان خەریکی ئێشکەرتن بووم، کاتێ بەشینیکی شەو تێپەری، هەوێکەم هەستاندو تێم کەباند کە نۆرە هەستانی ئەو خەوتنی مند. ئەو بەرێزە هەستاو منیش لەبەر پێی پیرۆزی ئەو زاتەدا، راکشام و سەرم کردە سەر زەوی و خەوتەم. کاتێ بەناکا هاتنەو، هەستەم کرد شەیتانی بووم. سەرگەردان بووم بەشوکام، تاوێک بەملاو

لادا هەلە لاله جارە. کابرای نووستووم خەبەر نەگەردەو و چوار پێنج جار لە رەشمالە کە هاتنە دەر. بۆ غوسلکردن چوومەو و چاوەکەکی نزیکی رەشمالە کە بە هۆی سەرماو ساردیی زۆری ناو کەو ئەو کزەبایدی کە خەلکی شەمزینان پێی دەلێن: هورە توانای غوسلەم لە خۆمدا شک نەدەبرد، دیسانەو بۆ ناو چادەرە کە هەلە هاتنەو. ناچار لە شەرمی ئەوێ نەو کە ئەو زاتە خەبەری بێتەو بەم حالەو بەسینی. دەستەم لە کیانی خۆم هەلگرت و بەو تارێکە شەو، چوومە کۆی کانێکە. هەتا جەلکانم داگەندن، لەوانە بوو لە بەر تەوژمی سەرماو زەبەندی باکەدا، زمانم لالەو قاچم لە کۆ بەگەوێت. هەرچۆنێک بیت چوومە ناو ناو کەو و لەش پێسم لە خۆم دەرکرد. کاتێ بە ددانە چۆقە، ئەو ناو کە هاتنە دەرێ، جەلکانم، با هەر پارچەیدێ بە لایە کەدا رەفاند بوو. هەر یەکە بە لاقە دارێک و بێ دەوێنیک، وە کێر سابوونەو. بەو حالەو بە رووت و قوتی، لەملا بۆ ئەو، بە دواي جەلکانمدا رامدە کرد، هەتا دۆزیمناو، زۆری بێ چوو، هەموو کیانم دەتووت شەپەلێ لێی داو، لە دلی خۆمدا وتم: ئەگەر ئێستا ئەو زاتە، خەبەری بێواید تەو بەزەیی پێمدا بەهاتایەو بەو سەیدە بەرموایە: ئادە ئاکرێک بەگەرەو، چ دەبوو، گتۆپر دەنگی ئەو زاتەم بەر کۆی کەوت، کە بەو سەیدە بەرمووی: خێرا ئاکرێک بەگەرەو، مێرزا خەریکە لە سەرماو رەق دەبێتەو، چواریندی ۱۵۲:

ئەو بەچکەو ئەوێ مەلایکەت، پەرسیبو بە دەرم
واتە: وەفایی لە بیرم نەچوویت هەر وایت لە یادم
وتم: لە تاوی ئێشکەرتی تۆ بوو، نەخۆش کەوتبووم
هەر پەرچەمی تۆ بەسکی توش، توشی لەرزو تانی کردم

پاشان هەتا یەگە یەکی جەلکانم هەریەکە لە شۆیننیک دۆزیمەو لە بەرم کردن، نیوێ کیان بووم دەست و زمانم لە کۆ چوون و وەکو پیاوی سەر خۆش و کێژ، بە لارە لارو کێرە کێر، بەرەو چادەرە کە بوومەو لە نزیکی ناگەرە رۆنیشتم، ئەو زاتە لە رووی بەزەیی بە تۆرە بیەو فەرمووی: خۆ چێشتخانەمان هەیدە، ئاوو ئاکر، ئۆکەر و بەرد دەستیشی لێی، بۆچی خۆت لەو ناو ساردە هەلگیشاوه؟ عەززم کرد: شەرم و شکۆم نەبێشت پاشان پۆستینە کە پیرۆزە کە پێدا دام. هەر چەند لە ناگەرە کەش نزیکی دەبوومەو، تەوژمی سەرماکە، لە دل و کیانم دەرنەچوو. ددانە کانیشم لەبەر لەرزوتا، نەدەهاتنەو یەک. ئەو زاتە فەرمووی: نەم سەرماید، بەم ناگەرە لە کیانی تۆ دەرنەچیت. وەرە لانی خۆمەو، چوومە لایەو لە بەردەم ئەو زاتەدا لەسەر ئەزۆ دانیشتەم. چواریندی ۱۵۳:

ئەو شۆخێ نازی لە سەروو تەرقی مانگی تابان کرد
ناوەیک لە لانی وەفایی کێر بوو، رووی خۆی پەنجان کرد
رووی خۆی دەر خستەو بە تیلە چاویک لە ناوی بەرم
هەر خۆیشی دەردی هەزار سەلمی چارەو دەرمان کرد

فەرمووی: ھەستە ھەستە. ئەو بەسزمانە دەستەجەن سەدری بەرز
كردەووە تاوینك لە روخساری ئەو زاتە ئواری. وەك كەسێك سەرو
ملی و لاخی مردو. بە گورمەو بە زەویدا بەت، ئاوا سەرو ملی گەوتە
سەرزەوی دیسانەو وەك جاری پێشوو، ئەو زاتە كۆچانی موبارەكی بە
سەرو ملیدا ھینا و فەرمووی: ھەستە ھەستە. دیسان سەدری بەرز
كردەووە تاوینك لە روخساری پیرۆزی ئواری و سەدری داكەوتەووە. ئەو
زاتە، بۆ جاری سینیەم، كۆچانی موبارەكی بە سەرو ملیدا ھینا و بە
دەنكی بەرزو تۆرەییەو فەرمووی: ھەستە ھەستە. ئەم جارەیان وەك
ئەوێ سەد كەس بە پەگەو بە پەك كۆژم، لە سەرزەوی ھەلی بگرن،
ئاوا راست بۆووە ھینو جۆلەنی بە بەردا ھااتەووە. چوارینەنی "۱۵۶":

وہانی. وەھا چاك بېيت خواەن دل و كيان
كيا نايەزېي بگو بېد بە سەرگرد پېناوی رەندان
رەندان ھەركاتەن سەرنج لە حالى ناژەلنك بەەن
كيا ناي تەن دېستە دل پەيدا ەكەو و بېيت نېندان

قربووە لە خەلكەكە ھەستا و ھاوارو خرۆش كەوتە ناو خەلكو
ولاخەكەش زەبو زیندوو راست بوووە. سەعید خانی بەكی ئاوبراو،
كە پێشتر زۆر نكۆلی دەكرد، خێرا بروای ھینا و چەند سەرزەوی بە
فەقێكانی ئەوێ بەخشى و ھەتا لە ژيانیشدا بوو، رۆژ لە دواى رۆژ بە
ئەمەكترو ھەمیشەش خەریكى خواپەرستى بوو. چوارینەنی "۱۵۷":

خوايە ھېچ كەسنى بە سەرنى نەيت و نەينى وەھانى
نەفس سەردووە لە ھېچ كەس ناچەن بە بەرەلەينى
بۆ نەوێ تۆنانى پووج و برزبۆنى زیندوو بېتەو
خوايە كيان ھەر خۆت بەگەرنە لای: نەفس عيسايى

سالىكى تر، لە وەرزی پاییزدا، ئەو زاتە لە گوندیكى بە زێر كراوى
خۆیدا ماپۆووە. كریكارىكى زۆریش خەریكى سازكردنەوێ چەند
مائیكى ئاوابی بوون. كۆمەلێك وەستا و كریكارى تریش لە لایەكی
ترەو خەریكى روو خاندنی كۆنە قەلاو بالەخانەكە بوون. دانیشتوانی
ناو چیا لەبەر ئەوێ خێلەكین و وەك شارستانی شارەزاو بە ئەزموون
نین. لایەكی كۆشكەكەیان روو خاندبوو. دوو لای تریشى، كە نزیكەتی
"كەز" دەبوو، رماندبوویان. نزیكەتی نیوێ سەربانی كۆشكەكەش،
كە ھەموو بەردی تاشراو و ئەستۆر بوو، بە خەواو ماپۆووە. ھیندە
كەووجو كەم ناوەز بوون، ئەیاندەزانی ئەمجۆرە روو خاندنە، مەترسییە
دواوەپەو دەبیتە ھۆی داتەپینی سەربانەكە. چوارینەنی "۱۵۸":

لە ئاوا لایە ھېچى تيا نەيە. بەكە و اماويى
مومسرى شېرى پېتى خۆت لە كېس مەو. بەروا خۆرايى
وہانی كوايە. پېنەبەرى خوا، ئاوانى فەرمووە:
بې بە شارەينى. لەوێ ئووا، دېن و نيايى پېداوى

تاوینك لەو دۆخەى من راماو ئەوئەندەى ئەخايدەند، كە لە تەوقى
سەرمەو، تا نووكى پېم، لە ئارەقدا شەلال بوون و ھېچ دەمارو پېستو
ئەندامى دەرو دەروونم نەما، لەم كەرمیەدا نوقم نەبیت و نەبژیت، نېتر
ناسوودە بووم، دیسانەو كەوتەووە سەرزەو كۆنەكردنم، كە چیشتخاھە
ھەمیشە ئاوى كەرمی لێبەو تۆ ھەتا كەنكى نامۆی دەكەیت!؟
جاریكى تر بەم كارائەت رازی نايم. چوارینەنی "۱۵۹":

خۆزكەم بەكەسى كەنتە و شەكەتە مانووە كيا ناي
يارىكى ھەيد. رووى مانگ و چار ساز. بە مېسەرەيانى
وہانى. جار جار بە ناز ھەنگاويك لە بەر خۆنى وەننى
دەردى بېن دەرمان. زاسى ناويار، وەكەت وەرمانى

ھاوینىكى تریش دیسان ئەو زاتە، رووی كردەو ھاوینە ھاواری
مەیدانان و خەریكى ساز كردنەوێ ئاوەدانى و دوستكردنەوێ مالى
چەند نیو كاریكى بوو. رۆژێكى سەعید خان بەكی حاكمی
شەمزیان ھاھە زیارەتی ئەو زاتە، چەند رۆژێك لەو پېش - باش
لەسەر ھۆش نېم - نازانم جوانووە ئەسپ بوو، یان مایین، بە ھەشتا تەمەن
كریبووی و لەكەل خۆی ھینا بووی، شەوێكى لاخەكەى تووشى
دەردى سندان بوو. ئەو بەسزمانە ھەتا رۆژ بوووە، خۆی بە زەویدا
دەدا و ھەلدەستايدەو. ئارامى لى برا بوو، ئەو زاتە تەشریفى بۆ مەزكەوت
بەردو دواى بە جێنھانی نوێژ، دەستی بە خەتم و تەجوو كردن كرد.
میش لەناو ئەلقەكە ھاتمە دەرى. سەیرم كرد ولاخەكە درێژ بوو و چوار
پەلی راكیشاوو بە چاوی ئەبەلق بوویدەو. سەرزەو دەكۆتێ، بې
دەست و پى لە بیری مردندا بوو. سەعید خانی لەكەل كۆمەلى نۆكەرو
دەست و پێوئەنددا، بە چوار دەوری ولاخەكەدا دۆش دامابوون و راوەستا
بوون. فرمیسكى داخو پەژارە، لە چاویان دادەوێ و بە خەمبەكی
زۆرەو چاوی لە ئەسپەكە بریبوو، بەرە دەستی، لە پەكە ھەلدەسوون.
چوارینەنی "۱۵۵":

نەكە دەتوێ كيانەت بە ھېچ جۆر. زيان نەكەت پېنى
ھەر كە خۆتو وەلبەستە مەو لە ھېچ نەئەينى
وہانى. ھەموو شتەيكى و نيا. شتەيك نەھينى
بەكە ليارىك. و نئاو لا بې و نئا بېت لىنى

نۆكەرەكان ھەرچى سەرو پېنى ولاخەكەیان دەبزواند، ھېچ
بزوئەویدەكی تیدا نەما بوو. نېتر بە تەواوی دەستیان لە
زیندو بوونەوێ شت و ئاومێد بوون. من پېم و ابوو دواى دوو - سى
دەقیقەى تر، ھەناسەى تیدا نامینن. كەبجى لەم كاتەدا، ئەو زاتە كە لە
خەتم و تەجوو كردن تەواو بوو، ھاو بە سەعید خان بەكی فەرموو:
ئەو بۆ ولاخىك دەكەیت؟ عەرزى كرد: لە دەورت كەرنم، ھەشتا
تەمەن بى داو. ھەشتا تەمەن كەم نېبە. سەرزەو ئەوئەش ولاخى وام بە
كران دەست دەكەوتەو، ئەو زاتە بە كەشم و نەشم بەرەو لای ولاخەكە
چوو. كۆچانی موبارەكی لە حاند سەریووە، تا كلكى پېدا كراو

كرىكاره كانیس ههروا خهريكی پرووخاندنی پاشماوهی كۆشكه كه بوون. لهو كاته دا من هاوارم لئ ههستاو چوومه خزمهت ئەو زاته. عهرزم كرد: قوربان ئەم خهلكه زۆر گهوجن. بنمیچی كۆشكه كه خهريكه ده پرووخی و لهوانه شه كرىكاره كان ببن به ژیریه وه و تیدا بچن. ئەو زاته بهروه لای كرىكاره كان بهرئ كهوت. كه نزیكهی دووسه كس ده بوون. له دواى دوو - سئ دهقیقه هاواری لئ كردن. راكهن، دوور كهونه وه. له پر بنمیچه كه دارووخوا به ئەندازهی گردینك، تەپ و تۆز بڵند بووه وه ئەو دهوور بهرەى داپۆشی. ههركه سه وه به پرتا وه به لایه كدا ههلا تبهوو. له دواى ماوه یهك، كه تەپ و تۆزه كه نیشته وه، بۆیان دهركهوت كرىكارى كى مئرد مندالی سیازده ساله ی كهچهل، بووه به ژیر ئەو گل و بهردو داره وه. چوارینه ی "۱۵۹":

بانه كه بهر سئ مئز مئالنگه اهره سه هینا
كس و كاره كنى به كرىبان وه، جركیان پر خوینه
دواى یك دوو سه عات، كه دهریان هینا
كوتى: وهفایى بچو فاتیحای له سر بگوینه

ئەو تەله بهردانه، به لای كه موه ههزار دانه ده بوون. ئەوهنده ی كه مزیكىش گل له سهربانه كه بوو كرىكاره كان كۆبوونه وه نزیكه ی نیو سه عات، به پاچ و پئمه ره، گل و بهردیان ده بژاردو دوور ده خسته وه، له دوایدا لا قى كى كوره كه دهركهوت به تەفەللايه كى زۆر، كورەیان له ژیر بهردو گل هینا به درئ. بهلام ههچ جوولده بزوتنىك له لهش و دلی نه ده هات. هه مووشیان گومانیان نه ما بوو. كه مرده وه. زۆر سه بهر بوو، ماوه ی سه عاتنىك له ژیر ئەو هه موو گل و بهرده دا به مینته وه وه هه موو لهشى ونجر ونجر نه بئته و نه بئته خوئل و خاك! دوو - سئ كرىكارى خزمى كوره ده ستیان كرد به شین و رۆ رۆ. ئەو زاته ش فەرموو ی: مەكرین ئەكەر خوا پئى خو ش بئته، زینده ده بئته وه. به فەرمانى ئەو زاته، كورەیان به چوار دهستان هه لگرت و له شو تى كى ديار يكر او دايان ناو خهلكه كه خر بوونه وه. ئەو زاته، چاره كه سه عاتنىك له ژوور سه رى وهستا و لئى راما. كت و پر كوره جولایه وه وه هه ستا به سه ر پئى. به یهك جار وهك قیامهت راسابن، قریوه ی شادى و جهزمه، كهوته ناو خهلكه كه. چوارینه ی "۱۶۰":

خیرانو قوتبى زه مانه، به ناز تشریفى هینا
فوى به سه ردا كرد، كوره له جئى خۆى راست بۆوه. هه لسا
كاتن كوره كه، كهوته جوولان و سه رى هه لبه رى
هاوارو جهزمه، بۆو بوو له ناو په سرو لاوانا

ئەوسا ئەو زاته فەرموو ی: كه مئىك ههنگوین له مالى ئىمه به ئینن، بیده نه و برى كى شى له سه رى هه لسوون. ئیتر تەشریفى بۆ حه رەم برده وه... زۆر به وردى سه رى هه موو كیانى كوره كه یان كرد، ساغو سه لامهت بوو. بهلام بهو هۆیه وه كه تووك به سه ر بیه وه نه بوو. خو ئینى لئها تبهوو... دوا به خهلكه كه ده ستیان به كار كرده وه. چوارینه ی "۱۶۱":

نازه ئىنىك وانى به وهفایى وت، له بهر بهرنا
چاره ی ده ست نه كوت، لای ههچ پزىشك ناو كى سانا
له دوو نىر كزه دلر فینده وه، له رووى له تده وه
تیلەى چاوتىك به سه بو هه موو ده ردىك. ده رمانه

سالنىك شیان پئشه وای نەرمه نیه كانی ناوچه وه دهوور بهر ی شاری وان، كه پئى دهوترئ: مار شه مون و به واتای نەرمه نیه كان بهو كه سانه ده لئین: پئشه و، كه نەركى دنیا یی كرى ببن به سه رۆكى كۆمه لئى نەرمه نى بئته و له نا یینى خو یاندا به گه و ره و ریتو ئین و جئنى شئى حه زره تى عیسا... خ... ی ده ده نئین، نەم مار شه مون، له ناو په په روه وانى خو یاندا، هئینه جئى به رواو متمانە بوو، كه له كاتى ده ست شئندا، نه یانده هئیشته ناوه كه بهر ژیته سه ر زه وى، به لكو ناوه كى یان به تەبه روك، شار به شار و ولات به ولات ده بردو ده یان خو ار ده وه له خو اردن و خو اردنه وه كانیان ده كرد. چوارینه ی "۱۶۲":

به پئى نا ینى سه سچ، مار شه مون را به رو په ره
واته: خلیفئى سه سچیان وه سه رۆك و سه ره
خۆلى به رى پئى لا یان په ره زه وه به مو فرك نه ده ن
هه ر كس به دئى خۆى دل به ستیو وشا و دل سه ره

سه ره رای ئەوهش كه گو ئیرا یه لئى ده وه لئى ده كرد. بهلام زۆر به رى ساله كان تا فەرمانى ده كردو بهرانی دیارى كراوى نه ده دا، حكومه تیش كه مئىك چا و پۆشى لئ ده كردو. زۆر به كه مى سزا ده درا. سه ره نه جام به هۆى زاتى كلاوى و كینه و دوژمنایه تى نا یینه وه له تەك ده ست و پئوه نده كانییدا هه موو چه كدار بوون و بۆ شه ر له كەل ئەو زاته دا ناماده بوون. هه تا ده قه رى وانیش كه خاكى عوسمانیه. هاتنه پئشه وه. له وئیه هه وائیان بۆ ئەو زاته نارد كه خۆى ناماده بكات و ده بئ تا سه ر له به رى شه مزینان تەفر و تونا نه كە بن. خه و و خو راكم لئى حه رامه... پاش چه ند رۆژنىك بهم له شكروه له ولاتى "وان" وه تا ناوچه ی "كه قه ر"، كه دوو قۆناغه رئ له نه ره بیه وه دووره، نزیك بوونه وه. له ملا شه وه جه ما وه رو نزیكان، هه موو رۆژنىك و هه موو سه عاتنىك، ده سه ته ده سه ته ده هاتن و ده چوون و شالاوى نەرمه نى ده نالۆزان و ده په شوكان. ئەو زاته ش بهر ده وام ده یه فرموو: به بئى فەرمانى حكومهت، پئو یست به كۆكر د نه وه ی خه لك ناكات و بهرۆن له مالى خو تان ناسو وده دانیشن، خوا كه و ره یه.

رۆژنىكیان ئەو زاته، مه لا نه حه مدى كاتوون دئى خوا ست و به نو ئنه ر ایه تى و په یام نیه رى خۆى، بۆ لای مار شه مونى هه لئى ژاردو نو وئیش پئى فەرموو:

من بهم بئى دەم و بئى زمانیه و مار شه مونیش بهم هه موو بئیدئى و زمان پارا و بیه ی كه له ناو جه ما وه رى نەرمه نیدا سه ره و سه مه ره یه كى هه لكه و ته یه، چۆن ده توانم كه فتوكۆى له كەلدا بكەم! چوونى من ده بئته هۆى زیانى كى زۆر و گوت و بئۆى من له كەل ئەو دا ده بئته ما یه ی زیان و ده ركه و تئى سه رشۆرى كه له كه مان. ئەو زاته پئى فەرموو: ده بئى بچیت و هه چ تر سو و بئى كى شته نه بئى، چو نكه ئەو لئى ما یى مەزن ره شه ی دن.

ئەو چاكىيىنى وا، خواھىر بە تىنيا، لە تۇيدا خولتقان
سەد وەك وەقايى، بە نازى دەستى تۇ، شەھىدە گران
كافىر، كە زولف و پىرچىم و تاقتى بىرۈى تۇى بىنى
خىنرا بروى بىرەو قىيىلە وەركىنراو زوونارنى پىسان

سالىكىش مستەفا پاشاى مىر ئالا كە لە دەقەرى قارس دادەنىشت، بە
مەبەستى نەنجامدانى كارىكى گرانگ و گەورەو جىنەجىكردى
كارىكى تايىدەت لە لاين دەولەتى عوسمانىيەو، بە ھىزىكى كەورەو
نېرران بۇ نەھرى، ھەرچەندە لە روالدە لوتف و دلسۈزى بەرامبەر بەم
باوەرە پۇلايىنە دەنواند، بەلام لە ناخدا ئىجگار نكولى دەكردو لە دوای
زىارەتى ئەو زاتە، دلىمان بۇ دەرکەوت، پاش گەبىشتە نەھرى و
تەرخانكردى شۇنى دابەزىن، بۇ خۇيى و چەندە پاشايەكى ياوهرى،
چەندە سەعاتىك ھەسەنەو ھەناسودە بوون، مەن و حاجى نىساعىلى
نازىر، بە پىنى فەرمانى ئەو زاتەو بە پىنى رەسمى دەروىشان، شەرىدەت و
شىرىنى و گولۇ و قەنداولمان كىنرا، كەمىكىان لىن خواردەو، رەنگ و
رووى ئەو پىاوە، رىق و ناخۇشى لىن دەبارى و بلىسەدى كىنەو نكولى
پىوھە دىيار بوو، توندو رقاوى و بىندەنگ و بىن باكو رووتىرش و برۇ كرۇ بوو،
ھەر دەتكوت سىرکەفرۇشە، يان مەنچەلى لە كول و لە جۇشە، مەدىل و
كولى بە كەس نەدەدا، چوارىندە (۱۶۶).

ئەى دەلى بەدخو، داساگى بىس بىن، بىس ئەم ھەلەن
ئىتىرە دەرگى ئەم و نەم دەو بىشى سەردان
وەقايى سىرى رۇخسارى دەرنى و روالدە مەگ
يەك رەوشتى جوان، بە بارتقانى سەد رۇخسارى جوان

ئەگەرچى پەردەدارى ئەو زاتە، پىرۈزىيى و بەخىرھاتنى دەكردى،
كەچى ئەو مەتقى لىوھ نەدەھات، لە راستىشدا تازە لاويكى بەم شەنگ
و شۇخىيە، كە تەمەنى "۱۷-۱۸" سالان دەبوو، لەم سەردەمەدا بىوئىنە
بوو، نە پىرىكى بىناو نە لاويكى گوئىرايدەل بوو، بە رۇخسارو لەش و
لار، بالابەرزو بازوو رۇستەمانەو چاك و ئاسكو سەرومل دلرفىن و برۇ
ئەستوررو جوامىرو زانىست پەروەرە سامناك بوو، خاوەنى جوانى
كول و زمانى بولبول بوو، ئەوئەندە رۇخزل و خۇ بەزلزان بوو، نە مەدىل و
كولى بە كەس دەداو نە لوتف و مېھرىانى لەگەل كەسدا دەنواند،
دەتكوت دوژمنى خوينىيى و خوينخۇرى دەروونىيە، چوارىندە (۱۶۷).

ئەى نەوھى رىكا وە كرەست لە تىدو نىكايى وەلەرن
بە جوانىيى خۇتامە نازى و مەدە رەئىسى بە تالان
توش ئەى ئاويئە سىل كە لە كىسپو ناھى وەقايى
زۇر رەنگى سىي، كۆرپوھ بە رەش، ئەم سوورەنى دەوران

ئەو بەرئىزەش بە پىنى فەرمانى ئەو زاتە، خۇى تەبار كىردو لەگەل دووسى
نۇكەردا مۇلەتبان خواست و چوونە ناوچەدى گەقەرە بە مارشەموون
رادەگەيدىن كە لە لاين ئەو زاتەو پەيامنرىك ھەوالى ھىناو، ئەوئىش
دەلەت ئەمرو ناكىت، با شەو بىت، ئەو بەرئىزەش دوای نوئىزى
نوستان دەچىتە لای مارشەموون و تاويك دەناخىون و لە دوایىدا دەلى:
مەن دەست ھەلناكرم، چەندە سوئىدى وام خواردو وەو نەزرى وام
كردو، بە لاينەگىرى و پىداگىرى ئايىنى خۇم، لە رىگى ھەزەرەتى
مەسىح، يان سەرى خۇم دادەنىم، يان دەبىت خاكى شەمىنان بە
توورەكە بىئىژم.

ئەو بەرئىزە بە نائومىدى ھەستەو بۇ مالى خۇى ھاتەو، بە پەلە پىاويكى
گورج و سوگەلەى بە نامەو ناردە خزمەت ئەو زاتە، كە رابگەيدەنىت ئەم
تۇفانە، بە جۇرىكى و نەروژاوە ئەم ملھورە بە چەشنىك ئاور
ناپرۇئىنى تا چارەسەر بگرى، يان دەبىت بۇ شەر تەبار بىن، يان دەبى
شەمىنان جىن بھىلەن، ئەو زاتە دەستەجى وەلامى بۇ نوسىيەو:
مەترسەو ئەم شەوى داھاتووش بچۇرەو بۇ لای مارشەموون، چونكە
ئەو بىن پىشت و پەنايە حسابى بۇ كرا، چوارىندە (۱۶۳).

ئەو قوتىيى وەختى لە كىشت و نىداوا تاك و تەنىايە
ناسى لەو جۇرەى بە تەترىا ناردە مەزكىنى تىايە
لە ناو جىھانى غەيبوھە پىشتى دوژمنان شكا
تىرى پىا و چاكان بىرى كەوتو وەو و لە چاويە

ئىتر ھىچ پىويست بە ھىز كۆكردەو و شەر ناكات، ھەر ئەو شەو
مارشەموون جەنابى مەلا نەھمەد دەخووزى و ئەمجارەيان بىروپراو
ناخاوتنى لەگەلدا دەكات و دەلى: مەن لەو كارەى كىردو، مە، زۇر
پەشيمان بوومەتەو و ئىستاش خۇم بە دۇست و ئاشناى شىخ دەزانم و
ئىمە ھەردو كمان دەروئىشەن، ئايىنى ھەردو كىشمان دەستەردار بوونى
ئارەزوو، نەك بىر كىردەو لە خەيالاتى چەپەل و دروستكردى نەفسى
پروبووچ و شەيتانى، بۇچى بە فرۇفيل و ھەوای كۆمەلنىك نەزان بىنە
ھۇى خۇنرشتى كۆمەلنىكى زۇر لە ھەردو و لاو بىنە مايدى
ھەلگىرساندى شەرو نازاوە رىق و كىنەى كىركار؟ چوارىندە (۱۶۴).

بە ھىتەتى ئەو چىراى نىسلاسى پەناى تواوە
چۇن شەو لە ترسى تىشكى مانگە شەو دەكشىتە دواوە
رىبىرى ھەموو بىن و ن كىروائىش، بە رىكەى خۇيدا
بەخت و برووى رەش بوو، لە كوئىوھە تىبوو، ھەروا كىراوھ

ھەر بەو جۇرەش عەرزى دۇستايەتى مەن بە شىخ بگەيدەن... خۇ ئەگەر
لەبەر ھەندى كارو بار نەبايە خۇم دەھاتمە خزمەت شىخ، ئەوسا ئىزنى
گەرانەوھى پەيامنرىكەى دابوو خۇشى پاش دوو سىن رۇژ، وەك
بەختە وەرگەراوھەكى، بۇ ولاتى خۇى گەرايەو،
دەر كەوتتى ئەم سەركەوتتە بوو مايدى باوھەننەنى دۇستايەتى كىردى
زۇر بەدى نكولى كاران، چوارىندە (۱۶۵).

دوای سەعاتیک من و حاجی ئیسماعیلی نازر، هەستاین و هاتینه خزمەت ئەو زاتەو بە درێژی باسی ئاکارو کرداری ئەو پیاوهمان بۆ کرد. ئەو زاتە هیچی نەفەرموو. چێشتەنگاوی رۆژی دوایی، ئەو زاتە فەرمووی: بەرمالەکەم بۆ بهینن و بۆم رابخەن. دەمەوی ئادایی بەخێرھاتن و بیروزیایی چاوپێکەوتنی بکەم.

منیش بە پیتی فەرمانی ئەو زاتە، بەرمالەکەم بردو رامخست و پێم راگەیاندن کە ئەو زاتە، تەشریف بۆ ئێرە دێتیت. پاشان ناوبراو لە شوێنی هەمیشەیی ئەو زاتە، لە نزیک پەنجەرەکەو، بەو پەری فیزو گەورەبێووە دانیشتبوو. توندو بە هەیتەت خەریکی سەیرکردنی حەوزی ناو حەوشەکە بوو. چوارینەیی "۱۶۸":

لە کەن ئەو کەسە خاوەن کەمالە، کوایە وایە
چون لای دڵەاران بە جوان ناسراوەو جێگەیی شیاو
بە خۆی دەنازی، وەفایی بەلام، ئاکایی لێ نییە
کە چرخێ کەردوون، چی لە هەناوی خۆیەدا ناو

کتۆبەر ئەو زاتە تەشریفی هێناو منیش پەردەکەم لا برد. هەموو پاشایان و عوسمان نەفەندی، کە وەرگێرو کاتی "وان" بوو، هەستان و پیشوازیان کردو دەستی موبارەکیان زیارەت کرد. چوارینەیی "۱۶۹":

ماری پەرچەم و زولفی لە سەر رطووی، خست بەملاو لادا
برووی لە مانگ دەچوو، ئەو کاتەیی هەلەن لە تاریک شەو دا
یارھات و دانیشست وەفایی نیشتر کۆری عاشقان
دوو سەر نالین و شیوہن و هاوار، لە ناویان هەستا

هەتا نەگەیشتە لای بەرمالەکە، مستەفا پاشا هەلەستەو دەستی بۆ درێژ نەکرد. پاشان وەک جاری پێشوو، لە شوێنەکەیی خۆی دانیشتەووەو خەریکی سەیرکردنی حەوزو حەوشەکە بۆووە ئەو ەندە بێ دەربەست دانیشت، کە لەکەیی راستی کەوتبوو بەرامبەر روخساری ئەو زاتە. کۆرەگەش چەندان پاشاو خاوەن پایەیی حکومەتی عوسمانی لێبوون. هەندێکیان لە سەر کورسی دانیشتبووون و هەندێکیان چۆکیان دادابوو سەرلا زەوی و کڕوکپ دانیشتبووون. چوارینەیی "۱۷۰":

لە ناو مەلەندو کۆری عاشقی بێ ناو نیشان
تاویک نارام بو بە سەر وەو، ئەی کیانی جیہان
دڵ لە سەر دەست و کیانی لە سەر دەست، وەکو وەفایی
لە غەمزە کەیی ئەو، ناماژەیک و نیش دڵ و کیان

جەنابی خەلیفە مەلا عەبدولای سلیمانی - ناسراو بە جۆلا - ش لە نزیک ئەو زاتەو دانیشتبوو. منیش لە پشت سەری خەلیفەووە وەستا بووم. سەری هێنایە بێ گوێم و وتی: زۆر زەحمەتە ئەو زاتە، ئەو دڵ بەردو پۆلایینەیی ئەم مستەفا پاشایەیی بێ نەرم بکریتو لەم حالە

بەرزەووەر بێبە کانی وەفایی

تەنێتە ایلزایین

ضرد و کوی
مامۆستا قازی محەمەد خزر

دەرتەزانێ ئە فەرسەووە
مستەفا مەد حەشە مە باقی

بیکۆریت.

ئەو زاتە ماوەیدە لێی راماو لەناکاو مستەفا پاشا وەک نەوہی لە پریکدا خەنجەرێک بە کە لەکەیی راستیدا بکەن، یان تینی بەرکەوتبێ، خێرا برووی لە سەیرکردنی حەوزو حەوشەکە وەرگێراو لە بەردەم ئەو زاتەدا چوو بە چۆکداو سەری خەواند. نیشتر روخساری نیشتە سەر عارەق و وەک شەونمی تازە بەھار، یان وەک چیمەن و چەپکە کۆل، گولای لێ دەتکا. چوارینەیی (۱۷۱):

کە پیری مەزن، تیلەیی پەر سۆزو بەرخشینی چاوی
بەرییە ئەو لۆہی خۆ بەرلەزان و کەشغو فیزاوی
لە هەنێبەو، وەفایی تگ تگ. نارەق دەتکا
وەک کۆلی بەھار، کە لێی بچۆرێ، تگەیی خوناوی

وەک چۆن موریو دەرویش، لە خزمەت شێخی خۆیدا، بە ئەدەبو خۆنەنوینی چۆک دادەدات و خۆ بەکەم زانانە دادەنیشیت، ئاوا شەرەمەندەو خەجەلەتبار نوشتایەووە. چوارینەیی (۱۷۲):

ئەو شەنگەیی، سیای لۆپیری جوانیی و بێن هاوتایی
سەردانواندن، بۆ پاشایانیش، نازانی چینی
کە چی تاقە سەرنجیگی پیر. وا کیرۆدە بوو
شەکت و زامەر، کت و ست دەتوت، هەر وەفایی یە

دانیشتوان که هه‌رکیز چاوه‌نواری نهمه‌یان لێ نه‌ده‌کرد، به‌بێنیی نهم
 حاله، واقیان ورمه‌و گه‌ژو و نه‌بوون، پاشان نه‌و زاته له‌ چینگه‌ی خۆی
 هه‌ستاو مسته‌فا پاشا که‌وته به‌رپیتی پیرۆزی و به‌ چاوی پر له‌ فرمیسک و
 دلو گیانی بێ نۆقره‌و خۆ به‌کهم زانیی له‌ راده‌ به‌ده‌روه، ده‌ستی کرد به
 داوای لیبوردن و ده‌دانی به‌بێ نه‌ده‌یی خۆیدا هه‌تاو داوای چاوپۆشی له‌و
 زاته خواست. هه‌تا نه‌و زاته، له‌ ژووره‌که‌ چوووه‌ ده‌ری، هه‌موو پاشاکان
 به‌رییان کردو به‌ فه‌رمانی نه‌و زاته، گه‌رانه‌وه‌ سه‌ر شوینی خۆیان.
 داوای نه‌وه‌ مسته‌فا پاشا، زۆر به‌ جه‌خته‌وه، به‌ به‌کێک له‌ نۆکه‌ره‌کانی نه‌و
 زاته‌ی نهمر کرد، که‌ تا من لێره‌م، ده‌بی تو پاسه‌وان و ناگادار بیت، هه‌ر
 کاتیک نه‌و زاته و یستی ته‌شریف بۆ تیره‌ به‌ینییت، چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک
 پیش نه‌وه، ناگادارم بکه‌روه، تا بێمه‌ پێشوازو تاوێک له‌ به‌ر ده‌روازه‌دا
 به‌هسته‌م و پاش زبانه‌تی نه‌و زاته، له‌ خزمه‌تیدا بێمه‌ ناو مال.
 تیر هه‌تا مسته‌فا پاشا له‌ نه‌هری میوان بوو، نه‌و نۆکه‌ره، پاسه‌وان و
 ته‌رخانی نهم کاره‌ بوو، تیر نه‌و بیروباوه‌ره‌ پروو پوچه‌ش که‌ له‌ سه‌ریدا
 بوو، خسته‌یه‌ نه‌و لاوه‌ له‌ سه‌ر ده‌ستی پیرۆزی نه‌و زاته‌دا تۆبه‌ی کرد.
 مسته‌فا پاشا له‌ به‌ر نه‌وه‌ی پیاویکی پاک و ده‌ست رۆیشه‌وو بوو. بوو به
 زامنی داواکارییه‌کانی نه‌و زاته، لای حکومه‌تی خاوه‌ن شکوو له‌ رۆزی
 رۆشته‌شیدا، نه‌و زاته، بایی چوارسه‌د تهن له‌ فه‌رش و کاسه‌و دیاری
 نایاب و نه‌سپ و هه‌ستری ناماده‌ کردو به‌ ناوی دیاری ده‌رویشه‌وه. بۆ
 خۆی و پاشاکانی نارده‌ هه‌رچی تکایان لێ کرد، قبولی نه‌کرد، عه‌رز
 کرد: نه‌که‌ر لوتف بکه‌یت بۆ ته‌به‌روک، ته‌سه‌یحی ده‌ست و به‌رکاله‌که‌ی
 جه‌نابت، له‌ جیاتی دارایی بۆ من به‌سه، چوارینه‌ی (173):

نو شینف، هیندوی له هه موو جۆزی برخشی به دیاری
نزیکی ههزار لیره شی خسته تک، به له ژماری
وه فایهی هه مووی له لوه در، که چی نو تنیا
تیبیتی شینخ و پیرمانی وه کرکرت، بۆ یادکاری

به شپهر زهیی گوته نالین و برمان و سرسام
ناچار ده خیل و ده ستو دامینی لای شینخ عوسان نام
هر چینه ههوارو نالو بانگم کرد
کلهنگی نه بوو، ده ستیکیش نه بوو، بگاته هانام

ئهو زانه، ههردوکی پیشکمهش کردو ماچی کردن و له چاوی ههلسوون،
ئهویش دهستی پیروزی ئهو زانهی ماچ کرد، لهو کاته دا ئهو زانه،
مزگینی بهرزبوونهوی پلهوپایه و مووچهی حکوومهتی - له پاش
که رانه ده بۆ نهسته موول - پین دا. دواى ئهوه مۆله تیان خواست و
رۆبشتن.
دواى که رانه دهی مستهفا پاشا بۆ نهسته موول، ئهو زانه چون مزگینی
دابوو به، ههروا به پلهو پایه بهرزو مووچهی شایان گهیشته و له هه موو
رویه که وه خوشه و بیست و دهست رۆبشتوو بوو. چوارینهی (۱۷۴):

ئهی که نه نه کیشی دل و نارام و هوشی و لداران
کیانی وه فایهی له دهوهرت که پری و بۆت بینه قوربان
بیم به سر کرد نو نیگامه ستو خوماره، چونکه
نه مپستهوه ناکم بینه شیر و راو کات نیچیران

دواى ئهوه، به هه موو هیزمه وه ههوارم کرد، یا چه زه تهی سهید تهها،
چه زه تهی سهید تهها فریام بکه وه، ده مو دهست له سه رم
لاچوون... غیره تینکم هاته وه بهرو و یستم هه لیم، سه یرم کرد
جنۆکه یهک له ده ستیکمه دا بۆته کورزو ئهوی تریشیان له ده سته که ی
ترمه دا بۆته قه لغان، هه تا شه که ت و مانده بووم، کورزو قه لغانم به یدکه دا
دان، له م کانه دا بیرم له شتیکی باش ده کرده وه، که نه مانده ی لنی فری
به ده مو هه لیم، له ناکاو دهنگی ئهو زانه م بهرکوی کدوت - کیانم به
قوربانی بیت - به دهنگی بهرز فه رمووی: میرزا مه ترسه. میرزا مه ترسه،
ههسته وه ره بهینه خانه قا.

به ترسو و واق و برما و بینه و راپه یریم له حوجره که چه ومه در. سه یرم کرد
ئهو زانه له بهر ده رکای حوجره دا وه ستاوه. فه رمووی: میرزا تو لیره بیت،
کارت به شینخ عوسان چیه؟ چوارینهی (۱۷۷):

که چی له ناکاو بانگی لنی کردم، قوتی زه مانه
وتی: وه فایهی به سه زم هه موو بانگ و تله
تو، خۆت که لیره بیت نیت چیت داوه له شینگی تر!
خیراکه، وه ره، تر سیکت نه یی له ده ست نه وان

دیسان سالتیکیان له زستاندا ره مزان بوو، من و قازی مه لا عوسمانی
نه هری و خواله خوشبوو محمه د باقر که یه که میان برازو ئهوی تریشیان
کورپی ئهو زانه، له سه ر دالانی خانه که ی ئهو زانه دا، له حوجره یدکه دا
ده زاین و ده رسی فارسیم فیره کردن.
شه و نیکیان له کاتی پارشیدو، ئه و خوارده ی که هه مان بوو،
خوارده مان و نیبه تی رۆژوومان هینا، ئه وان چه ونه خانه قا و منیش
به هۆی ناسازی له ش و هیزشی خه وه وه، له حوجره که دا مامه وه وه خه وم
لنی کدوت، له خه ومه دا دوو جنۆکه م بینی، شالاویان بۆ ده هینام.
چوارینهی (۱۷۵):

له خه وما نواییم وا دوو جنۆکه، هاتن له ناکاو
زۆر به کینه وه هه لته تیان دامی، به هه لپه و پیرتاو
دامیان به عه ردا، پین ده ست و کزول و دامو
له م دوو سامتا که، هاته له رزین و دله ته په و یاو

بیتر له خه مته ئه و زانه دا چه ومه خانه قا. ئه م روه داوه له سالی یه که سی
خه مته که ی مندا روه ی دا، له وه و پینش هۆگری بنه ماله ی شینخ
عوسمان قدس سه ره بووم.
دواى دیتتی ئه م سه مه ره ید، له و زانه (کیانم به قوربانی بیت) پین ئه و دی
ده سه لات له ده ست خوما بیت، خوشه و بیستی پینشووم نه ما و مه و داى
عیشق و نه قینی ئه م ده ر وازه موباره که بووم. چوارینهی (۱۷۸):

وه فایهی، هه یج کس نیسه وه کو تو، وئیل و نه واره
سه رسام و دامو، شپهر زه نالۆز، هه ناست سواره
ئه ی غه وسی زه مان ئه ی قوتی هه رچی قوتی دنیا به
له ده ست نه م دپه ره شه ی ده رونم، داوه هه واره

وهک چه ون سه گگی در، پشیله بیان بهر چنگ بکه ویت و به رق و قینه وه
بیه که وزینن، ناوا به و جۆره خه ستیمان ه ژیر خویان، ئه وه نده بیان به
زه ویدا تله نده مه وه، له وانه بوو هه ناسه م بوه ستینیت و گیانم ده رجیت،
له و کاته دا چه مند جار یک به دهنگی بهرز ههوارم کردو وتم: یا شینخ
عوسمان، یا شینخ عوسمان، یا شینخ عوسمان فریام بکه وه، هه یج دادی
نه دامو زیاتر نازاریان دام. چوارینهی (۱۷۶):

له ناو چیاو نزیکی به ده فهری که قهر - یش کینۆیکی بهرز هه ید، شوینی
زیاره ته وه به شه هیدانه ناو بانگه. واته (۱۸) کهس له یاران و یاوه رانی
پینغه مبه ر (د.خ)، له سه ر ئه و کینه و نیتراوه، ئه و شوینه، شوینیکی
دلخۆش و دلکیرو مبرگ و زه نویریکی زۆر بۆینه. نه ولیاکانی پینشوو
(قدس الله اسرارهم)، هه میشه بۆ زیاره ته ی ئه م (شه هیدان) چه وون و
پیروزی و راستی و ئه م شوینه بیان سه لمانه وه. چوارینهی (۱۷۹):

بریکیان مردار بوونه توهو و بریکیشی کورک خوار دوونی و زوریشیان
لداو چوون. ئەو زاتەش لەسەر کێزانەوهی مەرومالا تەگە، پینی داگرت
و سوور بوو. چوارینەدی "۱۸۲"

ئەرموویان هەرچی نۆهەن برابو، یان لینی خوراوه
مائی هژارەو دەپن هەر هەمووی بەریتە داو،
و هەقیی. گەشتیان لە ترسانمیان کەچ و دامو بوو
بەلام کردووه خراپەکیان، بێر نەهیناوه

ئاغای ناوبراو، بە فرەو ئۆژی و درێژدادریی، "شیخ"ی رەنجاند و بە
تۆرەیی و تۆرانەوه هەستاو فەرمووی: نەسپە کەم بو بێنن، با برۆین.
هەرکیبەکان تان و خۆراکیان ساز کردبوو. کە سەریان کرد ئەو زاتە،
لێیان رەنجاووه سواری نەسپە کەدی بووه و خەبیکە دەروات، بە هەزار
تکا و پارانەوه و لالانەوه، هەوساری نەسپە کەیان گرت و بە لێنیان پێ دا
بۆ ئەو شەوه، بۆ ئەوهی ئەو زاتە بە رەنجاوی نەروات - کە دەسهو
عەسرنیکی درەنگ بوو - لەلایەکی تریشەوه ئەم دنگرانیی و رەنجاندی
شیخ، بۆ ئەوان دەبووه لە کەبەکی لەرا دەبەدەر - لە ناو یاندا بێنیتەوه و
لەوئ رۆژ بکاتنەوه، هەموو مەر و مالا تەگەدی بۆ خەر دەگەنەوه و بەکە
بەکەدی دەدەنەوه. چوارینەدی ۱۸۳:

ئامان و هەقیی، هۆشت بە خۆت بێت، دلت جەلو کە
نەو ک کار لە سەر دەرەنجاندنی پیری پیری بوو کە
هەر ئا نو شینفشی دەتوانی دلت نەرم و سپی کە
دیسان دەشتوانی هەمان دل، برەش و برەق و دزیو کە

ئەو زاتە بۆ دەستە بەر کردنی کارەگە، دیسانەوه دا بەزی و چوووه ناو
رەشمالە کەو نانە کەشیانی نەخوارد. بە هەر شیوه بەکە بوو ئەو شەوهی
رابواردو بەیانی دواي بە جێنێنانی نو یژ، هەرکیبەکانی گاز کرد. چەند
سەرۆکیکیان سویندی زۆر گەورە و ئیجگاریان خوارد، هەتا ئەو زاتە
لە زیارەت دەگەرتنەوه، هەموو مەر و مالا تەگە خەر دەگەنەوه و دەیدەنەوه
دەست ئەو زاتە. چوارینەدی ۱۸۴:

مە، نو کاتێ لە خەزمتی نو هەق فوازانە بێت
نەگەر راست بەرۆیت، نوواتۆش بەرینی راستا رۆیشتوو بێت
لارینی بێ کەگە، و هەقیی نەگە بیکریت بەر
کەم بەر هەم و پیری و برک و دال، یاسەن دە پنیست!

ئەو زاتە لەگەڵ هەموو بەرێزاندا سووار بۆوه بەرەو شەهیدان بوونهوه.
کە گەشتنە سەر کێوه کە، دەسهو عەسر بوو. لە دواي نو یژی عەسر، لە
دەوری گۆری نەسحابەکان - خوالێیان رازی بێت - زۆر بە ریز و
حورمەتەوه، کرد بوونهوه. ئەو زاتە و هەندێک لە خاسان، بەو بەری
ئەدەب و ریزهوه نەژۆیان لەسەر زەوی داناو تا دەسهو زەر دەپەری
ئێواره، سەریان دانەواندو خەریکی دوعا کردن بوون. دواي نو یژی
شەوانیش سەعاتێک بەمجۆرە داواي چاکەیان دەکرد. کۆبوونەوه
خەوتن، مەن و سەید عەبدولرەحمان - ییش لە خەزمت ئەو زاتەدا، لە ناو

نەوانی لە دل، تۆوی نەسک و هەقیان وەشان
بەریان چینیوه پەریان کردووه عەسبانی دێیان
و هەقیی، چونکە بەهۆی رووناکی خواوه دەنوارن
بێ دێهە هەقیش، سەرنجیان لە هیچ نەداوه کشتیان

ئەو کەسە دی لە ژەنگ و ژار پاک بوو بێتەوه، شەهیدەکانی بە چاوی
دل و یژدانی مینۆکی دیوهو دەبینی، بە را دە بەک هەواي سەر ئەو کێوه
سارده، مەگەر لە چەلە هەویندا، ئەگینا کەس خۆی لەوئ ناگرتی و
ناتوانی بچیتە سەر ئەو کێوه.

سالیکیان لە ناوه راستی هەویندا، ئەو زاتە، لەگەڵ جەماوەریکی
چوارسەد - پینجسەد کەسیدا، کە بریتی بوون لە ئەولیاو گەورە پیاوو
موریدو خەلیفەو کەس و کارەکانی، بۆ زیارەتی شەهیدان گەوتنەری.
چوارینەدی (۱۸۰):

بە جۆریکی و سەرنج لە تیشک و نوری خواوه کەرن
لە جینی خۆیانان، کەچی وەگ نۆهە لە ناسان بفرن
نەوانی هۆشیان بەلای خواوه یه لینی ناگادارن
بە جینی لینی دوورن، کەچی وەکی تر، لینی نزیگترین

لە بەهارهوه تا سەرەتای پاییز، دەر بەندو بناری ئەو کویستانە، قۆناغ و
هەواری عەشیرەتی هەرکیبە. ئەم خێلە، لەو دەور و بەرە مەر و مالات بۆ
لەو بەرە بەرە لە کەن و خۆشیاکان لە ناو رەشمال و مالە کانیاندا، هەتا خۆر
بە ئەندازە "بەگەز" بەرز دەبیتە، ناگرتی گەورە دەگەنەوه و بەم
جۆرە را یەدە بویرن.

ئەو زاتە، بە رێگەوت لە قرچەدی نیوه رۆدا، رینی کەوتە رەشمالی
سەرۆکیکی ئەو خێلە، کە سنی چوار سال لەو دەو بەر "۳۰۰" سەر مەری ناو
چیايان دزیبوو و بە تالانیاں بردبوو. ئەو زاتە، زۆر جاری تر بە نامەو بە
دەمی لینی راسپاردبوو، کە ئەو مەر و مالا تە، بۆ دەستگورت و خەلکی
ناو چی بێنیتەوه، بەلام لە بەر لوتبەری و خۆ بەزل زانین، گویان
نەدا بویدو هەر جارە ی بە بەهانەو بیانۆ بەکەوه، بەسەری گێرا بوو.

لەم کاتدا هەر کە هەوالی هاتنی شیخ و ئەم جەماوەرە یان بۆ
هەوارە کە یان بیستوو، ئاغاو سەرۆکەکانی هەرکی، هەر یەکە یان
بە دەست و پێوه نە کانیانەوه بۆ دەر خستنی دۆستاید تیبی سەرزارەکی،
هاتنە پینشوازو میوانداری کەرم و کوریاں کردو ئەو زاتەش لە رەشمال و
مائی ئەواندا دا بەزی. چوارینەدی (۱۸۱):

کە نو قیبلە ی نیازی سەفرێک بوو بە مەستی
خەلکی بۆ تواف، بەسەر و بە پین، هاتنە زیارەتی

چەند رەشمالێکی تاییەتیاں بۆ جەماوەر هەلداو و دواي نو یژی نیوه رۆ،
ئەو زاتە، یەکیک لە سەرۆکەکانی خواست داواي مالا تە تالانێ بەکە ی
لنی کردن. لە وەلاندا وتی: لەو سالەوه کە ئەم مەر و مالا تەمان هیناوه
بەشمان کردو، زۆری بە سەردا تێپەریوهو شتیکی وایان نەماوه.

چەقى كەلەكە بەردىكدا، كە وەك خەشەركە يەككى بەرز ساز كرابوو،
ناگرنىكى كەورەمان كردهو.
ئەو زاتە نووست و نيوەى پۇستىنە پىرۇزەكەى بە مندا دا و نيوەيشى بۇ
خۇى.
ھەتا رۇژ بۇوە لە سەرمە پارىزراين. سەبەينى دواى نوئىزى بەيانى،
دېسانەو ئەو زاتە، ھەتا خۇركەوتن، بەرامبەر بەو كۆرە پىرۇزانە
دانىشت. چوارىندى ۱۸۵:

هدرکی و دابه زین، ئەو شەوێش لەوێ مایندەو.

لە دواى نوێژی بەدیانی، ناغای هەرکیبەگانی گاز کردو داواى مەر و مالاڵەگەى کرد. ئەمجارەیان هەرکیبەگان و سەرۆکەکانیان، لەسەر راویزکردنی پیشووترین، هەموو پینکەوێ لە بریار و بەدینى خۆیان ژێوان بوونەوێ بە ناشکرانەو زاتەیان جواب کرد. ئەو زاتەش، بەرق و تۆرانیکى زۆرەوێ سوێندی خوارد، کە هەموو مەروماڵانەگەم دەوێتەوێ لەبری ئەو مەروماڵانەى براوێو خوراوێو مردار بۆتەوێ. مالاڵەى زیندووم دەوێتەوێ، کورجیش فەرمووی: ئەسپەگەم بۆ یین و نامادە بێ بۆریشتن.

نانو رابردی، ریزەو دەبات کولنجاری ژووران

رووگەى ناوای وەفایبە بۆ: مانگان و سالان

ناکارى جوانى لەلای یارانى پیندەبەر دەگەرت

خۆى مانگ بوو، داواى لە هتاو دەکرد، تاخۆى بگات جوان

بەریک لە خەلکەگەش لە دوورو نزیکمانەوێ، سەریان دانەواندبوو. دواى خۆر گەرم بوون، ئەو زاتە هەستاو مالاواى کردو بە پێ و بە کاوێخۆ، رووی کردە دامینى کێوێو بەرێزانیش لە خزمەتیدا داگیران، دیسانەوێ هەر لە نیوێرۆدا گەیشتنەوێ هەواری ناویراوی

ئەو زاتە دەستتوێژی تازە کردەووە خەریکی نوێژی نیوەرۆ بوو. یاران و دەست و پێوەندیش بە دەوری ئەو زاتەدا کۆ بیوونەووە و سوارە و پیادە وەستا بوون. ئەسپەکی ئەو زاتەشیان راگرێبوو، تا ئەو زاتە لە نوێژەکی بێتتەووە و سوار بێت. هەر کام لە جەماوەر بە سواری وەستا بوون.

لەو ناوەدا تەنیا من دلەنگ مابوو مەو. لە دلی خۆمدا وتم: من چۆن بە پێ برۆم! لە ناکاو، یەکنێک لە هەریکیەکان و لاخیکی لەناو رەوێکە گرت و بە گاو خۆ بۆی دەهێنم، تا سواری بێم. هەو ساری ئەسپەکی شە توند لە دەستیەووە پێچا بوو. خەریک بوو دەکەشتە لام، بە ریکەوت و لاخەکی رەمی کرد، هەلکەرایەووە بەرەو رەوێ ئەسپەکان تێی تەقاندو پیادە هەریکیەکی بە زەویدا کوتا و بە دواي خۆیدا رایکێشا.

هاوار و زاوێژا و شیوەن و رۆرۆ، لە ژن و پیاو و پیر لاو بەرز بۆو هەرچی هەریان لە کابرا کرد، کە هەو سارەکی بەرەو، بێهۆد بوو. لە سەرەتادا جووتەیکە وای لە سەری سەواند. کە سەر و مل و مێشکی بەدیک جار پێاندو کردیە تۆزی دەم با. بەرەو دۆلێکی قوول و سەرەو خوار، بەسەر خێرکە بەرددا تێی قوچاند. هەتا ناو رەوێ گەلە ئەسپەکانیش نزیکی چارەکە سەعاتیک رێ بوو. هەتا ئەو ئێ تلام، بە راکیشان و بە جووتە وەشاندن، ئەو پیاوێ فراند.

لەبەر گریان و هاواری ژن و پیاو و شیوەن و رۆرۆی هەریکیان: دەتکووت رۆژی قیامەتە. ئەو زاتە لە نوێژو تەسبیحات بۆو بە کورجی دوو کەسی بە تەلیسینکەووە نارد، تا بە شوین و لاخەکی بەرۆن، هەتا ناو رەوێ کەو لەت و کۆتەکانی ئەو پیاو، کۆ بکەنەووە بێهێنن.

پیاوێکان بە پێی فەرمانی ئەو زاتە. هەتا لەوێ گەلە چوون و لەت و کۆتەکانیان هەر پارچەیدی لە شوینیک و لە بن بەردیکدا دۆز بێهۆو کۆیان کردنەووە لەگەڵ ئەو دەست و شاندا کە بە هەو ساری و لاخەکیەووە مابوو، لە تەلیسینکەیان کرد و هێنایان.

ئەو زاتە بە جەنابی خەلیفە مدلا عەبدولئەحەدی زاوای فەرموو: تۆ بێهێنەووە ئەم لەت و کوتانە، لەم نزیکانە بێهێن. ئەویش فەرموو: دوو تەلقین نازنم. بە منی فەرموو: تۆش بێهێنەووە تەلقینی بخوێنە. عەرزم کرد: ئەم رۆ لێرە قیامەتیک ساز بوو، زۆر جێگە تەرس و مەترسییە، ئێو بۆ خۆتان بەرۆن، ئەم دوو کەسەمان لە ناو ئەم گورکە دەر و برسێاندا بەجێ بھێلن، من زۆر دەترسم.

ئەو زاتە سواری ئەسپەکی بوو. فەرموو: دەقی تەلقینەکی بنووسەو بێدە بە خەلیفە. خۆت لەگەڵ مندا وەرە. مێش دەقی تەلقینەکی نووسی و دامە خەلیفەو هەتا تەواو بوو، ئەو زاتە بە سەر ئەسپەکی بەرەو وەستا. بە پێ لە پێش ئەو زاتەو، کەوتمە رێ و ئەوانی تریش لە دواو و لە پێشەو دەهاتن. ئەو زاتەش خێرایی دەخوری. مێش وەک شاتەر کەوتمە لۆقەو راگردن. دواي ئەوێ کەمێک دوور کەوتینەووە، لە دلی خۆمدا وتم: وا چاکە خێراتر برۆین. نەوێکۆ ئەم گورگە کۆ بێهێنەووە بە دواماندا بێن. یوسفی پیر و لاومان نازار بەن. ئەمە چ قیامەتیک بوو، سەری هەلدا. ئەمە چ رۆو داویک بوو، قەوما!؟

لەم کاتەدا ئەو زاتە، فەرموو: میرزا، هیچ مەترسە. هیچ نابێ. ئەم کارەساتەش دەبوا بە قەومێ. تۆ نازانیت، سەدی هەموو مەرۆمالاتەکی، دەهێننەووە؟! دوا بە دواي ئەم فەرمووەیدی ئەو زاتە، ئاسۆدەو هێور بوومەووەو دڵراوکەم نەما. ئەم هەموو جەماوەر و دەست و پێوەندە، بەو پەری خێرای و هەلەندەو دەروێشتن. پاش نوێژی خەوتن، گەشتینەووە نەهێر. ئەو زاتەش تەشریفی بەرەو حەردەو ئێمەش هەر کەسەمان بەرەو مالا و حالی خۆمان بووینەووەو لێی خەوتین.

بۆ نوێژی بەدیان، لە خەو هەستام و سەیری دەری ئاوییم کرد. سەیرم کرد هەریکیەکان مەرۆ مالاتەکیان بێن کەم و زۆر، هێناو تەووەو لە بناری کێو کەدا دەیان لەوێرین. خۆشیان لەگەڵ چەند ناغاو سەرۆکیاندا، لەبەر دەرکەو خەنداق وەستاوون و بە هەزار سووکی و شەرمەزار بێهۆو، بە ژاری هاتنی ئەو زاتەن، کە لە کارە گلاو و بەلێنە پێسەکانیان چاوپۆشی بکات و بە هەرزەیی خۆیان بیان بووریت.

ئەو زاتە تەشریفی هێناو لە دواي بەجێهێنانی نوێژی بەدیان، یەکیەکی هەریکیەکان. داوینی لیبوردن و چاوپۆشی ئەو زاتەیان ماچ کرد کەوتە بەر پێلاوی موبارەکی ئەو زاتەو لە کردووەکانیان ژێوان بوونەووە بەلێنایان دا، کە ئێر لەوێ بە دواو هەرگیز بێنەدەبی وانەگەن و بە پێچەوانەیی فەرمانی ئەو زاتەو نەجولینەووە.

هەموویان کەوتە بەر چاوپۆشی و لیبوردن و مۆلەتی گەرانەووەیان بۆ دەرەو خۆیان خواست. بە پێی فەرمانی ئەو زاتە. هەموو مەرۆ مالاتەکی. بە خاوەنەکانیان درانەووە ئەم کارەساتە. بوو هۆی دەرس وەرگەشتی خەلکی ترو بوو هۆی نزیکا پەتیکردنی نکرولیکاران. چوارینەدی ۱۸۶:

خوایە کیان بیکە بە خاتری نابرووی کورەو شای مەردان
و هەقی بە ئەو خۆت، مەخەرە ریزنی و لاسارەان
رۆو زەر، تاوانبار، لاپەرەن سپیم رەش کردۆتەو
بەلاوینەووەو بە تینی عشق بگە بە تۆرەان

ئەو سالی کە بە مالهۆو هاتە نەهێر، خیزانم لە زمانی جەنابی پاک و مەزن، دایکی موریدان، واتە: خیزانی بەرێزی ئەو زاتەو کێرایەووە: شەوێکیان ئەو زاتە بۆ شەو نوێژ هەستایەووە دەستوێژی تازە کردەووەو هاتە سەر بەرمال و خەریکی شەو نوێژ بوو. مێش لە بەرکی شەو دا، لێفەکی بەسەر خۆمدا راکیشاو خەوتم. دواي تاوێک خەبەرم بوو وەو بە ئەسپایی سووچینکی لێفەکی بەسەر سەرم لاداو لە جوانیی بێهاتوای ئەو زاتەم دەنواری. لە پشت ئەو زاتەو دوو جۆکەکی کورتەبالای سەر زلم بێنی، وەستا بوون و پاشنوێژی دەکەن. واقم وەرما! کاتێ ئەو زاتە بۆ سوچدە داها تەو، بە دەستی پیرۆزی سووچی لێفەکی دادایەو، تا بیانی نەمبێن. دواي تاوێکی تر دیسانەو بە ئەسپایی لە ژێر لێفەکیەو نواریم. دیسان ئەو دوو جۆکە بەم بێهێنەو، هەر و لەگەڵ ئەو زاتەدا هەلدەستن و دادەنێشنەووە.

ئەو جەنابەو ئیجازە نامەگەم دایەو پێم وت: ئەو زاتە دەیفەرموو لە چادەرکەت وەرە دەری و سلوک دواپی هات، دەتوانیت بۆ ولاتی خۆت بگەڕیتەوه. سەرقالی ریتوینی موسولمانان بە. چواریندی (۱۸۸).

وهفایی: تاکی دێدەنی و سیری پرونی ئم جیسان
رودزەرد دەبیست و بێن دل دەستنی. واپنی خمان
خۆت بەرە دەست خواجریک، ئوسادەبیش بەخوا
ئەکر ساردیش بیست دەبیستە مردو دەبیستە تاقانە.

دیسانەوه ئەو زاتە لە کاتی سوچدەدا، سووچی لیفەگەکی بە رقی و بێزاربێدەوه بە سەر روومدا کیشا. بە رقیکی واوه، بە دەستی موبارەکی لیفەگەکی بە سەر چاومدا کیشا و رایتهکاند، کە دەم و چاوم نازاری پینگەیشت.

دوای سلاودانەوه فەرمووی: بە ئەدەب بە، هۆشت بە چاوتەوه بیت... منیش لە ترسی رەنجانی ئەو زاتە، ئەمجار چاوم لێک ناو سەیرم نەکرد. دوای تەواوبوون عەرزەم کرد: لە دەورت گەڕیم، ئەگەر لوتفەم لەگەڵ نەگەیت و پێم نەئێبی ئەو دوو جێنۆگەیه چی بوون، دیق دەگەم. فەرمووی ئەم دوو جێنۆگەیه موریادی باوکم بوون، دوای مەرگی باوکم، نکولییان کرد و هەلاتن. ئەوا ئیستا تۆبەیان کردووهو ژێوان بوونەتەوهو گەراونەتەوه. چواریندی ۱۸۷:

وهفایی، ئەکر ماوەریک خۆتت لە بێر نەستین
کیانت لە ریکەکی خواپرستیدا، خۆی بکونجین
ئەکریتە هەرمان، ئوسافریشتە دیو و ئینسانیش
هەمووی ئیرەیی بە نزیکی تو و خوای کورە دینن

دیسان سالیکیان خەلیفە رەحمەتوللا، بە پێی فەرمان لە خانەقادا، خەریکی خۆپاککردنەوه و خۆروون کردنەوه بوو. ئەو جەنابە هیشتا سەرەتای تەریقەتی بوو.

هیشتا مۆلتی پێ نەدراوو کاتنی نان و خوانیان بۆ من دەهینایە خانەقا، ئەگەر (دۆی) لەگەڵ بووایە، جەنابی سەید دەهات و بە هەزار تکا و پارانەوه، داوای دوو سێ کەوچک دۆی دەکرد و دەبخواردەوه. هەرچی بەرگریم دەکرد، بەگوێیدا نەدەچوو، بە دزیبێدەوه دەبخواردەوه، هەتا چلەگەکی دەکیشا و لە سلووک دەهاتە دەری. ئەو زاتە زۆر گوێی نەداید. ئەویش دەستی ئەو زاتە ماچ دەکردو بۆ ولاتەگەکی خۆی، بۆ سەقز دەگەراپەوه. سالی دواپیش جەنابی سەید هاتەوهو بە سلووکەوه خەریک بوو. دیسانەوه داوای دۆی دەکردەوه. نامۆزگاریی بێ کەلک بوو. دیسان چلەکیشانەکی دواپی هات و وەک سالی پێشووی بۆ ولاتەگەکی خۆی گەراپەوه. سالی سێهەم سەرلەنوێ هاتەوه نەهری. ئەو زاتەش بۆ گۆرینی ئاوههوا پرووی کردە مەیدانان. ئەویش لەگەڵ مەزنە پیاواندا، لە خزمەت ئەو زاتەدا چوو بۆ مەیدانان. بەپێی فەرمان چادریکی تایبەتیان دوور لە خەلکەگە بۆ ئەو هەلدا.

دیسانەوه جەنابی سەید خەریکی سلووک بووهوه. ئەمجارەیان چونکە شوینەگەکی من لە چادەرکەکی ئەوهوه دوور بوو، هەر چەند جار جار تکای دۆی دەکرد، نەمەهینشت پێی بگات. ئیتر بە یەکجاریی هاموشوی ئەوم دابری. تا ئەو کاتە چەند رۆژێکی ماوو چلەگەکی دواپی بیت... ئەو زاتە، بە منی فەرموو: ئیجازەنامە بۆ جەنابی سەید بنوسە. واتە ئەگەر ئەمسالیش دۆی بخواردایەتەوه، بە دەستی بەتال دەرویشتەوه. منیش ئیجازەنامەگەم بۆ نووسی و چوومە رەشمالەگەکی

ئاوینەوی شکاو

لیکۆڵینەوهیهک لهبابەت شیعی و هفایی

ناسری حسامی

دیوانی وهفایی، لیکۆڵینەوهی محەممەد عەلی قەرەداغی

چاپی دووھەم، بەغدا، ۱۹۸۴.

۳۳۶ لاپەرە

له چاپخانه کۆزی زانیاری کورد

دیوانی وهفایی

«میرزا عبدوڕهحیمی ساڵمانجی»

لیکۆڵینەوهی

محەممەد عەلی قەرەداغی

چاپخانهی کۆزی زانیاری کورد

بەغدا - ۱۹۷۷

بەشینکی زۆر له شیعرەکانی ئەم دیوانە نالۆژییەکی بەرچاویان پێوه دیارد، بە
جۆرنیک که خوینەر هەرچەندی لێیان ورد دەبینتەوه ناتوانی تێیان بگا، یان هەست
بەوه دەکا هەلەیان تێدایه. من هەولم دا شیعرەکان بەشێوهیهکی دیکه بخوینمەوه.

بۆ نموونه:

- ۱- جى گۆرگىم بە نىشانى (،) (؟) (.) و ... كرد.
- ۲- ئەم پىئانەنى كە شكلى و شىۋەيان لەيەكتر دەچى (د، ژ، ر، ز، ل، ج، گ، ق، ف، ق، پ، ت، پ، و...) و لەوانەيە بەهۇى كۆن بوونى دەسخەتەكە، نووسەر بەهەلەى خویندەنەو، جى گۆرگىم پىنكردن.
- ۳- نووسەرى دەسخەتەكان لە هەندىك جىگا دانانى خال يان نووسىنى پىتىك يان وشەيدەكان لەبەر چووو نووسەر (قەرەداغى) نەيتوانىوود ساغيان بكانەو تووشى هەلەپەكى گەورەتر بوو. هەولم دا ئەوانە راست بکەسەو.
- ۴- لە رىنووسى كۆندا زۆر وشە بە جۆرىك دەنووسرىن كە چەند جۆر خویندەنەو هەل دەگرن كە ماناي جىاوازيان هەيەو نووسەر بەهەلەى خویندوونەتەو. من ئەوانەم بەشىۋەيدەكى دىكە خویندەو.
- نەنجامى كارەكە لەزۆر جىگادا بوو بەو كە شىعەرەكان ماناي راستەقىنەى خۇيان دەدۆزنەو دەچنەو سەر جىگای خۇيان.

بۆ نموونه:

ئەمن كەوتووم لەبەر گريان، دەلى دەستى من و دامان

سەباگەر بوويه خوین دامانى يار، مەگرى لەباتى من

كە من هەرچەندى بىرم لەماناكەى كردهو چم و دەست نەكەوت، هەتا ناوام خویندەو:

ئەمن كەوتووم لەبەر گريان، دلە! دەستى من و دامان!

سەبەى گەر بوويه خوین، دامانى يار بگرى لەباتى من

كاتىك لە چەند نموونەيەك دا سوود بەخش بوونى ئەم شىۋە خویندەنەو دەيم بۆ دەرکەوت، سەر لەبەرى ديوانەكەم بەو چاوە خویندەو و لە زۆر جىگا كار ساز بوو، ئەگەرچى لە هەندىك جىگاش بە نەنجامى دلخواز نەگىشتەم. هېشتا زۆر شىعەرى ئالۆز لە ديوانەكەدا هەن مەسخە كراوى شىعەرى وەفابىن.

بۆچى وای لىهاتو؟

ئەم هەموو هەلەپە بۆچى كەوتووتە ناو شىعەرى وەفابى. مەدەد عدلى قەرەداغى (لە مەودا لە هەموو جىيەك بەكورتى قەرەداغى) كەلكى لە چەند سەرچاوە وەرگرتو كە ئەمانەن:

- نوسخە دەسخەتەكان

- ديوانى وەفابى چاپى گىوى موكرىانى - هەولير

- ديوانى وەفابى چاپى محمد امين سيديان - مهاباد

۱- دەسخەتەكان هېچكاميان هى وەفابى خۇى نىن و هەر بۆيە جىگەى متمانەى تەواو نىن و لە هەموو نوسخە لەبەر هەلگرتنەو دىكە دا نىمكەنى بەهەلە نووسىن و وشەكەوتن هەيە.

بىجگە لەو هەش نوسخەكان بەرىنووسى كۆن نووسراون كە خویندەنەو جۇراو جۆر هەلەدەگرن. قەرەداغى لەم بابەتەو دەلى: "بۆ نموونە ئەگەر لە شۆينىكدا بنووسرى (كل) هەل ئەگرئ گۆل، گل، گەل، كل، كول، كەل، كۆل، كلى، ئەوئەد بەردى لى بدۆزرىتەو." (ديوان لاپەردى شازدە). ئەو هەش لە كاتىكدا كە قەرەداغى خۇى دەلى "خۆم فارسى باش نازانم و شارەزاىيەكى ئەوتۆم لە ئەدەبى فارسىدا نە" و هەروەها شارەزای

شىۋەدانى موكرىانى وەفابىش نە، لە زۆر جىگا تووشى هەلەى كرده. سەربارى ئەو هەش دەسخەتى سەرەكى - وەك نووسەر دەلى - جىجى لەبەر تەربوون و دلۆپە لىدراوى شلۆى بوو و باش ناخویندەتەو.

۲- چاپى گىوى موكرىانى: گىو وەك خۇى گویا لەلای مامۇستا هەنسى شاعیر باسى كردهو، نوسخەى نووسراوى لەبەر دەست نەبووود شىعەرەكانى لە زمان كەسنىك بىستەو. (۱) بىجگە لەو هەش گىو قسەى ئەو دەى لەسەر بوو گۆيا خۇى شىعەرەكانى دەسكارى كردهو. (۲)

۳- چاپى سيديان: كە ديسان وەك قەرەداغى باس دەكا، لە زۆر جىگا كە شىعەرەكانى وەفابى بۆ ساغ نەكراوەتەو، سيديان خۇى بۆشايىيەكانى پركردهتەو و كارەكەى جىگای متمانە نە.

لە كاتى خویندەنەو بەبەتەكەدا، ئەم نىشانانە دەيىنى:

شىعەرەكە بەو جۆردى لە ديوانەكەدا چاپ كراو.

شىعەرەكە بەو جۆردى من دەخوینمەو.

— ئەم وشەيە يان ئەم دەستەوازیە كە لەلای راستى ئەم نىشانەيە نووسراوە لە روانگەى مەنەو هەلەپە. پىشنىارەكانى من لەلای چەپى نەو نىشانەيە نووسراون.

لە وتارەكەدا، لەو جىيانە كە بە پىئويست زانراين، شىعەرى شاعیرانى دىكەش بە نموونە هېنراونەتەو و ناوى شاعیرەكە دەست نیشان كراو. هەر نموونەيەك ناوى شاعیرى لەلا نەنووسراين، شىعەرى وەفابىيە.

خالى دەمتە یا مەگەسى حوققەبى شەكەر

یا خۆ حەبەشى زاده لە نىو ناوى بەقادا؟

لەنىو — لەنىو

خالى دەمتە یا مەگەسى حوققەبى شەكەر

یا خۆ حەبەشى زاده لە نىو نابى بەقادا؟

خال لە گۆشەى لىو ئەك لە نىو لىو، هەر بۆيە حەبەشى زاده (كە تەعبىرىكە بۇ خال) دەكەوتنە لىواری نابى بەقا (كە تەعبىرىكە بۇ لىو). برواننە:

هەمدەمى من خالى گۆشەى لىوى تەعلیمی دەدام

عەيش و نۆشى كونجى تەنھایی بەرووی دونیامەدە

فغان و گریه دل از غم روی تو در زلفت

دەلئى بۆگۆل دەنالى شەو لە نىو بولبول لە سەحرادا

(لەنىو بولبول لە سەحرادا) مانا نا بەخشن. پىم وایە ناوایە:

دەلئى بۆگۆل دەنالى نیو شەو بولبول لە سەحرادا

گومانم لە راست بوونى پىشنىارەكەى خۆم هەيە، بەلام (لەنىو بولبول لە سەحرادا) بىگومان هەلەپە.

درۆت فەرمووی حەزم بى نایەلم، گەر راست دەلئى سادەى

فەرەنگى قەومى دەججال - ئەى مەسحاحا - دەورى كەعبەى دا

درۆت - برۆت

دەلئى - دەلئى

برۆت فەرمووی حەزم بى نایەلم، گەر راست دەلئى سادەى

فەرەنگى قەومى دەججال - ئەى مەسحاحا - دەورى كەعبەى دا

نووسەر لە پەراویز دا نووسىویدەتى: "قەرمووی: فەرمو راسترە."

(قهره داغی. لاپه‌ره‌ی ۴). به‌لام هه‌م به پنی ئه‌وه که له نوسخه‌ی سهرچاره‌دا "قهرمووی" نووسراوه و هه‌م به پنی مانای شیعره‌که و به‌تایبه‌ت له‌بهر ئه‌وه‌ی که‌عه به له‌میلره‌عی دووه‌هه‌م دا هه‌مان برۆیه، "برۆت" راسته و "درووت" هه‌له‌یه. له شیعری وه‌فاییدا برۆ زۆر جار به که‌عه، قبیله و میحراب باسی کراوه:

چیم له ئه‌برۆت داوه، من پابه‌ندی زولقم لێم گهری
کافری عیشقم، به‌قیله‌ی خۆت موسولمانم مه‌که
گاقی په‌یوه‌ستی برۆت و ابووه به‌قیله‌ی خال و عام
که‌عه گهر بۆ خۆی بزانی پشتی میحرابی شکا
عباده‌تخانه به‌هه‌م بوو به نه‌شنه‌ی قبیله‌که‌ی ئه‌برۆت
له‌سایه‌ی چاوه‌کانت مالی که‌عه‌ش بوو به مه‌یخانه
که تو سولگانی حوسنی بۆ له‌حه‌چره‌ت نه‌برووت ریت دا
له‌بهر چاوته که هیندا مالی که‌عه‌ی کرده مه‌یخانه

نماید نه‌ی عاشقانی دل نیگار یار هاته سهر خه‌نده
له‌دایی بولبولان دیسا دره‌ختی گول بهری هینا

دل نیگار _____ دل فگار (= دل بریندار)
له‌دایی بولبولان دیسا _____ له‌دای نه‌ی بولبولان دیسا
نماید نه‌ی عاشقانی دل فگار! یار هاته سهر خه‌نده
له‌دای نه‌ی بولبولان! دیسا دره‌ختی گول بهری هینا

وه‌فایی موژده به عاشقانی دل بریندار ده‌دا که یار هاتوه‌ته سهر خه‌نده و، له‌میلره‌عی دووه‌هه‌م دا هه‌مان موژده به‌یان ده‌کانه‌وه: موژده‌تان لێ بی نه‌ی بولبولانی عاشق پیشه‌! دار و دره‌خت گولیان کرد. به‌راوردیک بکه‌ن له‌نیوان:

عاشقانی دل فگار = بولبولان
یار = دره‌ختی گول
خه‌نده = به‌ره‌تانی دره‌ختی گول
نماید = له‌دا

"له‌دا" له قاموسه‌که‌دا (معین، غیاب اللغات، لغت نامه دهخدا) و له شهرحی شیعری شاعیراندا (شهرحی غه‌نی له‌سهر حافف، شهرحی مه‌په‌وه‌ی شریف) نامرازی ندایه بۆ بانگ کردن بۆ سهر خوان و هه‌روه‌ها به‌مه‌به‌ستی موژده‌پێدان و خه‌لات کردن و باربوو کردن، به‌لام بۆ جار‌دان و موته‌قی بانگ کردنیش به‌کارده‌ی، به‌مانای: نه‌ی! نه‌ی! هۆ! به‌روانه‌:

للاح از ما چه‌می جویی که‌مستان را للاح‌گفتیم
(حافف)

به‌ته‌مای چاکه و پاکیی من مه‌به، من نه‌و که‌سه‌م که جارم داوه
سهرخۆشان کۆینه‌وه.

نشته پیر و لالی به‌ شیخ و شاب زده
پیر (= رابدر و مورشید) دانیشته و پیر (= به‌ته‌مه‌ن) و گنج بانگ ده‌کا
له‌ده‌وری کۆینه‌وه.

نوای چنگ بدان سان زند لالی لبوح

که پیر لومه‌ه راه در مغان گیرد
نه‌وای چنگ به‌ جۆریک بانگه‌واز بۆ مدیخوازده‌وه‌ی به‌ره‌به‌یان ده‌کا که
پیری خانه‌قاش روو ده‌کاته درگای ده‌یری موغان.

له‌نیو به‌زمی وه‌نه‌وشه‌و جۆو که‌ناران لاله په‌یدا بوو
به‌ تاریکی خچر بۆ چه‌شمه‌ شای نه‌سکه‌نده‌ری هینا
وه‌نه‌وشه‌و جۆو که‌ناران _____ وه‌نه‌وشه‌ی جۆکه‌ناران (جۆکه‌نار =
که‌ناری جۆگه)

له‌نیو به‌زمی وه‌نه‌وشه‌ی جۆکه‌ناران لاله په‌یدا بوو
به‌تاریکی خچر بۆ چه‌شمه‌ شای نه‌سکه‌نده‌ری هینا

له‌شایی داره گول مه‌سه‌نه‌دنه‌شین بوو هاته پشکووتن
چه‌مه‌ن ته‌ختی زومه‌رپه‌د، (گل) یاقووت نه‌فسه‌ری هینا

له‌شایی داره گول _____ که شاهی داره گول
(گل) یاقووت _____ گول له‌یاقووت

که‌شاهی داره گول مه‌سه‌نه‌دنه‌شین بوو هاته پشکووتن

چه‌مه‌ن ته‌ختی زومه‌رپه‌د، گول له‌یاقووت نه‌فسه‌ری هینا
مانا‌که‌ی ئاشکرایه: کاتیکی که شای داره گول چووه سهر مه‌سه‌نه‌دی
پاشایه‌تی، چه‌مه‌ن ته‌ختیکی له زومه‌رپه‌د (یان: زومه‌رپه‌د) به‌ دیاری بۆ
هینا، گول له یاقووت نه‌فسه‌ر (= تاج) ی بۆ به‌دیاری هینا. نووسه‌ر له
په‌راویزدا نووسیه‌نی له‌یه‌کیکی که نوسخه‌کاندا له جیاتی (گل)
نووسراوه گول له. نه‌م نیوه به‌یه‌تم بۆ راست نه‌کرایه‌وه. " (قهره‌داغی،
ل ۱۸). ئه‌وه‌یه‌کیکی که له‌نموونه‌کانی شتووی کاری نووسه‌ره‌ده‌ له‌نووسینه‌وه‌وه
ساغکرده‌وه‌ی دیوانه‌که‌دا که له پان گه‌لیک نمونه‌ی دیکه‌ی له‌م بابه‌ته
ده‌ری ده‌خا نووسه‌ر ته‌نیا سه‌رنجی خسته‌ته سهر پوه‌الت و شکلی
په‌ته‌کان و وشه‌کان و، ئه‌وه‌ی به‌شێوه کاری خۆی داندناوه که هه‌وێل بدا
ساغی بکاته‌وه‌ ئه‌و وشه‌ پیتانه که سه‌رجه‌م رسته پتیک دینن له‌لای به‌کتر
چ مانایه‌ک ده‌به‌خشن. هه‌وێلان بۆ ساغکرده‌وه‌ی مانا، ده‌یتوانی گه‌لیک
یارمه‌تی نووسه‌ر بدا بۆ خۆینه‌وه‌ی دروستی وشه‌ پیته‌کانیش.

ته‌شه‌نه له‌ب دێوانه بووم، سه‌رگه‌شته‌یی قولماتی غه‌م

دولبه‌ری بالا‌بلادوم، ناوی چه‌یوانم نه‌هات

دولبه‌ری بالا‌بلادوم _____ دوولبه‌ی نالی به‌ ناوم

ته‌شه‌نه له‌ب دێوانه بووم، سه‌رگه‌شته‌یی قولماتی غه‌م

دوولبه‌ی نالی به‌ ناوم، نابی چه‌یوانم نه‌هات

وه‌فایی له هه‌چ جینگا‌به‌ک له شیعره‌کانیدا "بالای" به "بلاو" وه‌سف
نه‌کردوه. بێجگه‌ له‌وه‌ش، له شیعره‌که‌دا قسه‌ له‌ سه‌ر نابی چه‌یوان و ته‌شه‌نه
له‌ب ده‌کرێ و بینگومان وه‌فایی له کاتیکی وادا ده‌رفه‌تی باسکرده‌نی لێوی
یار و له‌علی ئا‌ب‌دار له‌ ده‌ست ناداو ناچێته سه‌ر باسی بالا و ئه‌ویش بالایی
بلاو! له‌گه‌ل ناوی چه‌یات و ناوی چه‌یان و که‌وه‌په‌ر، وه‌فایی هه‌میشه
باسی له‌ب و لێو ده‌کا:

زه‌ده‌ی چاووم، له‌ لێوی خۆت شفا‌م ده‌ه، به‌س به‌رق داچق

به‌قه‌گریک نابی چه‌یوانت نه‌خۆشی خۆت مه‌سووتینه

روخسار دا بلزوی کرده دود.

ده میگی دل بلاوه، بهو زولفته بیج به داوه
یا خودا برؤت کشایی غمیری دوور ولاتم
ده میگی — ده میگی

یا خودا برؤت کشایی — یا خودا بهر ووت کشایی
ده میگی دل بلاوه، بهو زولفته بیج به داوه
یا خودا بهر ووت کشایی غمیری دوور ولاتم

شاعیر دهلی ده میگی دل به دک زولفت بلاو و شیواوه و گیرودی داوی
زولفته و نیشتدجینی تیز زولفته کاتنه. یا خودا زولفت به سر ووت کشایی
و دلی غمیری دوور ولاتیشم بدیدارت شادین. وه فایی له شیعری
دیکش دا به دلی خوی دهلی دهر به دهر و غمیری دوور ولات:

دل جیزی نیگهت خستیه زولفتان، نهی خودا روحی بدیندی جادوان
دا کتوت غمیری دوور ولاتم

زولفت که وه کوو شامی غمیریانه، له ویندا
چالی چیه داخو دل که می دهر به دهری من

هدر ودها له شیعری دیکش دا وه فایی شوکراندی نهوه دکا که دل له
دوزخی زولف رزگار بوودو به سر رووی بآردا کتاوه و به بهشتی
(روو) شاد بوود:

زولفی لمراندا که ووتنه سر روو شادمان فوجی دلان
قدت له دوزخدا نه بهد نین، جهننه تین نهو نوممه ته
هدر ودها له بابت به سر روودا کشان بروانند:

و دک شدو کشا به سر مدهی روخسار یا خدی
گیرا ندم نافتاب کدقدت بهر نینتوده. (محو)
نیشاندی قاتیلی نامیهره نام قهیره، یعنی:

فهرهنگی خدگو، زهنگی زولف و، هیندوو خال و، دلدارم
دلدارم — دلدارم

نیشاندی قاتیلی نامیهره نام قهیره، یعنی:

فهرهنگی خدگو، زهنگی زولف و، هیندوو خال و، دل دارم
وه فایی له خدگ و زولف و خالی یاره که می داخاسینه نامیهره بانی و
شهرهنگیزی بهدی دکاو به فهرهنگی و زهنگی و "هیندوویان وه سف
دکا که نهسانه له شیعری کلاسیکی کوردی و فارسیدا نهسانه وره مری
دلره دی و بن مرودتین، کدسینک که هدمو نازای روخساری ناوا بیستانه
نامیهره بانیمان پنه دیارین، نایا دوتوانی دلدار و دلنرم و عاشق
بیشدین؟ ن! بیگومان کدسینکی ناوا دلی له داره. مدهستی وه فایی
نهره که دلی یاره که می له داره. شگر کیش و سهروا مودایان بیدایا و
نمادهش بویه له ایهامی نتوان (دلدار) و (دل دار) چاوبوشی سکا،
دهتوانی بلن دل بهرد. بروانند نالی:

نهو نیهالی قددی تو عه رعه ره، دلخواهی منه
راسته دل داره وهلی حه یفه که وای نه مهره

مه حویش دلی یار به تو یکنلی دارینه می بادام ناو ده با:
به حیرهت لهو گوون نه ندامه م که وا بادامیه چاوی
دلی نازک وه کوو گوون، هم ره قه وه ک تو یکنلی بادام

به هه ویای خالی لیوت که وتمه داوی قولمه تی زولفت
نیله ای ره بهری نایی به قام خجری په به مبه ری

لهوی رژی که دهستم داله رووت سپری ده مم زانی
به قورنان سوئند ده خوم که وپهر نه گره که له علید و لیه ری

لیوه که مت عومرم بوو، شهرت کرد به دل جارنگی دیش
وه خته بؤت بمرم، وه ره عومری دوباره می بده وه

له لایی شه که رستانه، له لایی نایی حه یواوه
نه گره گوون بی، نه گره غونچه، ده م و لیوی شه که ربارت

سهرم ناوی نه گره نه یخه م به حه لقه می پر چه م و چاوت
دل ناوی نه گره نه یخه م به فیدیه می چاوی عه یبارت

نه سپری زولفی خامی تو م، شه هیندی ره مزی چاوی تو
نه من گیراوی داوی تو م، به لده جی دل بریندارت

پر چه م و چاوت — پر چه می خاوت
سهرم ناوی نه گره نه یخه م به حه لقه می پر چه می خاوت

بروانند دارشینی شعه که: له میسرده می به کم دا باسی پر چه م ده کری
و حه لقه می پر چه م، له میسرده می دووه مده باسی چاو دکری و له بدینی

دواتر دا باسی زولفو چاو پهری بیده دری. بویه ری تی ناچی
له میسرده می به کم دا پر چه م و چاوت دروست بی.

دیمان به نه غمه می زیر و به م، بولبول دلی به دهر دو غم
له تاوی غونچه می گوون به ده م، ساز و سه متووروتاری گرت

بولبول دلی به دهر دو غم — بولبولی دل به دهر دو غم
غونچه می گوون به ده م، — غونچه می گوون، به ده م

دیمان به نه غمه می زیر و به م، بولبولی به دهر دو غم
له تاوی غونچه می گوون، به ده م ساز و سه متوور و تاری گرت

پیم وایه دانانی نیشاندی (،) له داوی به ده م کورا ده کا ته عیبری
نیشاوی "غونچه می گوون به ده م" دروست بی، هه لده مده مدهستی شاعیر

نه وید: بولبولی دل پر له دهر دو غم له تاوی غونچه می گوون، ساز و
سه متوور و تاری به ده موه گرت، بویه دانانی نیشاندی (،) له داوی

گوون راستره، شگرچی له کاتی خوننده و ده نیشاند که له بهر چاو
ناگری.

نوه سر له پدراویزدا نووسوبدینی زیر و به م: نامیزینکی موسیقاید،
(فهره داغی. ۲۵ ل). زیر و به م، ندم بیستوه ناوی نامیری موسیقا بی.

زیر و به م که بیفیه تی دهنگه له موسیقاو غهیری نه ودها.

زولفت خه گاکار بوو چاوت برؤی داخست

باچین ماچ که مین دهستی شای چین و ماچینت

چاوت برؤی داخست — چاوت بهر ووی داخست (= شدره مزاری
کرد. به خویدا شکاندوده، هدر ودها: خستیه سر روخسار)

زولفت خه گاکار بوو، چاوت بهر ووی داخست

باچین ماچ که مین دهستی شای چین و ماچینت

مانا کدی: زولفت خه گاکار بوو، چاوت نومه می کرد و وای لیکره به روودا
بکده می و شهرم بیگری. "بهر ووی داخست" هدر و دک و نمان ایهامی

تیدابو هاوکات دوو مانا ده خستی: ۱- به سه رمی داخست ۲- به سه ر

چلۆن ئەو دیتە چاوووی من کە یە کەسەر عوڤلۆری ناوہ
مەحالە من کە بچمە دلێوہ، دڤ کیشوہری بەردە
(مەحووی)

ھەر رەگم تاریکە نالەیی دڤ لە شەوقی رووی تو
عەندەلەیبم، موتریبم، خۆشخوان، گۆڤ، راموشگەرم
خۆشخوان، گۆڤ — خۆشخوانی گۆڤ
ھەر رەگم تاریکە نالەیی دڤ لە شەوقی رووی تو
عەندەلەیبم، موتریبم، خۆشخوانی گۆڤ، راموشگەرم
بۆ "خۆشخوانی گۆڤ" بڕواننە:
خۆشخوانی مەجلیسی گۆڤ! بێنەوہ جوڤش روڤ و دڤ
بڤ حالە زۆر وەفایی، فیدای دەنگ و لەداتم

نەداغی جەرگی خۆم زانی، نەمایەیی بەرگی خوینینم
شەھیدی دەشتی عیشقم، لالە رەنگم من کە پرونالتم
"لالە کەر لال" تەعبیریکی سەیرە و میعرەعی یەکەمیش نالۆز و بڤ
مانا دیارە. جارڤ با لەمیسرەعی دووہەمەوہ دەست بڤ بکەین: هیچ
گومانئ تڤدا نڤە "کە پرونالتم" نادرۆستە. باس، باسی لالەییو رەنگی لالە:
لالەییکی داغدار و شەھیدی عیشق، ئەو لالەیی، رەنگی نالە.
کە پرونالتم — کە روو نالتم

شەھیدی دەشتی عیشقم، لالە رەنگم من کە پرونالتم
ئڤستا بابگەر بڤنەوہ بۆ میسرەعی یەکەم: ئەوہی زانیوہتی شەھیدی
عیشقم، دەزانئ جەرگی بەجی داغدارە و مایدی بەرگی خوینینئ چڤە.
کەوا بوو ھەر تەگ "تە" لە میسرەعی یەکەم دا قەلب کراوی وشەیی دیکەن:
نەداغی — لەداغی
نەمایەیی — بەمایەیی

لەداغی جەرگی خۆم زانی، بەمایەیی بەرگی خوینینم
شەھیدی دەشتی عیشقم، لالە رەنگم من کە روو نالتم
جەرگم داغدارە و دەزانم ھەر ئەوہ بووہتە ماہی خویناوی
بوونی بەرگم. من شەھیدی عیشقم، بۆیە بەرپەنگی لالە سوور و
نالتم. ئڤستا نایا "شەھیدی دەشتی عیشقم" یان "شەھیدی دەستی
عیشقم"، کامیان درۆستە، ئەوہیان جڤگای بڤر لڤکردنەوہیە.
ھاتنە گۆڤی باسی لالە، "دەشت" لەیاد نزیک دەکاتەوہو
ھەر وەھا دەنگی "ش" لە شەھیدو دەشت و عیشقدە
ھارمۆنییەکی خۆش سازدەکا، بەلام لەبەر ئەوہی باس لە "ماہی" و
سەبەبکارو ھۆیە، "شەھیدی دەستی عیشقم" مانایەکی قوڤتر
بەشیرەکە دەبەخشئ.

لەبەبەت لالەیی روو سوور یان روو نال بڕواننە:
حاشا مەکە قوربان لە کوزاوی خەگ و خالت
ئڤبباتی شەھیدیم ئەوہتا پەنجەیی نالتم

ھەر وەھا مەحووی:

لالە روخسارم لەسایەیی ئەشکی خوینینم رەنگەوہ
چونکە رووسوورم لەقایی عەین و شین و قاف و تی

بەتیغەمەزە ئەمن و تورکی روویتۆ قەت مەلئ، قوربان،
ئەگەر قیمەم بکەن ھەر روژ پەرستم، ھەر بەیەک حالتم
تورکی رووی تو — تورکی رووی تو

بەتیغی غەمەزە ئەمن و تەرکی روویتۆ؛ قەت مەلئ، قوربان!
ئەگەر قیمەم بکەن ھەر روژ پەرستم، ھەر بەیەک حالتم
من چۆن لەبەر ژانی تیغی غەمەزە و نازت، واز لە روخساری تو
دیتم و تەرکی رووی تو دەکەم. ئەگەر قیمەشم بکەن واز لە
نایینی روژ پەرستی ناھینم و ھەر روژی رووت دەپەرستم.

ئەتۆ سەرۆیکی رەنگینی، بەسەر چاوان بڤ شیرینی
لەبەر چاوم نەرۆی چاکە، حەیاتم، غارەتی دینم!
بەسەر چاوان بڤ شیرینی — لەسەر چاوان بڤ شیرینی
ئەتۆ سەرۆیکی رەنگینی، لەسەر چاوان بڤ شیرینی
لەبەر چاوم نەرۆی چاکە، حەیاتم، غارەتی دینم!
بەباغم کوت: بەرپەنگ و بۆت مەنازە زەرد و سوور بووہ
ئەگەر بارم ھەموو سونبول بڤ تایدک زولفی نایینم

بەدینی ئەوہی لەسەر وە نووسراوہ، یانی ئەگەر "بووہ" راست بڤ، گۆیا
شاعیر بەباغ دەلئ بەرپەنگی خۆت مەنازەکە زەرد و سوورە!! لەم
خویندەن و وەیدا دوو گرفت دیتە پڤش، یەکەم: لە شیعەرە کەدا تەنیا باسی
رەنگ نەکراوہ بەلکۆو باسی "رەنگ" و "بۆ" کراوہ و لەم حالەتدا بەدینی
سەنەتی لڤ و نسر "سەنتی زەرد دەگەر پڤتەوہ بۆ "رەنگ" و "سەنتی
سوور دەگەر پڤتەوہ بۆ "بۆن" کە ناشرکراوہ "بۆن" بە سوور و سەف ناکرئ و
کەوا یە ئەم خویندەن و وەیدا ھەلەیدە. دووہەم: لەم خویندەن و وەیدا دیار نڤە
میلەرەعی دووہەم قەدی کڤیە و ھەر بۆیە سەرچەمەیی شیعەرە کە مانا
بەدەستەوہ نادا.

زەردو سوور بووہ — زەردو سوور بووہ:

تایدک زولفی نایینم — تایدک زولفی ناھینم

بەباغم کوت: "بەرپەنگ و بۆت مەنازە" زەردو سوور بووہ:

— ئەگەر بارم ھەموو سونبول بڤ تایدک زولفی ناھینم

بەباغم وت شانازی بەرپەنگ و بۆنی خۆت مەکە، چونکە رەنگ و بۆی
تۆ لە حەنای یاری من شایانی باسکردن نڤە. باغ بە بیستنی ئەم و تەیدە،
لە ترسان زەرد ھەلکەراو لەشەرمان سوور ھەلکەرا و وتی ئەگەر
سەر تاپام سونبول بڤ، ھڤشتا بایدەخی تایدکی زولفی یاری تۆی نڤە.
دارشتنی ئەو شیعەرە و ناوەرۆکەکی، کەلێک لەم شیعەرە نالی نرێکە:
بەسەر و وت کە راستە سەرکەش و بەرز، کەچی لەرز:

کە فەر قیشم بگاتە ناسمان بەندەیی قەدی یارم

لەوانەیدە خوینەر ئەوہی بۆ بڤتە پەرسیار کە "نایینم" و "ناھینم" کە دوو
قافیەیی جیاوازن، چۆن دەکرئ لەجڤکای یەکتریان دا بڤنی. وە لەئەگەر
ئەوہیە: ھەر وەک نووسەریش لە پەراوێزی شیعەرە کە دا (ل ۶۷)
نووسیبویدی وەفایی لەو شیعەرە دا دوو قافیەیی جیاوازی
بەکار ھیناوە (۳). ھەندێک لە قافیەکان بە (بڤنم) تەواو دەبن، وەک:
دینم، بت بڤنم، شاھینم، شیرینم، پەرژینم و ھەندێکی دیکەیان بە

يدکم له بهر نهوه که زولف داده هيندرئ (=بدشانه ده کړئ) نډک روو، دوو هه مېش له بهر نهوه که پنيوېسته هدر تک کرداري داهينان و نه فشان کردن له يدک ليدنې زده ماندا بن، يان "داده هينا و نه فشان ده کرد" يان "داهينا و نه فشان کرد".

له کوتايي ميلرعه ي دکم دا نيشانه ي پرسپار پنيوېست نيد. چ خوش بوو به ماناي "ايا خوش بوو؟" نيه. به ماناي "زور خوش بوو" يانې خديره نډک استفهام.

نم من که و تووم له بهر گريان ده لئ: ده ستي من و دامان

سه باگر بوويه خوئين داماني يار، مه گري له باتي من

نوه ي له سه روه نووسراوه مانا کدي نه وويه: من له بهر گريان له بين که و تووم، که سينکي ناديار ده لئ ده ستي من و دامان (داماني گني؟) نډگر داماني يار بوو به خوئين!!! لبا تو له جياتي من مدکري. نهوه يدکنيک له جوانترين شيعر دکاني وه فاييه که ناواي به مسر هيندراوه و له هه مو مانا يدک داتکيندراوه و بدم شيوه يه تاواني وړينه کردن دراوه ته پال وه فايي. شيعره که ده بين ناوا بوو بين:

نم من که و تووم له بهر گريان. دل! ده ستي من و دامان!

لبه ي گدر بوويه خوئين. داماني يار بگري له باتي من!

من له بهر گريان له بين که و تووم، بدلام ندي دل! ده ستي من و داوئني تو! سبه ي نډگر بووي به دلوب دلوبي خوئين و له چاوم رژاېته خوار، له باتي من داوئني يار بگره. له مانا يده حافظي شيراز ده لئ:

ندارم دستت از دامن مگر در خاک و اندم هم

که بر خاکم گزار اري بگيرد دامنت گردم

هدتا نه و روژه ي دهمخنده ژير کل دست له داوئنت بهر نادم و کاتنيکيش که مردم و تو به لاي مزاره کم دا تنيه ر بووي، گدر و توژي خاكي مزارم داوئنت ده کړئ. هدر لدم مانا يده پروانده:

مه بزوه مه حويا لدم ريگه دا تا ده بيه خاكي ربي

نوميله ده ستي گدر دت هدر ده گا ناخر به داوئني

(مدحوي)

ده ستم که گه بيه داماني مردم له خو شيبان

گدرم، خودا! بکه يته وه به و روتبه سهر فرارز

(مدحوي)

هدروه ها: دلينو تنه وه و بينه فرميسکي خوئين و له بهر چاو بروا:

نهوي دلدار و دل بهر مه نهوا روئي له بهر چاوم

به دوويا بوچي دل نه تو يته وه، نه روا له بهر چاوم

(مدحوي)

هدروه ها: خوئين داميني يار بکړئ:

کو شتم ي و نه و ده مه خوئينم به نه ده ب داماني گرت

به ستمه لي عيشقم و کارم به خوئينه راهي

(مدحوي)

ده ست له خوئينم مده فالو و ده مه که داماني پاک

خوئيني من پايته، باگيل نيه وه که رهنگي خنده

(نالي)

(ينم) ته و او ده بن، وه ک: خوئينم، ده نالينم، وه رينيم، ده ستينم (و به برواي من "ناهينم" يش). هينميش له پدراويزدا نووسيو يه تي: "نافدرين ماموستا (مه به ست قهره داغيه) منيش وه ک تو ينم سه يره. نډگر نه و غه ز له دهر باو يژري هيچ له ديواني وه فايي که م نايته وه".

هدلېت من لايه نكري دهر هاو يشتنې نه و غه ز له له بهر لاوازي قافيه نيم. به تاييدت به ييني نه و بوچووندي نيستا له بابت شيعر هديده. ده زانين بايدخي شيعريک تنيا له کيش و قافيه دا نيدو له شيعري کلاسيکيش دا زور جار شاعير له پيناو که ياندني پيدامي خويده پدربسته قافيه ده شکيني (۴). له هدر حالدا مه به ست نه و بوو "ناهينم" که مانا به شيعره که ده به خوشي. به پتي قافيه کي وه فاييش ده کونجني، (پدراويزه کان له کوتايي بابه تک کن).

ده ميکه هدر له توي ناوري دهر وون و ناوي چاوم دام

له دووري تو عه جبه مامو؛ نه سوو تاوم، نه خنکاوم

هدر له توي — هدر له نيو

ده ميکه هدر له نيو ناوري دهر وون و ناوي چاوم دام

له دووري تو عه جبه مامو؛ نه سوو تاوم، نه خنکاوم

ينم وايه "توي" يان هدر له نيو نوسخه نووسه کانه يان هي کاتي خو يندنه وه؛ چونکه نه ناو "توي" ي هديده و نه ناو.

فهرمووي چ که سي که و تمه بهر پيني که (وه فايي) م

قوربان چ بوو عومريک (که) لات بووم و له لات بووم؟!

(که) لات بووم — که له لات بووم (که له لا = نه خوش، هيلاک،

که ساس، نيفتاده)

نووسدر له پدراويزدا نووسيو يه تي: "وشدي (لات) له ده سخه ته که دا وه ک (له ت) ده چني، نډکري (له تو بووم) بين. "قدره داغي. ل (۷). بدلام به ناشکر ادياره که له لات" دروسته و نووسدري ده سخه ته که "لا" يدکي له بهر چووه "که له لات" بووه ته که له ت" و قدره داغي بوي ساغ نډکراوه ته وه.

فهرمووي چ که سي که و تمه بهر پيني که: — وه فاييم

قوربان! چ بوو عومريک که له لات بووم و له لات بووم؟!

يار پرسپاري کرد تو کيني، که و تمه بهر پيني و تم قوربان چ بووه، له وه ده چني نه مناسييه وه، من هدر نه و وه فاييم که عومريک که له لا و نه خوش و هيلاکي تو بووم، چون نيستا ناوا خوتم لن ناشاره زا ده که ي و له خوتم بين بهري ده که ي؟ "له لات بووم" بهر اورد بکن له که ل "له هدر تک لايووم" به ماناي هدر تک لام له کيس چوو.

بروت تينکنا، ده ست و يکننا، له دهر ياي لوکفي تو دووره

له قوربي قابه قوسدين و مدقاسي لامه کانت بم

چ خوش روويداده هينا زولفي نه فشان کرد به دلداريم؟

تيلاهي قدگ نه که ي روژ بين شهوي قدر و بهراني من

داده هينا — واوه هينا

چ خوش رووي واوه هينا زولفي نه فشان کرد به دلداريم

تيلاهي قدگ نه که ي روژ بين شهوي قدر و بهراني من

هەر گولێ رهنگی بونی رهنگ و بۆی دو بهر ده دا
رهنگی بی رهنگی ته ماشا کهن به چاوی نبعیتیار
هەر گولێ رهنگی بونی مانا نابه خشی.
رهنگی بونی رهنگی بووی

وهفایی ده لێ تهنیا نهو گولانه که رهنگیان هه ده له یاری من ده چن.
به تایبیت له میسهه عی دووه هه مدها زیاتر ده رده کهوئ که شاعیر
مه به سته تهنی باسی رهنگ و بی رهنگی بکا. وهفایی بی رهنگی به ناوات
ده خوازئ: یاریکی خاوهن په یمان و به لئین که هه ر ژۆه ی له سه ر
هه وایه که نه بی و رهنگ نه کورئ. رهنگ له شیعری کلاسیک دا زور جار
به مانای ریا و دوو رووی و بی به لئینییه و یه که رهنگی به مانای راستی و
وهفاداری له به لئین و په یماندا.

پاک گینت برنمی اید به رنگ عارچی
از لباس رنگ عاری گیع ما چون اب بود
(ا پر شیرازی)

غلام همت انم که زیر چرخ کبود
زهر چه رنگ تعلق پذیرد ازاد است
(حافظ شیرازی)

دل رمیده و لولی وشى ست شورانگیز
دروغ وعده و قتال و چع و رنگ امیز
(حافظ شیرازی)

غلام همت دردی کبان یکرنگم
نه ان گروه که ازرق لباس و دل سپهند
(حافظ شیرازی)

بۆیه پێم وایه شیعره که ی وهفایی ناوایه:

هەر گولێ رهنگی بووی رهنگ و بۆی دو بهر ده دا
رهنگی بی رهنگی ته ماشا کهن به چاوی نبعیتیار
خه گ هاتوه ده وری له ب و رووی داوه له سه ردا
یا خۆ حه به شى فایه قه داغی له جگه ر دا!
گولزاری ده می پوسته و، باغی گولێ به ردا
یا له شکرى کیشاوه (بزه ی) شیر و شه که ردا
شه رپانه له سه ر که عه بی روو کافر و نبعیلام

پوسته ————— پسته

(بزه ی) شیر و شه که ردا — به رووی شیر و شه که ردا
یا له شکرى کیشاوه به رووی شیر و شه که ردا

شیر و شه که هه مان روو، یان روخساره مانای شیعره که ناشکرایه: نایا
خه گ و نه که رجه له شکر یان بر دۆته سه ر روخساری که له شیر و شه که
ده چن؟ به تایبیت به وانه میسهه عی یه که م و پهنجه م که باسی شه ره
له نینوان کوفری زولف و نبعیلامی روو له سه ر که عه بی روو که هه مان
به رۆیه و وادیاره له شکرى خه گ که سه ر به لایه نی کوفره ده وری له ب و
رووی داوه. ئه م بابه ته له لایه ره کانی داها تودا زیاتر دیتته به ر باس.

نازک و نازهنین و شیرین، ناوینه روژ، رهنگ ناگری
ناوینه روژ ————— ناوینه روو

نازک و نازهنین و شیرین، ناوینه روو، رهنگ ناگری
گوتم نه یهای دلنه وازان، مانگ و روژن موشته رى رووت
دلێ چاکێ پاکێ بازان، پچ به دواى زولفی جادووت
پاکێ بازان ————— پاکبازان

گوتم نه ی شای دلنه وازان، مانگ و روژن موشته رى رووت
دلێ چاکێ پاکبازان، پچ به دواى زولفی جادووت
چاک = ۱ - باش ۲ - درز، براو، بریندار (به راوردی بکه ن له گه ل:
چاکێ یه خه، چاکێ که و، دلێ چاک چاک) پاکباز = نه وه ی فیداکارانه
هه موو شتیک دا بنی.

به وانه نهم شیعره ی وهفایی که تهنیدا چاک به هه ر ته که مانا به کار هاتوه:
ده لیلی چاک و پاکبایی پهنه وه ی وه سلێ روخ و زولفی خودا
شادی به شانیه دا، سه فای جه نه ته به ناوینه نه وانه ی که چاک
و پاکن به دیداری زولف و رووی شاد ده بن، بۆیه شانیه که چاکه
(داب رابره) به زولفی شاد ده بیو ناوینه که پاک به جه نه ته ی رووی.

وه کوو په روانه ده گریم و ده سووتیم دوور له زولفی تو
هه تا که ی من له داغی تو حه رقی ناو و ناگریم!
حهریقی ————— حهریقی

وه کو په روانه ده گریم و ده سووتیم دوور له زولفی تو
هه تا که ی من له داغی تو حهریقی ناو و ناگریم!
ناو خاسییه تهنی حهریقی نه، به لām ناو و ناگر هه ر ته کیان خاسییه تهنی
حهرق (نوقم کردن) یان هه ده. به وانه:

گاده سووتیم، گاده گرینم، حهرقی ناو و ناووم
ناخ له بهر به خشی سیا، نازانم نه ز بۆچ نامرم

گوتم کوا حوسنه که ت؟ عه به ر فرۆشی زولفه که ت فه رمووی
حبه بش نبعیلامی داگرت، تیکچه وه ده ورو دوو کانی من
نه که ر نه وه به سه لمینین که عه به ر فرۆشی زولف هه مان زولفی عه به ر
فرۆشه، مانای نه و به یته ی سه ره وه ناوی لئیدئ: په رسیم کوا
جوانییه که ت، زولفی فه رمووی له و کاته وه که من (= حبه بش)
سه ر که وتیم به ده ست هینا وه و ولاتی حوسن (= نبعیلام) م داگیر کرده،
ده ورو دوو کانه تیکچه وه! دیاره نه و قسه ده ناگرئ قسه ی زولف بی
چونکه نه و سه ر که وتنی به ده ست هینا وه. ده بی قسه ی یه کیکی دیکه
بی که ده ورو دوو کانه ره ونده ی جارانی نه ما وه. نه وه روخساره که
داگیر کراوه هه ر بۆیه ده بی دا رشتنی میله ره که به جه ریک بی که
فه رمووی بکه ریتته وه بۆیار:

عه به ر فرۆشی زولفه که ت — عه به ر فرۆشه زولفه که ت
ده ورو دوو کانی من ————— ده ورو دوو کانی من (دوو کانه لایه ر کیشی
شیعره که به دوکان ده خو ئنדרیتته وه)
گوتم کوا حوسنه که ت؟ - عه به ر فرۆشه زولفه که ت - فه رمووی:

- حبه بش نبعیلامی داگرت، تیکچه وه ده ورو دوو کانی من
په رسیم کوا جوانییه که ت که و زولفت له خۆبایی بووه و خه ریکی
به خو نازین و عه به ر فرۆشییه؟ یار، یان حوسنی یار، فه رمووی له و
کاته وه که کوفری زولف نبعیلامی حوسنی داگیر کرده، ده ورو دوو کانی

سا نمو دهمه وایینه نه تۆبی و سهری کولمت
غهیری نموه بالله نیه لهو لئوه تمه ننام
هدروه کاروان وشهو:

له قه تلی عامی دل بۆوه خالی روت، بلا بهس بی
سوهیلی کاروان کورچی دهوی بهو روژه رووناکه!

بۆهه وایی زولف و دل چاکم له رووی جانانه بوو
نمو په ریشانیه ههمووی تهقلیرو سووچی شانهبوو
میلره عیبه کهم نالۆزه. بۆهه وایی زولف و دل چاکم یانی چی؟
بۆهه وایی زولف و دل چاکم - بۆهه وایی زولفه دلچاکم
بۆهه وایی زولفه دل چاکم، له رووی جانانه بوو
نمو په ریشانیه ههمووی تهقلیرو سووچی شانهبوو
دل چاکم = دل بریندارم

له حهسره تی بسکی دام که کهوتو ته سهر رووی و نموه ههمووی کاری
شانهبه وای کرده. دل برینداری نموه که بۆچی من له جینگای شانهبی
چاک چاک نیم تاریم بکه ویتته ناو بسکی و له یوه بۆ سهر رووی:

په پهری نه وراقی دل پر خوینی وهک گول کرده
دهفته ریکه پر له خوین ههر نمو بوو چی تیندا نه بوو
نموش له شیعره جوانه کانی وهفایینه و به داخه وه نالۆزی تی کهوتو.
کرده "له میلره عیبه کهم دایانی چی؟ کن چی کرده؟"
کرده ————— کرده

دهفته ریکه. ————— دهفته ریکه
په پهری نه وراقی دل پر خوینی وهک گول کرده
دهفته ریکه پر له خوین ههر نمو بوو چی تیندا نه بوو
یار ههمو لاپه ره دل پر له خوینه کانی دلی منی وهک گول کرده وه
چاوی لیکرد. بهلام دیتی دلم دهفته ریکه پر له خوینه و بیجکه له
دیمه نی خۆی (= یار) هیچ وشهو دیمه نیکی دیکه تی تیندا نیه.
کرده وه "هدم بهمانای لیک کردنه وه پهره هه لدا نه وهی کتیب و دهفته ر
و هدم بهمانای کردنه وه و پشکواندنی گول و هدم بهمانای پهره پهره
لیک کردنه وهی گول. له له وحی دلی حافقی شیرازیش دا بیجکه له نه لقی
قامه تی یار هیچ بهدی ناکری چونکه ماؤستاکی ههر نموه نددی فیر
کرده:

نیست بر لوح دلم جز الف قامت یار
چه کنم حرف دگر یاد نداستادم
هدروه ها بروانته دلی پهر پهر بووی سانب تهریزی که نکه یاره که
وهک خونچه بۆی کونه کردباوه، کولستانی شاعیر تدهاندت درگیشی
تیندا نه ده ما:

چو غنچه ساختی اوراق بادبرده و من
وگر نه خار نمی ماند در گلستانم
سیپاره ی مه حویش ههر ته نیا لور ره تی یاری تیندا نیه:
به ناخون لور ره تی یارم له له فحه ی سینه نوو سیوه
له حه شرا وه ختی نه شری نامه کردن، منم و سیپاره م
یان:

من تیکچوه.
له شیعری وهفاییدا گدلیک جار زولف به کافر و حه بهش و زهنگی
ناوبراوه و رووبه نیسلام و جهنمت:

فهرمووی له کفر لاده موسولمان به وهفایی!
دیوانه مه به، دهست مه ده زولفم نموه تا رووم
خۆ له یلی حه ره م قه تلی حه رامه، نه دی زولفت
کافر که نه بوو بۆچی منی کوشت له ده ری تو
بۆ جه مالی تو منیش وهک زولفی سه رگه رانی تو م
نه ی چرای نیسلام و کافر! وه ختی مه ردی و مره وه ته
پیم بلئ وه جهلی چه زولفت موقیمی روومه ته
خۆ به شاعری مسته فا جهنمت به کافر نادرئ
قه گره قه گره خوینی چاوم یهک ده م نارامی نیه
روژیکی بۆ کاروانی عاشقان ناوا نه بوو!

"روژیکی" کیشی شیعره که ی له نک کرده وه، له وهش گرینکتر،
مانا که ی شینواندوه. بهلام وهرن "روژیکی" بکه نه "روژه که ی" بزانی
مانای شیعره که چ کورانیکی سه ر و سه ر سوور هینه ری به سه ر دئ.
یانی میسه ره عی دو وه دم پرسپار نیه. دانانی نیشانی پرسپار له کوتایی
میلره عی دو وه دم دا، به جوریک که "بۆ مانای "بۆچی" بی، مانای
شیعره که والنده کا که ناوا بوون بکه ریته وه بۆ کاروان. یانی ده پکاته:
بۆچی کاروان ناوا نه بوو؟ بهلام مه به سستی شاعیر نموه یه که روژ ناوا بی
بۆ حه سانه وه و نارام کرتتی کاروان.

روژیکی ————— روژه که ی
نه بوو؟ ————— نه بوو

قه گره قه گره خوینی چاوم یهک ده م نارامی نیه
روژه که ی بۆ کاروانی عاشقان ناوا نه بوو
فرمیسکی خویناوی دلۆپ دلۆپ له چاوم ده رژیته خوار و دلۆپدکان
وهک کاروان به شوین یه کدار یز یان به ستوه، بهلام به داخه وه یارم روژی
رووی به ره و من وهر نه کیرا. نکه ره یارم روژی رووی ناوا بکا (= ناوا
بینی، روو له من بکا) وهک نموه وایه که روژی ناسمان ناوا بی و شه و
به سه ر دابین و، کاروان کاتیک روژی لئ ناوا بوو مه نزل ده گری بۆ
حه سانه وه. وهفایی به هینانی "روژه که ی... ناوا نه بوو" ورده کاریبه کی
سه ریری کرده: کاتیک که یار روژی روخساری خۆی به ره و من
وهر کیرئ، وهک مزگینیی خۆر ناوا بوونه بۆ و چاندان و حه سانه وه ی
کاروان. وهفایی له شیعری دیکه ش دا روژ ناوا بوونی ریک ههر به م
مانای و به ته یه ام به کار هیناوه:

زولفی لادا ههر به تومئید بووم که روژ ناوا بی، بی مالی من ویران بوو،
عومری من چوو، روژ ناوا نه بوو روژ ناوا بوون هدم بهمانای خۆر ناوا
بوون و هدم بهمانای ده ر که وتن و واوه هاتنی روژی رووی یار دوا ی
لادانی زولفی. بروانته روو واکردن و ده م واهینان:

کوتی پروم واده که م تیرم بیینی، چاوه ریم داخو
له لای قیبه له م که که ی بای وه عله بیینی نه سته رهن بیینی
ده مه که ت به دل وایینه، تو خودا دلم مه شکینه

مه‌شغوولی "شه‌رحی گۆلشەنی رازم" ده‌فسرموی
سینەم که‌شه‌رحه شه‌رحه ده‌کاتن به‌تیغی ناز
(مه‌حوی)

گۆلشەنی رازم دیوانی شیعی شیخ مه‌حمودی شه‌بسته‌رییه‌و چەند که‌س شه‌رحیان له‌سه‌ر نووسیه‌و، وه‌ک مقرر الدین علی شیرازی، شمس الدین محمد گیلانی، مولانا ادیس کوری حسام الدین بدلیسی، شیخ بابا نعمت الله کوری مه‌حمودی نه‌خجەوانی که‌ کتیبەکانیان پینی ده‌گوتری "شه‌رحی گۆلشەنی رازم".

شای گۆلان، سولگانێخووبان، نه‌مشه‌وهات دامەن که‌شان
رۆژو شه‌و، خورشیدی قولمەت، گەنج نه‌بوو ویرانه‌ بوو
یارم که‌شای گۆلان و سولگانی جوانانه، دوینی شه‌و به‌ناز و له‌نجه‌هاته
لام و، وه‌ک خۆر له‌نیو تاریکایی وه‌ده‌رکه‌وت به‌لام پیم هیچ نیه،
وامەزانن گەنج و خەزینەیه، هەر ویرانه‌په‌که و به‌س! ئایا وه‌فایی وای
وتوه؟ نا!

شایگۆلان، سولگانێخووبان، نه‌مشه‌وهات دامەن که‌شان
رۆژی شه‌و، خورشیدی قولمەت، گەنجی نیو ویرانه‌ بوو
یارم وه‌ک خۆره‌تاو له‌تاریکی دا ده‌رکه‌وت و گەنجینه‌په‌ک بوو له‌نیو
ویرانه‌ی دلم دا. پروانته ویرانه‌ی دل:

نه‌گەر ره‌نجیده بووی قوربان له‌ویرانه‌ی دلی ته‌نگم
وه‌ره سه‌ر مه‌نزه‌ره‌ی چاوم، ته‌ماشای مه‌وجی ده‌ریاکه

کوتم: شیواوه زولقم چاوه‌کەت به‌لکوو عیلاجم کا
وه‌فایی زولقی نه‌وه‌نده درێژ نه‌بوو ک بشتیوی. هەر بویه:
شیواوه زولقم ————— شیواوی زولقم
کوتم: شیواوی زولقم، چاوه‌کەت به‌لکوو عیلاجم کا

تۆبی و سه‌ری خۆت مه‌مخه‌ره زیندانی جودایی
خوینم نیه‌ها بمکوژه به‌م خه‌نجه‌ر و نه‌برۆ
نه‌گەر برۆی یار توانای کوشتنی هه‌یه، که‌واپه‌ خه‌نجه‌ری بوچیه؟
خه‌نجه‌ر و نه‌برۆ ————— خه‌نجه‌ری نه‌برۆ

تۆبی و سه‌ری خۆت مه‌مخه‌ره زیندانی جودایی
خوینم نیه‌ها بمکوژه به‌م خه‌نجه‌ری نه‌برۆ
"ها" به‌مانای نه‌وه‌تام من! فەرموو بمکوژه! به‌مانای ها خه‌نجه‌رت
به‌ده‌می نیه. برۆی یار خۆی کاری خه‌نجه‌ر ده‌کا. پروانته:
شه‌هیدی خه‌نجه‌رت نه‌و رۆژه عومری جاویدانی بوو
مه‌لێ په‌روانه‌ خۆ سووتاوه، مه‌رگی زینده‌گانی بوو

ره‌گ و ریشه‌ی دلم هه‌ر ده‌نگ و ناله‌ی عیشقیته‌وی لیدی
بلی موگریب، وه‌ره‌ساقی، سه‌راپا بوومه‌ تاری تو
نه‌وه‌ی تار لیده‌دا موتریه‌، به‌لام له‌وشیوه نووسینه‌ی سه‌ره‌ده‌دا موتریب
له‌دای وه‌فایی راوه‌ستاوه‌و، وه‌فایی پینی ده‌لێ موگریب برۆ به‌ساقی بلی
بین تارم بۆلێ بدا. له‌راستی دا ده‌نی ساقی بنی‌دری له‌دووی موتریب:
بلی موتریب وه‌ره! - ساقی - سه‌راپا بوومه‌ تاری تو
ساقی به‌ موگریب بلی وه‌ره.

هه‌مله‌می من خاکی گۆشه‌و (لیۆی ته‌علیمی ده‌دام)
عه‌یش و تۆش و کونجی ته‌نهایی به‌رووی دونیامه‌ده
خاکی گۆشه‌و — خالی گۆشه‌ی

عه‌یش و تۆش و کونجی - عه‌یش و تۆشی کونجی
"عه‌یش و تۆش و کونجی" مانای شیعره‌ که‌ لاواز ده‌کا. وه‌فایی ده‌لنی
خالی گۆشه‌ی لیۆی یاره‌که‌م، که‌ به‌ ته‌نهایی له‌گۆشه‌ی لیۆ جینی
گرتوه‌و له‌سه‌رچاوه‌ی ناوی حدیات نزیکه‌، فیزی کردم که‌ نه‌که‌ر
عه‌یش و تۆشیک هه‌بێ هه‌ر نه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ کونجی ته‌نهاییه‌.

هه‌مله‌می من خالی گۆشه‌ی لیۆی ته‌علیمی ده‌دام
عه‌یش و تۆشی کونجی ته‌نهایی به‌رووی دونیا مه‌ده

تۆ سه‌ری زولفی بلاوت زولفی خاوت بامه‌ده
جیتی دلم سه‌وداییه‌، چی دی دلم جه‌زیا مه‌ده
جیتی دلم سه‌وداییه‌ — جیتی دلی سه‌وداییه
تۆ سه‌ری زولفی بلاوت زولفی خاوت بامه‌ده
جیتی دلی سه‌وداییه‌، چی دی دلم جه‌زیا مه‌ده
زولفت جینکه‌ی دلی سه‌ودایی منه‌و کاتیک که‌ زولفت باده‌ده‌ی، دلم
که‌ نه‌شته‌ جینی تیۆ زولفته، نازاری پینه‌کا.
نه‌ی وه‌فایی هه‌ینه‌ خوین مه‌گری له‌رووی نارامی دل
گه‌وه‌ری تۆ و له‌کن تۆ، خۆت به‌ده‌م ده‌ریا مه‌ده
مه‌گری له‌ رووی نارامی دل — مه‌گری له‌ دووی نارامی
دل

نه‌که‌ر چی ده‌شکونجی که‌سینک له‌ رووی یاری خۆیدا بکری و
گریانه‌که‌ی له‌سه‌ری شه‌وق و شادمانییه‌وه‌ بێ، وه‌ک گریانی فلیحی
ه‌روی له‌م شیعره‌یدا:

بع‌دا عمری که‌ فلیحی شب و سلی دست داد
گوهر دیده‌و مادر سفر دریا بود

دوای عومریک، شه‌ویک ده‌رفه‌تی دیداری یارم ده‌ست که‌وت و نه‌و
شه‌وه‌ش داخه‌که‌م که‌وه‌ه‌ری فرمیسکه‌کاتم له‌سه‌فه‌ری ده‌ریای
گریان بوون، به‌چاوی ته‌ره‌وه‌ نه‌مه‌توانی یاریبینم. به‌لام له‌شیعره‌که‌ی
وه‌فاییه‌دا، شاعیر له‌ میله‌ه‌عی دووه‌مه‌دا نامۆزگاریی خۆی ده‌کاو
ده‌لنی: که‌وه‌ه‌ری تۆ و له‌کن تۆ و به‌شوین یاردا خۆت به‌ده‌م ده‌ریای
گریانه‌وه‌ مه‌ده. خه‌لکی دیکه‌ بۆ دیتنه‌وه‌ی که‌وه‌ه‌ر سه‌فه‌ری ده‌ریا
ده‌که‌ن، تۆ که‌ که‌وه‌ه‌ری فرمیسکه‌کانت لای خۆته، به‌دووی چیدا
سه‌فه‌ری ده‌ریا ده‌که‌ی؟

نه‌ی وه‌فایی هه‌ینه‌ خوین مه‌گری له‌ دووی نارامی دل
گه‌وه‌ری تۆ و له‌کن تۆ، خۆت به‌ده‌م ده‌ریامه‌ده

به‌و دوو مه‌مه‌ زولف و رۆخی تۆ نۆبه‌ری سه‌رون
هه‌س عه‌تره‌ به‌ تاهه‌ر گول و نارنجه‌ به‌ باره

له‌میسره‌عی دووه‌م دا مەم و رۆخ و زولف هه‌موویان به‌ "به‌ر"
دانراون: عه‌تری زولف و کولی رۆخ و نارنجی مەم، که‌وابوو "مەم" یش
یەک له‌ "به‌ر" هه‌کانه‌. به‌لام "به‌و دوو مه‌مه‌ زولف و رۆخی تۆ نۆبه‌ری
سه‌رون" واده‌که‌ی نه‌ی که‌ له‌به‌ر نه‌وه‌ی یارمه‌مکی هه‌یه‌ که‌وابه‌ زولف و

رۆخی وهک بەری داری سەرون. سەر و هه‌لبەت داریکی بیهەرە. بەلام سەروی بالای بەرزای یاری وه‌فایی بەریش دەگرێ.

بە دوو مەمه ——— ئەو دوو مەم و

ئەو دوو مەم و زولف و رۆخی تۆ نۆبەری سەرون

هەر عەترە بەتا، هەر گۆل و نارنجە بە بارە

لە فەهمی جەوهەری خەندەیی دەمت عومرم چوو نەمزانی

کە سیرپری حالی و یجدانی وه‌رایی فەهم و نیدراکە

و یجدانی — وه‌حدانی

وه‌فایی زۆر جار ئەلفی قامەتی یار (کە لە ژمارە ۱ دەچێ) و خالی یار کە تا ق و تەنیا یە و دەمی یار کە یەک نوقکەهێ، بە "وه‌حدەت" ناو دەبا:

باحیجایکم نەمینی، لادەتاری زولفەکان

تا بە کەمی دڵ نامورادی وه‌حدەتە لەو کپەرەتە؟

داغاداری ئەلفی بالەت با لە روت مەحروم نەبێ

من کە فیلێ وه‌سلێ جەننەت هەرچی ئەهلی وه‌حدەتە

بەو نالو و الاید، بەو بەژن و بالاید کەزاتیئەسماید، کە وه‌حدەتی ناو

"وه‌حدەت و کپەرت" یەکیک لە گرینگترین باسەکانی شاعیرانی ئۆفی

مەشرەب بوو:

غەیری وه‌حدەت لە وجودا نیە، کە پەرت وه‌همە

سادەتە کراریبە کە، مەنئەنی ئەوهامی عەدەد

(مەحوی)

ئەو وه‌همە کە پیمان وایی عەدەد دەید، هەموو عەدەدێک هەر دوو پات بوونەوی ژمارە یەکە.

دل عارف غبار الودەو کپەرت نمی‌گردد

نیندازد خلل در وحدت اینه، ئورتها

(لائب تیریزی)

تۆزی کپەرت لەدلی عارفان نانیشتی، وینە هەرچەندی زۆرین ناوینە هەر یەکە.

یک زبان بینی و سخن بیسار

یک نسیم است و موج در تکرار

(شقایب الفهانی)

زمان یەکە و وتە چەندین، شتە یەکە و شەپۆلی یەک لەدوای یەک دەبزوینی.

اگر برداشتی از روی وحدت پرده و کپرت

توانی بر گرفت از روی دریا موج دریا را

(فوجی نیشابوری)

حەقیقەتی وه‌حدەت بەردەیی کپەرەتی بەسەردا کیشراو. جیاکردنەوی شەپۆل لە دەریا چەندە دژوارە، ئەوئەندەش لادانی بەردەیی کپەرەت و کەبشتن بە حەقیقەتی وه‌حدەت دژوارە.

هەر وه‌ها حەقیقی شیرازیش پیتی وایە حوسنی یارە کەیی "وه‌رایی فەهم و نیدراکە"

زولف روی تو حائف چگونه نطق زند

که چون لغات الهی و رای ادراکی

(حافظ)

حافظ چۆن دەتوانی باسی جوانیت بکا کە حوسنت وه‌ک لغاتی ئیلاهی

(کە وه‌حدانیت گرنگترینیانە) لە فەهم دا ناکونجی. لەبەر هەموو ئەوانە پینم وایە شیعەرە کەیی وه‌فایی ناوایە:

لە فەهمی جەوهەری خەندەیی دەمت عومرم چوو نەمزانی

کە سیرپری حالی وه‌حدانی وه‌رایی فەهم و نیدراکە

گوگیی دڵ زارو قسەیی زارته

مەنەیی لەقووتی شە کەرستان مە کە

زارو قسەیی زارته یانی چی؟

زارو قسەیی زارته ——— زاری قسەیی زارته

گوگیی دڵ، زاری قسەیی زارته

مەنەیی لەقووتی شە کەرستان مە کە

: گوگیی دڵم، دلتنەنگ و بیوازه بۆ قسەیی زارته (دەمت). مەنەیی مە کە توتی هەر شەکر شکیئە.

بە مەحیی رونیەتی زولفت سەرم دانا، دەبێ چ بکەم؟

لە ئەم بازارە تورکی سەرکە ئەووەن سوودو سەودامە.

تورکی سەرکە ——— تەرکی سەرکە

بە مەحیی رونیەتی زولفت سەرم دانا، دەبێ چ بکەم؟

لە ئەم بازارە تورکی سەرم، کە ئەووەن سوودو سەودامە.

هەرکە زولفی تۆم دیت، سەرم داناو ئە کەر واندەم چ بکەم؟ لەم بازارەدا یە کە مین سەودا ئەویدە سەردابینی و تەرکی سەر بکەیی.

لە ئەنفاسی سەحەر گاهی بترسے نمی چرا جاریک

هەناسەیی عاشقان تیرە، مەلی پەروانە بی خوینە

کە دەلی مەلی پەروانە بی خوینە؟ هەموو قسەیی وه‌فایی ئەویدە کە پەروانەش وه‌ک هەموو عاشقانی دیکە و وه‌ک رەمزی عاشق، نابین بەینی پەروانی بکوژرێ و ئە کەر بیکوژی خوینی لە نەستۆتە. وه‌فایی نامۆژگاریی چارادەکا و دەلی بترسێ لە هەناسەیی شەو بینداریی عاشق، هەناسەیان وه‌ک تیر دەبێ. مەلی پەروانە خوینی نیە و دەیکوژم. کە وایە:

مەلی ——— مەلی

لە ئەنفاسی سەحەر گاهی بترسے نمی چرا جاریک

هەناسەیی عاشقان تیرە، مەلی پەروانە بی خوینە

سەیر ئەویدە کە نووسەر لە پەراوێزدا نووسیبویدی: "مەلی" دەگونجی و دەها بێ کە نووسیمان، واتە: مەلی، بەئەندەیی پەروانەیی دەوری شەم بێ خوینە. یان (مەلی) بێ خوینە و قەیدی چەبە با بکوژرێ!" (قەرە داغی، ل ۱۴۶). بەلام سەردەری ئەو روونکردنەویدەش، نووسەر لەنیوان ئەو دواندە ئەویدە هەلبێژاردووە کە مەلی پەروانە خوینی نیە. بەلام ئەو روون ناکاتووە کە ئە کەر پەروانە خوینی نیە و کوشتنی مەباحە، ئەی بۆچی شاعیر چارە لەو دەترسینی کە تیری هەناسەیی پەروانەیی عاشق لە بکوژە کەیی خۆش نابێ؟ نایا بەراستی بۆ خزمەت بە وه‌فایی و شیعەر، وا باشتەر نەبوو کە سینک کە تا ئەم رادەیی دوورە لە دنیای وه‌فایی، ساغکردنەوی دیوانی وه‌فایی بەجێ بێنێ بۆ کەسانێک کە تاوانی ئەو هەموو پەڕیشان گۆبییە نەخەندە نەستۆی ئەو شاعیرە!

من خواز یاری دیداری تۆنیم!! بدلام نایا وهفایی وای کوتوه؟ بیکومان نا! وهفایی لهخودا دهخوازی که بهنووری عیشق بسووتن و بیته کۆی زووخال ههتا وهک نهو کاتهی کینۆی کورر سووتنا و مووسا به دیداری یار گهیشت، نه میش له نهجاسی سووتانی خزیدا به دیداری یار شادین، که وایه چۆن "جۆیایی یهک دیداری وهک مووسا نه!" شاعیر بهگیان و دل جزیاو خواز یاری نهو دیدارهیه، بدلام داخی لهوهیه که دلی نهگهر ههزار جاریش وهک کینۆی گوورر بسووتن، خۆ نهو سووتانهی بایی یهک دیداری یار نه و نرخه نهوهی نهه دیداریکی پهن وهدهست بینه. وهفایی له دهسکورتیی خۆی دهناڵی که دلی له بازاری عیشقدا بههای نه:

بی — بی

جۆیایی — خۆ، بایی

گهر ههزار جارین به کۆی زووخال بهنووری کینۆی توور
نهو دلّه - خۆ - بایی یهک دیداری وهک مووسا نه
وهفایی ههر لهو غهزه لهدا نهو حسهسه تهی خۆی جارینکی دیکهش
دهرده بری:

گهر هه موو عالم بلین مهجنونه، تا ده مرم ده لیم:
ههر دوو دنیا قیমে تهی دیداریکی له یلا نه
یان برونه:

به جارینکی ته ماشای تۆ، فیدات بم هاودل و دینم!
نه گهر سهت جار قیامت بی، ده میکی ههسته بدینم
نه ی برادهر خانه ویرانی، جودایی بۆ وهفایی
وهک وهفایی نهی جودایی یاخودا خانهت خرابی
شبعره که ناوای لیکراوه: براله! تۆ مالمو ویرانی، بدلام باجودایی بۆ من بی!
هه لیهت نهم خۆیندنه وهیه نهو پرسیاره دینته پیتش که نهگهر وهفایی
جودایی بۆ خۆی پهن باشه. نهی بۆچی له میسه ره عی دووه دم دا تووک و
نزاله جودایی دهکا؟ به بروای من وهفایی وتوو به ته:

نه ی برادهر! خانه ویرانی جودایی بوو وهفایی
وهک وهفایی، نهی جودایی یاخودا خانهت خرابی
براله! وهفایی مالمو ویرانی دهستی جودایی بوو. نهی جودایی!
یاخودا تۆش وهک وهفایی مالم و ویران بی.

رۆژ و شهو بوو بوو یته قوربان شیوهن و شینی دلی من
کاری بولبول فهسلی گوڤ نالینه تانا هیککی مایی
له هه موو شبعره که دا باس له نیستایه، بۆیه له وه ناچن بوو بوو یته راست
بین. جکه له وهش نهگهر یار له رابوردوو دا مایه ی شیوهن و شینی دلی
شاعیر بوو بی، کاتیک شاعیر له میسه ره عی یه کهم دا باسی نهو رابوردوو
ناخۆشه بکا، بیکومان خۆیندر چاره ی دهین که شاعیر له میسه ره عی
دوو هدم دا بلنی که نیستا چ نال و کۆرینک رووی داوه. پتم وایه
"بوو بوو یته" نادرسته.

بوو بوو یته — بۆتۆ به

رۆژ و شهو بۆتۆ به قوربان شیوهن و شینی دلی من
کاری بولبول فهسلی گوڤ نالینه تانا هیککی مایی
قیله گاهی عاریفان کس وهک عبیدالله نه بووه

له سهر میحرابی نه برۆی که و تمه زولفی دايمه بهر غه مزه
به جه لادای ده کوت مورته ددا! جه لاله خۆینی برژینه
نایا جه لاد مورته ددهو خۆینی که سی تر ده برژین؟ دانانی نیشاندی (۱)
له دوای مورته دد وای کردوه که کۆیا سفه تی مورته دد دراو ته پال
جه لاد. بدلام مه بهستی وهفایی نهوه نهه. مورته دد سفه تیکه یار
داو یته پال وهفایی و به مورته ددی ده زانی بۆیه نه مر به کوشتنی دهکا:
له سهر میحرابی نه برۆی که و تمه زولفی، دايمه بهر غه مزه
به جه لادای ده کوت: "مورته دد، جه لاله خۆینی برژینه"
نهوه وهفایی به که له میحرابی برۆی یاره وه که وتوته. داوی کفری زولف
و، یار داو یته بهر غه مزه ی خۆی و به ته مایه سزای بداو روو ده کا ته
غه مزه ی خۆی و دهلی نهی جه لاد! نهو کایراه که له میحرابی برۆوه
چوو ته داوی کفر. مورته ددهو مورته دد خۆینی جه لاله خۆینی
برژینه. رستهی "مورته دد جه لاله خۆینی برژینه" له راستیدا ناوایه:
"مورته دد جه لاله خۆینی، خۆینی برژینه" به لام "خۆینی" یهک به
قه رینه لابه روه.

بهو خال و خهت و سوور هتی گیسووی هه ته، حه قیه
مانی که په ریشانی له نه مخانه یی چینه

گیسوو "سوور هتی نهه. بۆیه "سوور هتی گیسوو" نادرسته.
سوور هتی گیسوو — سوور هت و گیسوو

بهو خال و خهت و سوور هت و گیسووی هه ته، حه قیه
مانی که په ریشانی سه نه مخانه یی چینه

خۆش به ناز رامه بره، قوربان، نیلیفاتیکت هه بی
دادخواه زۆر که و توون نه ختی سه مه نلدت بگره وه
خۆش به ناز رامه بره — خۆش به ناز راده بری
خۆش به ناز راده بری قوربان! نیلیفاتیکت هه بی
دادخواه زۆر که و توون، نه ختی سه مه نلدت بگره وه
زۆر به ناز ده رۆی قوربان. خۆش ناز ده که ی. بدلام روو یه کی خۆش
نیشان بدهو میهره بان به! زۆر کس له وانده ی سکالایان له بن مه یلیت
هه یه و بۆ دادخواهی هاتوون، له قه راخ ریکه کت که و توون. جله ی
نه سپی خۆشه ووت بگره وه و له سه ر یان راوه ستوه له نه حوالیان به سه.
له بهر نهوه ی رابوردنی یار به سفه تی "خۆش" وه سف کراوه، دژواره نهوه
بسه له مینین که شاعیر داوا له یار بکا خۆش ناز نهکا یان خۆش به ناز
نه روا. بۆیه به بروای من "رامه بره" نهه و "را ده بری" دروسته. نووسه ر له
په راویزدا نوو سیو یه تی: "سه مه ند: تیری په یکان" (قه ره داغی. ل ۱۵۷)
سه مه ند جۆر یکه له نه سپ له شبعره دا کنایه یه له نه سپی تیز ره و.

گهر ههزار جارین به کۆی زووخال بهنووری کینۆی توور
نهو دلّه جۆیایی یهک دیداری وهک مووسا نه

حه یف بۆ نهم شبعره که ناوای لینه اتوه. نهوه ی له سه ره وه نوو سه راه
مانا که ی نهوه یه: نهگهر تۆ ههزار جاریش بسووتنی، خۆشت بکووژی،

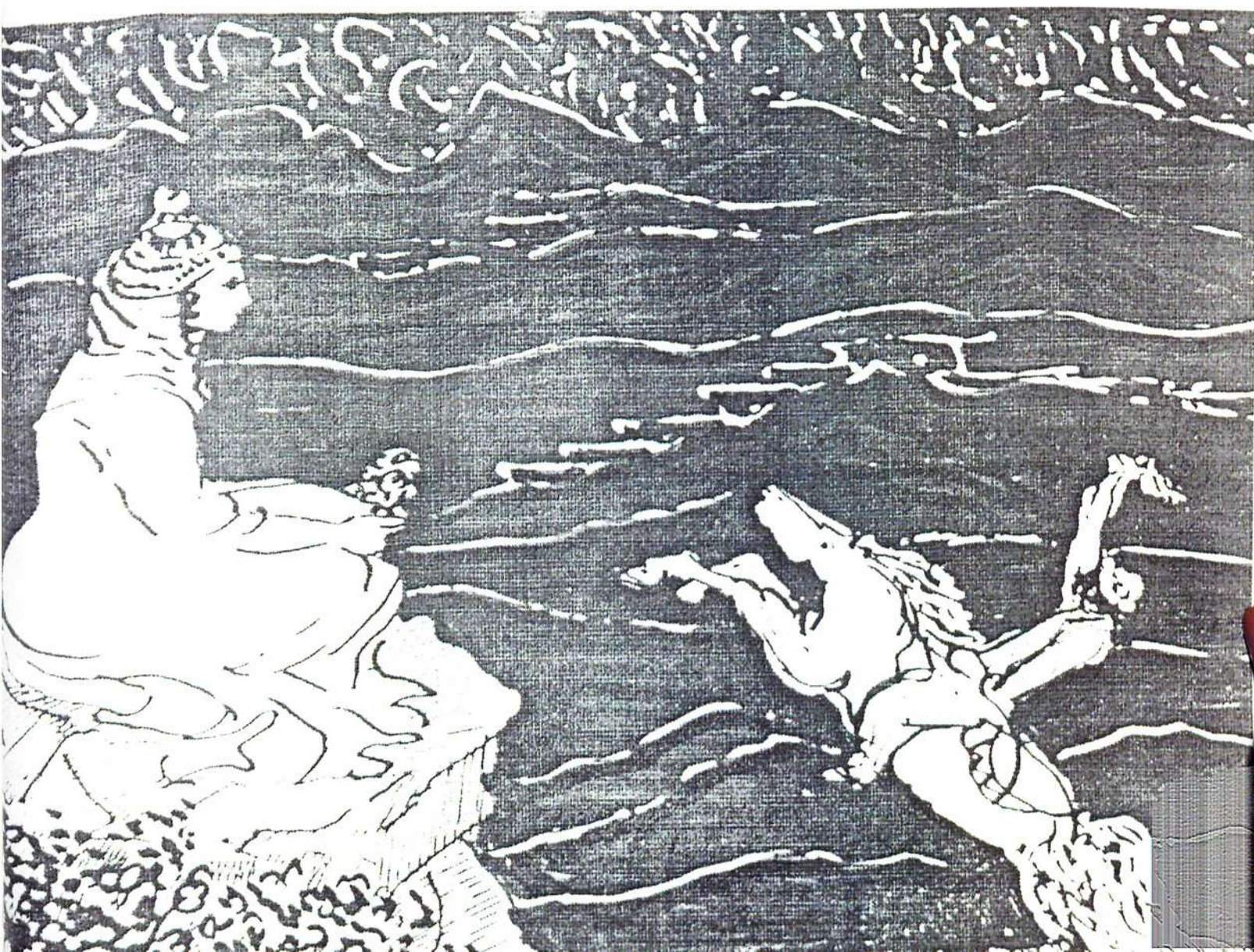
عالمیکی دی ده بیج بۆ = غه وپی به غدا ایکی دی
میلرعی دوو هدم مانا نابەخشی.
عالمیکی دی _____ عالمیکی دی
قیبله گاهی عاریفان کەس وه ک عبیدالله نەبوو
عالمیکی دی ده بیج بۆ غه وپی به غدا ایکی دی
عالمیکی (جیهانیکی) دیکه و خیلقه تیکی دیکه پنیوسته هدا
کەسینکی دیکه ی ناوای تیدا هه لکه وئ. بروانته:

ادمی در عالم خاکی نمی اید به دست
عالمی دیگر بیاید ساخت و زنو ادمی
(حافز)

نیشان (ی کاملی دلخوازی من) له جیهانی خاکیدا دەست ناکه وئ،
ده بیج عالمیکی دیکه دروست بکری و سەر له نوئ ناده میزاد
بخولقیندر یته وه.

گۆن به خه نده پهرییه، قیبله به جلیوه مه له که
شیت و دیوانه بی کردووم، چ مه لایک چ پهری
قیبله _____ لاله
گۆن به خه نده پهری یه، لاله به جلیوه مه له که
شیت و دیوانه بی کردووم، چ مه لایک چ پهری

قیبله نه له کدیل گۆن ته ناسوی هدییه و نده بیته مه له ک. نه وه ی له
شعیری وه فاییدا زۆر جار له پال گۆن (گۆلی لیتی به خه نده پشکو و توو)
باسی ده کری، بریتیه له لاله (لاله ی روخسار) که به جده ندهت و مه له ک
و مه قه هری جیلوه باسی ده کری. بۆ نمونه بروانته:
به خۆرای نیه سووتاوی رووته عاشقی شهیدا
له رووتی دیوه جیلوه ی ناته شی سینا له سینیه ی دا
گەر ته جه لالی حه ق مورادی جیلوه بی رووی تۆ نه بوو
چاوی مووساکه ی ده بوو روون بی به سورمه ی کیتی گوور
به شه و قی رووی لاله و گۆن له باغاندا چراغانه
ده لئی باغی جه ندهت نه مه سال بهری حۆر و بهری هینا
تۆ مه له ک و فریشته و بهری، گۆن ده م و گۆن به رو دله بهری
لاله رهنگ و فرهنگی چینی، شۆخ و شهنگی خه گاو به ره بهری
له هدمو نهو شیعرا نده روو لاله یه جیلوه ی هدییه نیشانه ی
ته جه لالی حه قه و مه له ک و فریشته و حۆر و پهرییه. ههروه ها بروانته
لاله ی روخسار له لالی مه حوی:
لاله روخسارم له سایه ی نه شکی خوئین رهنگه وه
چونکه روو سوورم له قایی عین و شین و قاف و تی
بیجکه له هدمو نه وانده وه فایی له شعیریکی دیکه دا "روو" به
"مه له ک" ناو ده با که له هدمو بابه ته وه، چ له ناوه رۆک و چ له
ته عبیره کانه زۆر له وه بدیته ده چنی که باسی ده کین:

زولفی به هه ناسم که له سسر عاریچی لاجوو

کزهی باله خیابانی ګولان را چی؟ ندوه ناتواوه. بدوه تداو دهنی که
له دواي "را" بنووسری هات یان هدلیکرد. بهلام شیعره که ناوایه:

روژ بڼوه کزه ی باله خیابانی ګولان دا

زولفی به هه ناسم که له سسر عاریچی لاجوو

"دا" له زارای موکور یاندا. جاری وایه له جیانی "دایه" به کار دهری:

بزاند کیرفانم چی تیدا یانی: بزاند کیرفانم چی تیدا یه!

نهو ګومه زوری ماسی تیدا. یانی: نهو ګومه زوری ماسی تیدا یه.

"دا" له شیعره که ی سسر وهش دا، هدر بدو مانایه به کار براوه: زولفی به

هه ناسم له سسر رووی لاجوو، روژی رووی وده رکهوت. نیستا نیتر

به به یانده و هه ناسدی من وهک کزه پای بیانان له نیو خیابانی ګولاندا

+ یه. مه به سستیش له خیابانی ګولان، لیره دا روخسار و سنگ و به روکی

یاره. له جیکایدکی دیکش، هاتنی "دا" به ماناو له جینی "دایه"

نووسری تووشی هه له کرده:

به یادی چاوت چوو مه خه رابات

له ره هنی مدی دا خه رقه و به رمالم

یانی له ره هنی مدی دایه خه رقه و به رمالم. بهلام نووسر له پراویزدا

نووسیویدی: "به ونده مانای شیعره که تداو نایتو شاعیر وشدی

(دانا) ی لبردوه چوونکه به کوزهی ری و شو تیدا ده زانری، واته له

ره هنی میدا خه رقه و به رمالم دانا" (قهرداغی. ل ۶۲). بهلام وهک

وتمان هدر به ونده مانای شیعره که تداو دهنی و مه به سستی وهفایی

"خه رقه دانا" نیه بدلکوو ده لئ نیستا "خه رقه" له ره هنی میدایه. لدم

نموناندهی خواره وده دا، له هه موویاندا، وهفایی "دای" به مانای "دایه"

به کار هیناوه:

من کوشته نه تو بهو له به شیرینه مه سیحم

من ته شنه نه تو نایی حیاتت له ژه قه مندا

تیرت که قهراری جگرم بوو وه دلّم کهوت

تاروژی حه شر داغی خه ده نگت له جگمردا

ناوینایی دلّ واله جه لادا به ته جه للی

دیوانه یی رووت که ی له هه وای شه و که تی جسم دا

بو خاگری خه نایکی به ره نگی ګول و باران

عاشق نه و هه تا هه کولنی گریانی له دهم دا

عاریچت قه سپی بیانان، قامدتت وه قتی فوهوور

لدا و چدی موکور یان، "فدلّ" به مانای کات و جه نکه به کار دهری،

لهوشیعره ی وهفاییدا وهک هاوتای "وهقت" به کار براوه، بهلام نووسر

له جیاتی فدلّی نووسیویدی قه سپی.

قه سپی بیانان ————— فدلّی بیانان

عاریچت فدلّی بیانان، قامدتت وه قتی فوهوور

چهند خالیس به کورتی

ناخ له بویه ک حالی زانی دل پر ناو و ناوری

حالی زانی ————— حال زانی

سولتانی هه موو سهر و قه دان،

دوو چاوی مه سته بی باده، مه لایک رووپه ری زاده

په ری دیوانه یی کردووم، مه لایک دهستی لیداوم

نه قه مندا تامی دهنی قوربان نه ګول ریز و نه عه بر بو

نه گهر جاریک به خه نده یی، سهری زولفت به دهم باده ی

نهو ۳ و اتایه ی زور جار پیکه وه دین بریتین له تام و رهنګ و بو، نهک تام

و ریز و بو. جه که له وهش له سسر ده می وهفاییدا وشدی "ریز" رایج نه بوو.

"به خه نده یی" کیشی شیعره که ی له نگ کرده.

ریز ————— رهنګ

به خه نده یی ————— به خه ندیکی

نه قه مندا تامی دهنی قوربان، نه ګول رهنګ و نه عه بر بو

نه گهر جاریک به خه ندیکی، سهری زولفت به دهم باده ی

دوو پات بوونه وهی "یدک" له جار و خه نده دا بو ته نکیده: ته نمانت یهک

جار، یهک خه نده ی کولنی لیت و بوئی زولفت، تامی قه مندو رهنکی

کول و بوئی عه بر له ره و اج ده خا. پروانده:

خه رمان بهو سهری زولفی په ریشان چیه ره بنوینه

له ګول رهنګو، له سو نیول بو، له سهر وان جیلوه به ستینه

هه رو هه رهنګ و بو له لای مدهوی:

یه کی عاشق به خو، یهک تالیبی روو

یه کی مه جبووری بو، یهک مایلی رهنګ

به نده گانی عاشقی رووتن ستاره ی میهر و ماه

نه ز خریدی خاکی پیتن عه بر و میسک و بخوور

"ستاره ی میهر و ماه" مانا نابه خشی. میهر به مانای روژ و خوره تاوه.

ستاره، نه ستیره یه، ماه مانکه. بو یه له جیاتی نه ستیره ی مانک و روژ،

نه ستیره و مانک و روژ دروسته، یانی: ستاره و میهر و ماه. "نه ز خرید"

مانای نیه. بیگومان مه به سست "زیر خرید"، به مانای بنده و غولامی

به زیر کردراو.

ستاره ی میهر و ماه ————— ستاره و میهر و ماه

نه ز خرید ————— زیر خرید، یان زهر خرید

به نده گانی عاشقی رووتن ستاره و میهر و ماه

زیر خریدی خاکی پیتن عه بر و میسک و بخوور

نه ستیره و مانک و روژ بنده ی رووی تون و عه بر و میسک و بخوور

غولامی خاکی پیتن.

له رووی دم نمونیده و گدلیک نمونده ی دیکه ی لدم چه شنه که لدم

وتاره دا باسیان کرا و نیشانه ی ورد نه بوونه وه له مانای شیعر و

دهسته وه ستانی له خوینده وهی ته عبیره نهک زور دژواره کانی وهفاییدا

و به هه له خوینده وهی وشه کانی زارای موکور یانین (که باسی

ده کدین) خوینده کومان له و ته یه ی نووسر پیدایده که ده لئی

نه نجاسی کاره که ی خوم نیشانی هینم داوه "نرخاندنی دیوانه که به

نه ستوی نهو سپیرا" (قهرداغی. ل ۳۲۲).

زارای موکور یان

نووسر شاره زای راویزی موکور یان نیه و نه وه له زور جینکا تووشی

هه له ی کرده:

روژ بڼوه کزه ی باله خیابانی ګولان را

سەرو و قەدان — سەرو قەدان

سەرو، یا شمشالە، یاخۆر عمرەره، یاناروون

شمشالە — شمشادە

با ھەزار جورم و خەتا، باز یار لە سەرووی زەحمەتە

زەحمەتە — زەحمەتە.

عەبەرین موو، ئەستەرین بوو،

ئەستەرین بوو — ئەستەرین بوو

خۆت و دەره نا عالەمت سووتاندو ئاورت کردەو

خۆت و دەره نا — رووت و دەره نا

کە تۆ لوتفت ھەبێت قوربان، خەراباتیش موسولمانە

نووسەر لە پەراوێژدا نووسیویەتی: "خەرابات: مەبەخاند. بەلام بەو جۆرە

ماناکەتی رێک نەبوو دەبێت بکوتری خەلکی دانیشتووی خەراباتیش

ھەموو موسولمانن" (قەرەداغی، ل ۱۴۵) ماناکەتی رێکە و وتراوە

خەلکی دانیشتووی خەراباتیش ھەموو موسولمانن. "ی" لە

"خەراباتیش" دا یای نەسبەتە:

مەبەدای = خەلکی مەبەد. خەراباتی = خەلکی خەرابات.

(خەراباتیش = خەراباتی + ش).

خەراباتی شەدن از خود رھائەت

خودی کفر ست اگر خود پارسائەت

خەراباتی خراب اندر خراب است

کە در ئحرای او عالم سرباست

(گلشن راز. شیخ محمودی شیبستی)

بۆیە گۆل باغی گۆلی کەمی من، سارپێژ بوو داغی دلە کەمی من

رەحمەت کرد بە حالێم گۆلە کەمی من، بەندەیی بالاتم لەد شایم

بۆیە — بۆیە

گۆلی کەمی من — گلە کەمی من

بۆیە گۆل باغی گلە کەمی من، سارپێژ بوو داغی دلە کەمی من

رەحمەت کرد بە حالێم گۆلە کەمی من، بەندەیی بالاتم سەد شایم

و ھەفای دەیدوێت بۆ تۆو کە گۆلە باغ لە کۆلی دەمداشین بووی.

رووی لە تاتاز و لقی دەرخست، ھاتە سەرووی مەرھەمەت

نەو بەھار بوو، شەو بەھار بوو، وا کە دایبەمان چراغ

شەو بەھار بوو — شەو بەھار بوو

رووی لە تاتاز و لقی دەرخست، ھاتە سەرووی مەرھەمەت

نەو بەھار بوو، شەو بەھار بوو، وا کە دایبەمان چراغ

کاتێک کە رووناکایی رووی لە تاریکی زولفی و دەره کەوت، شەو

و ھەگ رووی رووناکی لێھات.

بۆ خاگری خەندیکی بەرھەنگی گۆل و باران

عاشق نەو ھەتا ھەر کۆلی گریانی لە دەم دا

کۆل و باران — کۆل، باران

بۆ خاگری خەندیکی بەرھەنگی گۆل، باران

عاشق نەو ھەتا ھەر کۆلی گریانی لە دەم دا

بۆ خاتری خەندە بەدکی گۆل و دەره کەوتنی رەنگی لێو کانیەتی کە باران

دەباری. عاشق ناوایە. ھەمیشە کۆلی گریانی لە دەم دایە.

بارانی عاشقی گۆل لە پێناو خەندەیی گۆل دایە کە دەباری. بڕوانندە:

ھەر لە حەقە کە دێی پێدە کەنتی حەقە کە بگریم

پشکووتنی گۆل مایەیی بارانی بەھارە

لە سینە مەدا چ شیرین دل دەنالیئتی بە مەحزوونی

و ھەر لەو شیوہ گۆی بگرن بە شین و شیوہنی بەیدا

تەدی شیوہ دەکا نەک تەدی.

شیوہ — شیوہ

بەیدا — بەیدا

لە سینە مەدا چ شیرین دل دەنالیئتی بە مەحزوونی

و ھەر لەو شیوہ گۆی بگرن بە شین و شیوہنی بەیدا

بە ناب و رەنگ و روو حۆری، بە زولف و کاکۆلی غیلمان

گۆلویان دا لە مەبەخاند، غوباریان عەبەر ناسا کرد

روو حۆری — رووی حۆری

بە ناب و رەنگ و رووی حۆری، بە زولف و کاکۆلی غیلمان

گۆلویاندا لە مەبەخاند، غوباریان عەبەر ناسا کرد

یانی: بە ناب و رەنگ و رووی حۆری گۆلویان دا لە مەبەخاند، بە زولف

و کاکۆلی غیلمان غوباریان عەبەر ناسا کرد.

سەگە کەمی رێبازی لەیلێ، وەرە سەرو دوو چاوی مەجنوون

دونیام نەو روژە لێ روونە خاکی بەرپیتی ناشنا بێم

سەگ بێتە سەرچاوی، بێرێک سەبیرە. نووسەر کە لە زۆر جێگادا نەو ھەندە

پا بەندێ نوسخە دەستتوسە کە بە کە پێویستی نازانی بە مەحکمی

لێکدانەو ھی خوشی راست بوون و ناراست بوونی ھەڵسەنگینی و یۆ

نەوونە لەبەر ئەو ھی لە دەستتوسە کە دا نووسراوە "خاکی گۆشە

لێوی" رێگا بە خۆی نادا بیکاتە "خالی گۆشەیی لێوی" لێرەدا گۆبی

نەداو ھە نوسخە دەستتوسە کە. لە پەراوێژدا نووسیویەتی:

"سەگە کەمی لە (نوسخەیی) خ دا بە ھەلە (سەلکی) نووسراوە. لە پارچەیی

دوایی دا راست کراوە تەو". (قەرەداغی، ل ۴۹). ناشرکرایە "سەلکی" بە

ھەلە نەو نووسراوە. ئەو ھی بە رێتووسی کۆن نووسراوە "سەلکی": بە

رێتووسی ئیستا دەخویند ریتووە "سەو لە کەمی". "سەو" یش ھەمان

"سەرو". و ھەفای لە کەلێک شیعری خۆیدا باسی سەرو و سەرچاوە

دەکا. لەبەر ئەو ھی لە ھەموو جێگاکانی دیکە سەرو نووسراوە نەک

سەو، لەو دەچێ ھەلە یان راوێژی تایبەتی نووسەری دەسخەتە کە

لە مەیداندا سەرو کرد بێتە سەو، نەم شیعەرە لە دوو جێگا نووسراوە و

لەوی دیکە یاندا لەباتی "دنیام" نووسراوە "چاوم" و بە بروای من چاوم

باشتر دەگونجێ.

سەرو کەمی رێبازی لەیلێ، وەرە سەرو دوو چاوی مەجنوون

چاوم نەو روژە لێ روونە خاکی بەرپیتی ناشنا بێم

بڕوانندە "سەرو" و "چاوم" لە لای ھەفای:

و ھەر سەرو ھەر دوو چاوم تابزان

کەوا شیرینە سەرووی جووباری

عەزیزم رووحی شیرینم لە من بۆچی کەناری تۆ
و هەر سەر هەردوو چاوی من کە سەرووی جۆیاری تۆ
نەتۆ سەروویکی نازداری، نەتۆ شوخێکی گۆلزاری
بەدڵ و اچاکە بەگێرم لە سەر چاوان، لە سەر دەستان
نەتۆ سەروویکی رەنگینی، لە سەر چاوان بی شیرینی
لە بەر چاوم نەرووی چاکە، حەیاتم، غارەتی دینم

بینجگە لەو چوار دێرە شیعەرە، لانی کەم لە دەجیگای دیکەش وەفایی
باسی سەرو و سەرچاوەی کردووە. کەمترین ورد بوونەوه لەوانە،
دەیتوانی نووسەر لەو هەڵەیدە زرگار بکا کەسەگ لە قەراغ ریکا
(ریباز) شین بی و بێتە سەرچاوە، شاعیر چاوی بەو هەرون بێتەوه کە
بێتەوه نەو خاکەدی سەگی لێ شین دەبی (خاکی بەرپیتی...)، لە
کاتی کەدا نەوانەدی دیوانی شاعیران ساغ دەکەنەوه، بەکێک لە
پرەنسیپەکانی کاریان نەو هەیه کە کاتێک وشەیدەکیان لێ عاسی دەبی
یان بۆیان ناخویندەریتەوه یان لێی بەگومانن، لە رووی سەرچەمی
نەو وشەو تەعبیرانە کە شاعیر لەدیوانەکی دا بەکاری بردوون،
کلیلیک ساز دەکەن بۆ کردنەوهی نەو گرفتەتی لە خویندەوهی
وشەیدەک دا هەیانە. بەداخووە خوینەر لە زۆر جیگا هەست بەوه
دەکا کە مامۆستا قەرەداغی بیری لەوه نەکردووەتەوه نەو وشانەتی -
بەدروست یان غەلەت - لە رووی شەکلەوه روونوسیان دەکا، لەلای
یەکتەرچ مانایەک دەبەخشن. بۆ ساغکردنەوهی دیوانی شاعیران،
نەو وردبینی و شارەزایییە پێویستە کە مەلا عەبدولکەریمی
مودەرس و کۆرەکانی لە دیوانی نالی و مەحوی دا دەکاریان کردووە.

پەراویزەکان:

نەو هەیان لێ دەبرئ هەستی خۆیان بێ لەمبەر دەبرن:
قافیە اندییم و دلدار من
گویدم مندیش جز دیدار من
(مولوی - غزلیات شمس)
من بیر لە ریکخستنی قافیە دەکەمەوه و دلدارە کەم دەلی بینجگە لە دیداری من
بیر لە هیچ مەکەوه.
قافیە و تفعله را گوهمە سیلاب بیر. (مولوی)
باکیش و قافیە لافاو بیانبا.
مفتعلن مفتعلن مفتعلن کشت مرا (مولوی)
مفتعلن مفتعلن مفتعلن کوشتمی.

(۱) قەرەداغی دەلی هێمنم راسپاردە لای گیو کە دەسخەتەکانم بۆ بنێرئ.
"دوای نەو هەش کە مامۆستا هێمن داوای دەسخەتەکانی لێکردبوو. (گیو) بەم
جۆرە وەلامی داپووهوه: کە دەسخەتی وەفایی هیچ نیو نەبووه، نەو نەهەیدە
کانی خۆی شیعەرەکانی وەفایی لە دەمی بووکیکی وەفایی بیستووه کە نەو بوکە
هاتووتە هەولێر و هەموو دیوانی وەفایی لەبەر بووه..." (قەرەداغی. ل. هەژدە)
(۲) بۆ مامۆستا گیوم نووسی: "مامۆستا! تۆ خۆت دەزانی گەلیک کەس باسی
جەنابت وا دەکەن کە دەسکاری شیعری شاعیران بکەیت و گەلی شت
بگۆری..." (قەرەداغی. ل. حەقدە)
(۳) نموونەدی دوودان بوونی قافیە لە شیعری دیکەدی وەفایش دا بەرچاوە
دەکەوئ. پڕوانتە غەزەلی:

سەرچاوەکان:
- دیوانی مەحوی. لیکدانەوهو لیکۆلێنەوهی مەلا عبدالکریمی مدرس و
محمەدی مەلا کریم. چاپی دووهم ۱۹۸۴.
- حافز نامە. بەالەدین خرماشاهی. انتشارات سروش. چاپ دووم. ابان
۱۳۶۷، تهران.
- تاریخ ادبیات در ایران. دکتر زبیب الله سلفا جلد اول چاپنجم. تهران. ۱۳۶۴

گا دەسووتیم گادە گرینم غەرقی ئاو و ناگرم
ناخ لەبەر بەختی سیانازانم ئەز بۆچ نامرم
کە قافیەکان بەشتیکیان ناوان: ناووم، نامرم، ناگرم، کافر، رابرم، چاترم،
حازرم (— رم) و بەشتیکی دیکەیان ناوان: رامشگەرم، دەبەرم،
مەجمەرم، شەککەرم، سەوداسەرم، مەزەهەرم، دۆلەرم (— رم).
(۴) کەم نین نەو شاعیرانەدی گەلییان لەوه کردووه کە کیش و قافیە رینگای

نه‌ی به‌هه‌ر ناو ینه‌ حوسنیک و ته‌جه‌لایینکی دی
 نه‌ی به‌هه‌ر چاوی دلی عاشق دل‌رایینکی دی
 بو‌ خیتایینکی شه‌و و روژ نه‌و دله‌ی سوو تاوی من
 تووری روو حه‌ ، تالیبی دیداره‌ موو ساییکی دی
 چونکه‌ ناو ینه‌ی جه‌مالی شاه‌ی خووبانه‌ دل‌م
 دیته‌ ناه و ناله‌ هه‌رتا رووی زینایینکی دی
 غاره‌تی هه‌وشم ده‌کا هه‌رده‌م په‌ریکی شوخ و شه‌نگ
 بو‌یی وا هه‌ر ده‌م له‌ دل‌ما شو‌ر و غه‌و غایینکی دی
 هه‌جری تو روو حان ده‌کیشی، وه‌سلی (تو) روو حان ده‌دا
 نه‌ی فیدای زولف و روخت به‌م! تو مه‌سیحایینکی دی
 من به‌ چاو و گه‌رده‌نی تو ته‌شنه‌و و خوینین دل‌م
 ناوری من دانامرینی جام و مینایینکی دی
 قیبله‌ گاهی عاریفان که‌س وه‌ک (عبیدالله) نه‌بوو
 عالمیکی دی ده‌بی بو‌؟ غه‌وسی به‌غدایینکی دی؟
 هه‌ر له‌ ته‌غدیری (وه‌فایی) بوو شه‌وی دی مه‌یفرۆش:
 حه‌یفه‌ بو‌ تو هه‌ر ده‌مه‌ ده‌یر و کلیسایینکی دی

سووتام به نازی فیرقه تی، ساقیی که ره م که شه ربه تی
 وه کو قه قنه س ناوړم که وتی، یا غه ووسی سانی هیممه تی
 ریشه ی دلم به س پاره که، مو تریب ده ستی بو تاره که
 به یادی زولفی یاره که، یا غه ووسی سانی هیممه تی
 تو مه زه هری نووری خودای، تو مه نبه عی سیدق و سه فای
 سهرداری کوللی نه ولیای، یا غه ووسی سانی هیممه تی
 من په روانه ی بی حاسلم، من بولبولی خو ینین دلم
 شه یدای چرای روومه ت گو لم، یا غه ووسی سانی هیممه تی
 من ته شنه ی چو ل و زولماتم، ناخر توی کانی حه یاتم
 هه روا به هه ویای وه فاتم، یا غه ووسی سانی هیممه تی
 من خه رموه ره م تو یاقووتی، من ناسووتی تو لاهووتی
 تو روژ دیوانه یی رووتی، یا غه ووسی سانی هیممه تی
 دل خه سته ی یاری سه سه ریم، ماران گه سته ی دیو و په ریم
 شایه د په ریم (که ی!) ره هبه ریم؟ یا غه ووسی سانی هیممه تی
 سه رگه شته ی چو ل و غور به تم، شایه نی روحم و ره حمه تم
 هه ر چاوهر پی یه ک هیممه تم، یا غه ووسی سانی هیممه تی
 نه فس و شه یتان دامه ن که شان، بو سه رکه شی رووی مه هوه شان
 ده مان کیشن به باوه شان، یا غه ووسی سانی هیممه تی

خاکي سه گاني دمر که هم، خواهندهی بی جنگا و ره هم
 جاو له دهستی شاهه شه هم، باغ و سی سانی هیممه تی
 تا نهینه خاکي که بخانه، (نهینه زووی دوست و ینگانه ا)
 حاسا تو و بیرو و به یمانه، باغ و سی سانی هیممه تی
 گرتووی که نار دهر یای قه نام، سه و داسه ر و شیت و شهیدام
 (۱)

ههر جاوهر بی که شیبی به قام، باغ و سی سانی هیممه تی
 سه دای یا هووی دهر و یشان هات، ناه و ناله ی دلریشان هات
 ره گ و روو جم وه یشان هات، باغ و سی سانی هیممه تی
 دهستی من و سه حرای دلان، جاوی من و باغی گولان
 دل بی گول بی ده هم، به لان، باغ و سی سانی هیممه تی
 بهر میکی او ناماده بی، هم بلده بی هم ساده بی

قەت بێ وەفایی وا دەبێ؟ یا غەوسی سانی ھیممەتێ
 دوو حەرفی نەمرە کاف و نون، زەحمەت نییە رۆژەووە بوون
 نەسبایی داناوە بێچوون، یا غەوسی سانی ھیممەتێ
 مۆتەریب تۆ و تاری رۆو حانیی، ساقیی تۆ و جامی سوبحانیی
 تۆ و بەربەتێ، تۆ و شەربەتێ، یا غەوسی سانی ھیممەتێ
 و یلی ولاتی بێھۆشیی، گێژی گێژاوی سەرخۆشیی
 ماسی سەرراوی ناتەشیی، یا غەوسی سانی ھیممەتێ
 نەمرۆ دەمی سوبحی سەحەر، راولەستا بووم دەستەنەزەر
 دۆلبەر بەناز دیم ھاتەدەر، یا غەوسی سانی ھیممەتێ
 زانی دلم سەو داسەرە، (تا و ینە ی ساو و سێبەرە)
 رۆژ دایە گۆشە ی پەنجەرە، یا غەوسی سانی ھیممەتێ
 رۆژ دایە قەلبی مینایی، دیوانە بوو سوفاستانی
 موشکیل کارە ناپەنایی، یا غەوسی سانی ھیممەتێ
 مەوجی دەریای بێ جێ و سکوون، کیشامیە گێژاوی پر خوون
 (انا الیہ راجعون)، یا غەوسی سانی ھیممەتێ
 بەدەری سەنا بەرقیی نەبوو، غەرییی نەبوو شەرقیی نەبوو
 ھەرچی ھەبوو بەرقی نەبوو، یا غەوسی سانی ھیممەتێ (۲)

شەوقی سەمای زەرپراتی رۆژ، بوو بە گۆلی باغاتی رۆژ
 رۆژ ھاتی من نەھاتی رۆژ، یا غەوسی سانی ھیممەتێ
 فەرمووی لەئێو بیرە خەوئ، من قەلبی سووتام دەوئ
 (وەفایی) با نەنوئ شەوئ، یا غەوسی سانی ھیممەتێ

سه‌حه‌ر مه‌ستانه رابردم به به‌ر ده‌رکی کلیسای
 که‌چی ده‌ستی دلی‌گرتم خه‌رامان به‌چه‌ت‌رسای
 نیره‌م بوو عه‌نبه‌ری زولفی، نه‌سیری چه‌نبه‌ری زولفی
 که‌راماتی سه‌ری زولفی به‌هه‌ر تایی مه‌سیحایی
 به‌داوی زولف موژه‌هه‌ستان له‌سه‌ر مولکی دلم و ده‌ستان
 نیزامی چینو تورکستان رژان به‌ربوونه‌یه‌غمایی
 نیگاهی دلستانی من، خوماری دا به‌جانی من
 ته‌یبی حالزانی من، نه‌خۆش بوو، شه‌ربه‌تی دایی
 نیشاریکی به‌چاوان کرد، برۆی هه‌مباشی تورکان کرد
 دل‌میان تیره‌باران کرد، که‌مانداران له‌هه‌ر لایی
 سه‌با زولفی په‌ریشان کرد به‌روخساری عه‌ره‌قناکی
 چه‌شیرینه له‌گل یه‌کدی مه‌ه و په‌روین که‌شه‌و دایی؟
 په‌ریشان زولفی زونناری، دره‌خشان رووی گولناری
 له‌زاری گول شه‌که‌ر باری که‌نه‌ی مه‌جنوونی له‌یلایی!
 و ده‌ره‌بروانه مه‌یخانه چه‌مه‌عمووره چه‌ویرانه
 له‌هه‌ر لایی دل نارایی، له‌هه‌ر گوشیکی شه‌یدایی
 که‌ده‌ستم دا ده‌ری دل بوو، نه‌دل بوو گولشه‌نی گول بوو
 هه‌موو نه‌سرین و سوئول بوو، قه‌رنقول نه‌خلی توو بایی
 له‌جینگایی ته‌جه‌للا ده‌م به‌ده‌م بی ((لن ترانی)) بی
 به‌قوربانی دلی عاشق هه‌زار وه‌ک توووری سینایی
 سه‌روشکم هاته‌خواری، دوور له‌چاوو گه‌ردنی ساقی
 به‌سه‌ر چه‌وزو فواره‌ی عاشقان ناخ جام و مینایی
 جه‌مالی موتریبم که‌وتۆته‌یاد کوا نه‌غمه‌کی تاری؟
 هه‌وای خورشید نه‌واسووتاندمی، ناخ بو کزه‌ی بایی!
 موغه‌نی کوانی ناها‌نگی حیجازو به‌ربه‌ت و چه‌نگی؟
 سیتای موتریب له‌دای بو که‌وت، له‌به‌رچی ده‌نگی نه‌ی نایی؟

به له ههجاى دهنگو ناوازت، به شوعلای زهخمه کى سازت
 مودارای ناوو ناوور بووم، نه مان موتریب مودارایی؟
 به شهوقى ناتەشى رووی تو، به بادى چاوى جادووى تو
 سهراپا بوومه كۆى ناوور، نه مان ساقى سهراپایی!
 له بهر تاوى جهمالى عالمى مومکین بوو نارامم
 دهسووتام نهز نهگەر سایهى سهرى زولفى نهبوو بايى
 به گریانى دلى من هاته زهخم و پینکهنى فەرمووی:
 مه حال بوو خهندهیى ساغەر نهگەر مینا نهگرایى!
 نه مان شوخی خهراباتى! كه بو دینو دل نافاتى
 بهر موو بوچ كه تو هاتى له من دهنگو سهدا نایی؟
 به نابو تاى روخسارت وهفایی وا مهسووتینه
 خودارا! نهى چراغى دیده! بو پهروانه پهروایی
 وهفایی ماوه دهست بهردان، له دهوردهى نوقته سهرگهردان
 نه مان یا قوتبى رهبانى، مهدهد یا شای بوخارایی!
 نه لا نهى ساقیبى مهستان به حهققى پیری مهیخانە
 به گهردش بینه جامى مهى به یادى چاوى جانانه
 نه مان نهى موتریبى مه جلیس به حهققى تارى رووحانى
 بلا بى نهغمه کى سازت كه ناوى ناورى ههجرانه
 نه تو نهى روو حهكهم ساقى، نه تو نهى عومره كهم موتریب
 په پاپهى لینه چهنگو نهى، ده مادهم بینه پهیمانه
 به تیری غه مزه بملاو ینه وه زولفم له گهردهن كه
 به سهر هاتوو مه مهیدانت، به دل بووت بووم به نیشانه
 نه گه شهوقى جهمالى تو نییه من مهست و حهیرانم

له بهر چی بۆته بولبول گول، چرا بۆچ بۆته بهر وانه؟
 له شهوقی تۆیه سهر مه سته، به زهوقی تۆیه پابه سته
 نهگه عاریف له که عبهیدا، نهگه کافر له بوتخانه
 له شیرینی جه مالی تۆیه رۆژی روونی له یلایه
 نهگه فارهادی سهرگردان، نهگه مه جنوونی دیوانه
 ده میکی مه ست و بیمارم، ده میک بی هوش و هوشیارم
 چ کهس نازانی دهردی من، مهگه نه و چاره کالانه
 ده ههر حه لقیکیدا سه د دل، گرفتاره ده نالینی
 سهری زولفی بهر یشانته مهگه زنجیری شاهانه؟
 هه ناسای عاشقان با نه دگری، بی مروه تی تاکه ی؟
 بترسی نهی گولی نازک به دهن له و بایی زریانه
 نهگه زولفت وه کو من عاشقی رووی تۆ نییه بۆچی
 سهراپا تیکچوو، که وتۆته بهر پیت ده ست و دامانه؟
 ترازا دوگمه کهی سینهی، به یاری زولفی هات غه مزه
 به یان به ربوو له لای چین، باخه بهر بن! تیره بارانه
 وه فایی بۆ گولینکی سهرو بالا شیت و شهیدا یه
 وه کوو قومری ده نالینی وه کوو بولبول غه زهل خوانه
 دلی پر نیشی من بۆیه وه ها خوونابی گریانه
 هه موو سینهم وه کو نیشانه جیگا نیشی موژگانه
 به زاری پیتم کوت ناخر بورده باری تا به که ی؟ فهر مووی:
 ده سا دهی بیکوژن، یاران! که رۆژی بهرده بارانه
 به لاگهردانی تۆم، نهی من بنازم خالی رو خسارت
 خه لیلی ناتاشی نه مرووده، خه تتی سه بزی ریحانه

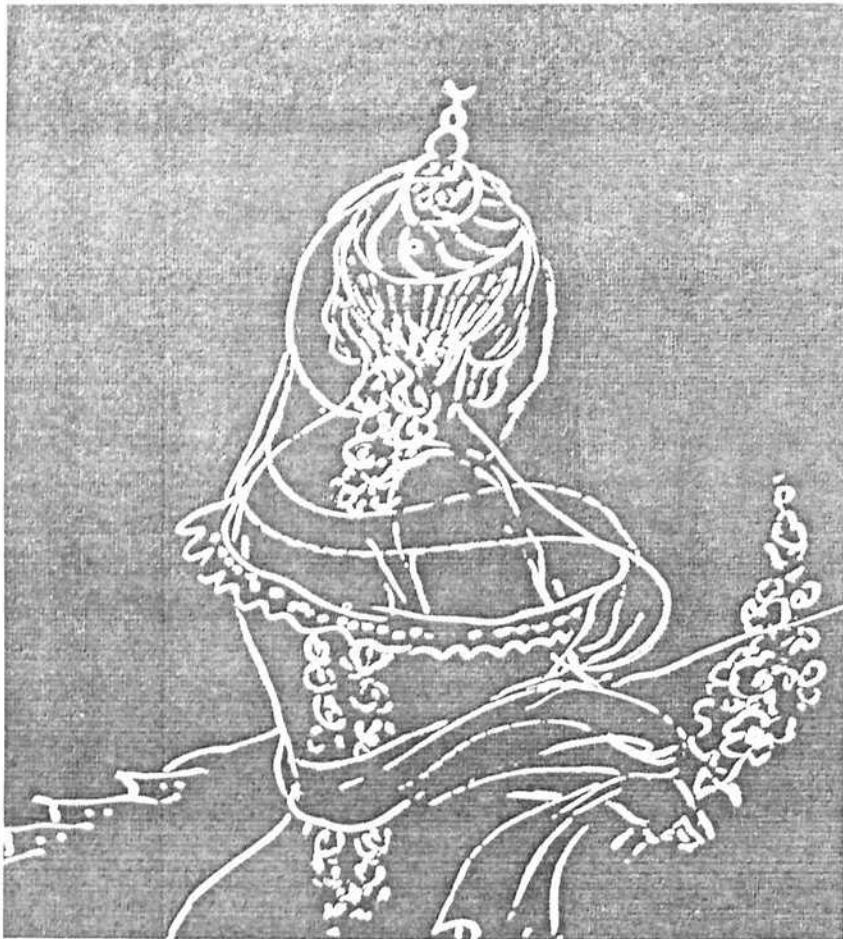
که تۆ سولتانی حوسنی بو له حەزرەت نەبرووت ریت دا
 لەبەر چاوت که هیندو مالی که عەبە ی کردە مە یخا نە؟
 تە ییبی میهرە بان! بیهو و دە تاکە ی دلنە وازی من؟
 وە کو بو خۆم دە زانم هەستە بیلا رۆژی گریانە
 دەلی حالت لە سەیلی دیدە. سۆزی دل چییە قوربان؟
 لە دووری تۆ بلیم چی؟ حالی من خنکان و سووتانە
 مە مکوژە تۆ گەردەنی خۆت زوو لە زولفان دەرخە وە
 نە ی سەبای سالتان نە تۆ بکە ی نەم شە وە رۆژ بیتنە وە
 ناقەتم چوو نارەقی گەردنت بە زولفان ون مە کە
 نە ی ستارە ی سو بحدەم نە مشە و کە زوو تر دەرکە وە
 سووتبووم خۆم دا پەنای زولفت دەمیک ناسو و دە بم
 رووت نیشان دام باز لە سایە ی تۆ وە ناوڕم گرتە وە
 زولفت نە فشان کردو پەنهان بووی و دونیات کردە تەم
 خۆت وە دەرنا عالەمت سووتاندو ناوڕت کردە وە
 با بە هە و یای پایی بوست عومری من کۆتا نە بی
 مە یخە پشت گو ی، مەرگی من، بی زولفە کانت بەر دە وە
 نولفە تی زولفت چییە قوربان لە گە ل رو خساری تۆ
 خۆ بە هیچ دینیکی نابێ کوفر و نیمان پیکە وە؟
 هاتە سەر خەندە کە من سولتانی حوسنو دولبەرم
 غایە تی سوورەت نومای رۆژی جە مالی من شە وە

بای سه‌با به‌رقه‌ع گوشا بوو یا نه‌تۆ بووی خۆت نواند
 یا نه‌ ریزوان ده‌رکی گولزاری به‌هه‌شتی کرده‌وه؟
 من له‌به‌ر عه‌کسی نیگه‌هت که‌وتوو م (و) هه‌وشم نییه
 چاوه‌که‌ی تۆ هه‌ر نه‌خۆشه‌ یا نه‌ سه‌ر خۆشی خه‌وه؟
 ((خارق‌العادات)) ی زولفو خالو خه‌نده‌ی زاری تۆ
 میشکو عه‌نبار، شه‌هدو شه‌ککه‌ر، له‌ عل و گه‌وه‌هه‌ر پینکه‌وه
 زولف لاده با دیار بی جاعیلی له‌یل و نه‌هار
 پرووی وه‌ده‌ر نا تا بزانی ((خالق‌الاسباح)) نه‌وه
 نه‌وره‌سیدی نه‌خلی بالآ شه‌رحی حه‌رفی وه‌حده‌ته
 نه‌ورو نه‌که‌هت، نوورو زولمه‌ت، نارو جه‌ننه‌ت پینکه‌وه
 وه‌ک سه‌ری زولفت ده‌بی کئی بی حیسابی تیک نه‌چی
 گه‌ر به‌ ناز تۆ بییه‌ په‌ی مه‌حشه‌ر به‌ چاوی مه‌سته‌وه؟
 چم له‌ نوممیدی به‌هه‌شت و بیمی دۆزه‌خ داوه‌ من؟
 دۆزه‌خی من هه‌ر فیراقه‌، جه‌ننه‌تی من هه‌ر نه‌وه
 لیوه‌که‌ت عومرم بوو شه‌رتت کرد به‌ دل جار یکی دیش
 وه‌خته‌ بۆت بمرم وه‌ره‌ عومری دوو باره‌م پی بلده‌وه!
 خۆش به‌ ناز رامه‌بره‌، قوربان نیلتیفاتیگ هه‌بی
 داد خواه زۆر که‌وتوو نه‌ختی سه‌مه‌ندت بگه‌وه
 تاقی نه‌برۆت ده‌رخه‌ شادم کا هه‌تا قوربانی بم
 عیدی قوربان چونکی شه‌رتی روئیته‌تی ماهی نه‌وه
 داخۆچ بکا پاش خه‌ت و خالان سه‌فی موژگان به‌ ناز؟
 له‌شکری تورکان نه‌وا هات و فه‌ره‌نگی پیشه‌وه

ناهو ناله‌ی بی قهرارت عالیه‌می خستۆته جۆش
 گۆل به ناز په‌روه‌رده‌یه نه‌ی دل ده‌میکی بسه‌وه
 من له‌سه‌ر خاکی ده‌ری یاری سه‌فه‌رکه‌رده نه‌مام
 نامرم نه‌هلی به‌هه‌شتم گه‌ر ژ یانم بیته‌وه
 تو هه‌له‌ستای به‌وه ده‌مه‌ روو حی وه‌فاییت زینده‌کرد
 با قیامه‌ت که‌س نه‌لی هه‌ر یه‌که‌ توو خودا هه‌سته‌وه

له بهر نازی چاوبازان خور دو خهوم خو یناوه
 به تیری تیر نهندانان چ بکهم جهرگم براوه؟
 شیتو شهیدای سهحرایی، دهگریم ههروهک (وهفایی)
 چ بکهم له دلهی سهودایی، پهرییان دهستیان لی داوه
 له سهه تاقی دوو نهبروی ماییلی زولفان دهمکیشی
 خو وهخته من کافر بم، چ بکهم قیبله گوراوه
 عیشوهی رووی تو هههه خوش بی، موشکل گوشاوه سهه خوش بی
 بزووت بادی نهورۆزی، گرینی زولفت کراوه

نهی ناوینهی دولبه‌ری! زارت گول زولفت زه‌ری
 با هه‌ناسه‌م نه‌دگری رووی خۆت بینه‌ به‌م لاوه
 زولفت جیی بی‌قه‌راران، رووت روژی شه‌و بیداران
 نه‌مان شای گولزاران! روحمیک تارووحم ماوه
 به‌س عومری من به‌باده، رووت بینه‌ زولفت لاده
 دل بۆیه‌ ناموراده، به‌و شه‌وه‌ روژگیراوه
 باشه‌و برواسه‌حه‌ری، باغی گولان وه‌به‌ری
 گه‌ر تو مه‌یلت له‌سه‌ری، کافر نیسلامی ناوه
 ده‌ستم له‌تای زولفت دا به‌م بالایه‌ نه‌مزانی
 بۆچ ده‌مکوژی خۆقوربان پردی قیامه‌ت نه‌پساوه؟
 له‌به‌ر چاوت نه‌مزانی، بی‌باغه‌بان گول چینم
 مه‌ست بووم هۆشم لی نه‌بوو، ده‌مم بۆ رووت هیناوه
 هاتم به‌بۆنه‌ی خالت، تووشی به‌لای زولفت بووم
 ته‌یریکێ نابه‌له‌د بووم نه‌مزانی دانه‌و داوه
 نه‌مپۆ سه‌بای مورادان کاسی کردم نه‌مزانی:
 نه‌عه‌تری نافه‌ی چینه‌، نه‌بۆنی زولفی خاوه؟
 له‌سایه‌ی چاوه‌کانی بوومه‌ رهندی خه‌رابات

له لای پیری مه‌یخانه خه‌رقه‌م له‌ گرووی مه‌ی ناوه
تو خودا دلّم مه‌شکینه، با بزانه: روت وایینه
رووته یا گول هه‌ناره لیوته یا شه‌کری خاوه؟
وهفتی ناره‌ق ده‌ریژی بۆ کوشتنی وه‌فایی
به‌گولی کولمی سویند ده‌خۆم گه‌ردهن شووشه‌ی گولوه
له‌ ده‌ردی بی ده‌رمانی که‌وتوو مه‌سه‌رگه‌ردانی
به‌ جوانی ((لن ترانی)) چ بکه‌م رووحم سووتاه
قه‌یتانی دوو لیوانت به‌ندی جه‌رگی پساندم
کوفرت له‌ لام زاهیره رووحت له‌ لانه‌ماوه
سلاوم کرد له‌ یارم، به‌ دلّیکی غه‌مگینه‌وه
به‌ له‌فزیکی زور شیرین جوابی سلاوی داوه

گولیکم بوو له‌ دونیادا شکوفه‌ی باغی ره‌عنایی
له‌ داغی په‌رچه‌می شیوام له‌ نیو بازاری ریسوایی
وه‌کوو بولبول به‌ رووحو دلّ شه‌و و رۆژ بوومه‌سه‌ودایی
هه‌موو عومری عه‌زیزم چوو له‌ ریی خه‌ندیک به‌ خۆرایی
به‌ جارێ مالی و یرانه‌! نه‌و یشم چوو نه‌میش چوو

نه‌من وه‌ک په‌رچه‌می جانان، نه‌من وه‌ک نیرگسی یارم
له‌ لایی خاوو سه‌رگه‌ردان، له‌ لایی مه‌ست و بیمارم
بلا بگریم، بنالینم، که‌واتیک چوو سه‌رو کارم
دلّم دانا له‌ ریی دولبه‌ر، نه‌ دلّ بۆم بوو نه‌ دلّدارم
به‌ جارێ مالی و یرانه‌! نه‌و یشم چوو نه‌میشم چوو

ګولیکم بوو له باغی دولبـریدا ماهنی کهـنعانی
دلنیکم بوو له ریزه‌ی عاشقان مهـجنوون به سووتانی
دلی بردم فریوی دام به ماچی لیوی مهـرجانی
نهـسیری نیلتیفاتی سـهر زوبانی بووم نهـمزانی
به جاری مالی ویرانم! نهـویشم چوو نهـمیشم چوو

به ناوی چاو و خوینی دل، به سهـعیی روچی شیرینم
غهـزالیکم له داو خست، نافـتی دل غاره‌تی دینم
ههـتا چووم چاوه‌کانی ماچ بکـم لهـحزیکي بیینم
له دهستم چوو وه‌کوو دل، بوو به مایـی شیوه‌نو شینم
به جاری مالی ویرانم! نهـویشم چوو نهـمیشم چوو

وه‌فایی من شهـهینی قولی چاوبازانی شاهان بووم
نهـسیری دهستی گول دهم، سهـرو بالآ، ماهروو یان بووم
گـههـی بولبول، گـههـی تووتی، گـههـی مورغی غهـزه‌لخوان بووم
به نوممیدی غهـزیزیک دوور له چاوم پیـری کهـنعان بووم
به جاری مالی ویرانم! نهـویشم چوو نهـمیشم چوو

خوداودندا خوداودندا! پهـشیمانم پهـشیمانم
به کاری ناخیره‌ت ناییم عهـجب نالووده‌دامانم
به باری مهـعسییه‌ت شهـرمانده‌م و چاو پر له گریانم
نه دینم بوو نه دونیا گـهر نهـکیچی خه‌ت به دیوانم
به جاری مالی ویرانم! نهـویشم چوو نهـمیشم چوو

دهمیک ساقی دهمت بینه دهخیلی چاوه کانت بم
به جامیک دهستی من بگره فیدای پیری موغانت بم
له دوو لامهست و حهیرانم، به قوووی جهزبه نازانم:
نه سه رگه ردی سه رو گه ردهن، نه قوربانی له بانته بم
چ خوشه وه جلدی سه رو گول، به دینی قومری و بولبول
دهمیک شهیدای قه دو بالاته، دهمیک شیتی دههانت بم

له نیشانەى پەرەى جەرگم نەوہستا تا نەگەبیە دڻ
 بە قوربانى خەدەنگى دەست و بازووی چاوەکانت بڻ
 شیفای دام غەمزەگەى چاوت کەوا خوینی دلی گرتڻ
 بە قوربانى موداوايى حەکیمی حال زانت بڻ
 بە بی نيمدادى خالی گەردەنت، دەردم شیفای نایە
 مەگەر بيم دەست و دامانى گەلاویژی بەیانت بڻ
 لە وەسلى رووی تۆی کردم حیجابی پیچی زولفت
 هەتا کەى دڻ شکستەى دەردو تەغەنى باغەبانەت بڻ؟
 موقیمی خاکی دەرگای تۆ حەریمی جەننەتە جیگای
 لە لوتفی تۆچ کەم نابى منیش ریزەى سەگانت بڻ!
 بە زولفی پر لە هاواری دلان کەوتووم، دەسار و حمى!
 نەمان سەر قافلەچى قوربانى زەنگى کاروانت بڻ!
 لەوى رۆژی کە رووت واکردو لیت پرسیم، هەتا دەمرم
 بە بۆنەى جەننەت دەبی من هەر لەسەر رازی نیھانت بڻ
 برۆت تیکننا، دەمت و یکننا، لە دەریای لوتفی تۆ دوورە
 لە قوربى قابەقەوسەین و مەقامى لامەکانت بڻ
 نەمن کوردو دڻ نیفتادە، نەتۆ شوخ و عەرەب زادە
 مەگەر بمرم بە بەختى خۆم دەمیکى هەم زوبانت بڻ
 بە یادی زولفو رووی تۆ وەک وەفایى هەر دەنالینم
 دەبی تا رۆژی مەحشەر تازیەدار و رەوزە خوانت بڻ

گا ده سووتیم گا ده گرییم غه رقی ناوو ناووم
 ناخ له بهر به ختی سیا! نازانم نه ز بۆچ نامرم!
 ههر که ده تبینم ده لئی تو شه مع و من په روانه تم
 تا سه راپا نه بمه کوی زوو خال قه ده نارام ناگرم
 ههر ره گه م تاریکه ناله ی دی له شه و قی رووی تو
 عه نده لیبم، مو تریبم، خو ش خوان، گول، راموشگه رم
 (زولفو روو، بالاو نه برۆ، خه ت و خال و چاوی کال)
 (له و ته سلیمی هه هفت خوانه زۆر موشکیله رووح ده ره برم)
 عه کسی زولفو روو ته مایه ی جو ششی گریانی من
 چ بکه م ناخر چاو پر ناوی دوودی عوودی مه جمه رم
 حه قمه خو ین بگریم له بیدادی خه ت و جه وری نیگاه
 من که گیرۆده ی فاره نگ، یه خمیری دهستی کافر م
 پینکه نینت جه زبی کردم بۆ سه رو زولفی سیا
 توو تیبی شیرین که لام پاپه ندی داوی شه ککه رم
 گا په ریشانی روخو گا دل شکسته ی قامه تم
 ههر ده زولفی تو ده چم سه رگه شته و سه ودا سه رم
 گه ره به ناز ههر ده مکوژی با تیر ببنم چاوه که ت
 لیم گه ری جاری به کوو چه ی مه یفر و شان رابرم
 دوور له تو زۆر بی قه رار بووم تا (به!) لوتفی چاوه کان
 زه حمه تت دا بهر ته بیبان، هاتی، نه مرۆ چاترم
 حاسلی سه یرو سلووکم بوو به خه نده ی زاری تو
 گه به قا، گاهی فه نا، گه غایب و گه حازرم
 زاهید نینسافت هه بی تو چت له رهندو باده خوار!
 توو به هه شت، توو حوورو غیلمان، نه من و چاوی دوله برم

وهك وهفایی دل بده دین دانی بو ساحیب دلنك
 دابزانی بوچی من عاشق به حوسنی مه قههرم
 به گولزاری نیرم قوربان! دهپرسی گهر له نهحوالم
 نهخوشو سهرخوشو مهستو خوماری چاوهكهی كالم
 پهڕیشانم، بلاوم، تینك شكوم، خاوو شینوام
 دهئینی شاماری زولفی تۆم له دووری تۆ شیتو عهبدالم
 به نازی چاوهكهی وهك بازی. بازی دام ههتا پیر بووم
 دهترسم ههر به بازی بمکوژی نهو یاری مندالم
 نه داغی جهرگی خۆم زانی، نه مایهی بهرگی خو ینیم
 شههیدی دهشتی عیشقم، لاله رهنگینم، من كهرو لالم
 دلای بی هوشو گۆشتم مودده تینكه ههر ده نالینن
 خودارو حمی بکهی بهو مورغی چهپسی بی پهرو بالم
 بههرموو با پهڕیشانم نهكا زولفت له سههر رووی تۆ
 نه مان یا کاشیفی زولمهت! دهخیل نهی شهو چرای مالم!
 بو خۆت سههر مه شقی زولفو دهرسی بالآت داومو نه زچ بکهم؟
 نیشانو دهست خهتی خۆته نه گهر نه لغم نه گهر دالم
 نه من نوفتاده بووم تۆ خۆت به روحم دهست گیرم بووی
 په شیمانی نه شیوهی تۆیه، نهی خورشیدی نیقبالم!
 نیشارهی چاوو عیشوهی زولفاكهت بوون مورشیدی ریگام
 نه گهر دهیری موغان قیلام، نه گهر زوتاره بهرمالم
 به تیغی غه مزه نه من و تورکی رووی تۆ قهت مه ئی، قوربان!
 نه گهر قیমে م بکهن ههر رۆژ په رستم، ههر به یهك حالم
 نه من ههر تۆم دهوئ، من چم له رووحمو چم له دین داوه؟
 به قوربانی نه ماشاییه کی تۆ سه د جار سهرو مالم
 له تاو دهردی دلی دیوانه خو ین ده گریمو نازانم
 نه خهستهی چاوهكهی مهستم، نه رهنجای په نجاهكهی نالم
 به مه رگی من به ره مزیکهی بلن بهو چاوه حالیم كا

نه تو نازدار و بیماری نه من بوچ زار و بی حال
 کوتی بو کوی ده بهی رووحت وه فایی؟ دهور یان گرتی
 نیزامی پیر چه م و سه ربازی زولفو و سه کوری خالم
 نه خوشر و ماهستی دوو چاوی کالم
 حاقم به دهسته نه گهر بنالم
 به غه مزه ی چاوت به خه نده ی زارت
 بردیان به غار هت خوو خه یالم
 فاهر مووت چلونی؟ چ بلیم عه زیم؟
 دوور له زولفی تو! کافر به حال
 به یادی چاوت چوو مه خه رابات
 له ره هنی مه یدا خه رقاه و بهر مال
 من مور غی قودسی له لامه کان بووم
 نیلاهی روحمی! شکسته بال
 شه و یکی تاریک، ره هیکی باریک
 ههر به نومیدی چرای جه مال
 به تیری نازت براوه جه رگم
 به چاوی بازت نه ماوه حال
 وه ک من به چاوت یه خسیری زولفم
 کس وانه گیری با داوی زالم
 خوش به و ده مانه گول گول ده شکووت
 شه ک ده باری پرسی له حال
 سه با! ده خیلیم هه تاکوو ماوم
 بلنی به زاری، به روو به خالم:
 ده مینکی بابی ده وای دلیم کا
 به چاوه کانی، گه لنی بی حال

وه فایى چى دیت له سههر بگيرى؟
 نه ما له سههر تو نه سههر نه مالم
 تا بادی خهزان دایه گول و بهرگی رهزانم
 سههه جی وه کو بولبول به جگهر داغی خهزانم
 وهك بهرگی گولم دی كه به با چوو به نه سیری
 (کرد) و كه وتم و شیت بووم، عه به پام، لال بوو زوبانم
 قومری وه ره هه تا ده مری پینکه وه بگری
 تو سهروی ره و انت چوو، من روو حی ره وانم
 بولبول وه ره تا روو حی من و تو یه بنالین
 تو باغی گولانت چوو، نه من داغی دلانم
 نه ی مه عده نی شیرو شه کهر، نه ی گولبهرو دولبهرو
 نه ی تازه گولی داره گولی باغی جینانم

لە باغان ناو نالین دێ، دەلێن شای نیو گولان رۆیی
 لە مەییخانان سەدای شین دێ، مەگەر پیری موغان رۆیی؟
 دەلێنی دەرەیی قەمەر، سەیری فەلەک میزانی گۆراو
 کەوا گول زەرد بوو، سونبول تینک چوو، رەنگی نەرغەوان رۆیی
 لەبەر چاوی جیهان بینم جیهان تاریک بوو نەمزانی
 نە نووری چاوەکانم چوو، نە خورشیدی جیهان رۆیی
 (لە دووری تۆو سۆر بوو چاوەکانم بەو گریه مەعلوو مە)
 (شەفاق دێ، کەوکەیش هەلدێ، کە میهری خاوەران رۆیی)
 (دەمیکی هات بە چاوی سۆرمەسا، یەعنی: وەفادارم)
 (کە جەرگی سۆرمەیی کردم بە سیحری جادوووان رۆیی)

(عەجەب حالیکە گەمیەیی ناتەشی! بی بادەبان رۆیی)
 سەحەر مەستانە هات بولبول بە شادی بۆ تەوافی گول
 کە دی باغ بی گولە، داغ بوو، بە سەد ناو فوغان رۆیی
 مەلێن بولبول مەنلێنە کەوا گول گولشەنی چۆن کرد
 دڵ نارامی نەما چیکا؟ کە نارامی دلان رۆیی
 قیامەت بۆ دلان هەستا کە چاوی مەستی وەرگێرا
 مەگەر نازور دە بوو ساقی کە بەزمی مەیکەشان رۆیی
 چ شینیکە؟ چ هاوارە لە نیو حەلقەیی موریدان دا
 مەگەر خواجەیی سەمەر قەندی لە نیو ساحیب دلان رۆیی؟

(چ نافات که و ته بهر چاوم که و اچوو نووری بیناییم)
(مه گهر شاهیی بوخارایی له قه سیری عاریفان رۆیی؟)
(به نالهی دل شیقام نایی در یغ بو مه ره می جه رگم)
(له زهنگی کاروان چ بکه م، ده لیلی کاروان رۆیی؟)
خرابوو خانه قایی شیخو شهوقی تالیبان، سه د حه یف!
چه من و یران بوو، نه غمه ی بولبولان چوو، باغه بان رۆیی
به نالهی بولبول و قومری وه فایی بویه هه ده گریم
گوئیکی سه رو بالام بوو به تراجی خه زان رۆیی

به بی باکی ده میکی هات و داغی کردم و رۆیی
ده بی حالی چ بی بولبول، به هه زور پی نه چوو رۆیی
نیگار هات دایه خه نده، که و ته دونیا ناو نالهی من
به هه هات غه نچه پشکوت، دهنگی بولبول سوو به سوو رۆیی
فیراقم کرد له پاش تو، هه یچ حه یاتم پی نه ما، قوربان
حه یاتی من که تو ی، مه علوو مه نامینم، که تو رۆیی
له سهر ماچیکی زاری خوت که نه تدارهنگ نه بوو زیزی
عه زیزم بی وه فاییت کرد له سهر هه یچ و نه بوو رۆیی
خه رامان هات و چوو دوله بر، وه فایی ما به ناکامی
در یغا! عومری شیرینم چ زوو هات و چ زوو رۆیی

بە نازىكى كوشندهى سەد ھەزار جان و دل نىفتادهى
 مەلەك يا حوورى عىنى تۆ، فرىشته يا پەرزادەى؛
 بە دل خەندىكى بنو ىنە، بلوورىن ساعىدت ىنە
 يەدى بەيزات ھەيە تۆ دەم لە نىعجازى مەسىحا دەى
 نە قەد تامى دەبى، قوربان! نە گول رىزو نە غەبەر بۆ
 نە گەر جارىك بە خەندەبىيى، سەرى زولفت بە دەم با دەى
 كوتت: ھازولفو كافر بووم، كوتت: ھارووم و چاتر بووم
 كە من ھەر بىمە سەر رىيى تۆ دەبى تۆ بۆچ لە من لادەى؛
 دەمت وا ىنە دەستم بگرە، بابمرم لە بەر چاوت
 بە جامىكى خەلاسم كە لە دەست نەو توركە جەللادەى
 بە چاوى مەستى تۆ كە وتووم بە نارى زولفى تۆ شەيدام
 نە خۆشى تۆم دەنالىنم، جەياتم! بۆچ بەرم نادەى؛
 كە تۆ سولتانى روحم تىن: بە زولفان بەس دلّم تىك دە
 دەبى تا كەنگى ((بىت اللە)) بە دەست كافر بە يە غما دەى؛
 دەمت ىنە بە دل بگرم، لە بەر جامى لەبت بمرم
 دەما دەم رووح بە خشى، بۆ لەبالەب ساغەر و بادەى
 چراى قەندىلە، شەمسى ناسمانە، رووى درەخشان
 نە گەر سەد جار بە زوھرە و موشتەرى روو بەندى پىنادەى
 (وەكو ماسى و سەمەندەر تەشەنەگىم ناچى نە گەر سەد جار)
 (بە نابو رەنگى رووت سىنەم و ھەر تىرى تە جەللا دەى!)
 لە بەر چاوى وەكوو زولفى پەرىشان كە وتەم و فەرمووى
 وەفابى چت لە مەيخانان؟ كە تۆ وا پىرو نىفتادەى

نیگارا نەیی بە غەمزە نافەتی دڵ چاوی بیمارت
 نەمان سەر تا قەدەم سووتام لە دووری نووری دیدارت
 دەسار و حمی وەفادارم! بە حالی دادو هاوارم
 کە وەک بولبول دلی زارم دەنالی بۆ گۆلی زارت
 سەرم ناوی نەگەر نەبخەم بە حلقەیی پەرچەم و چاوت
 دلم ناوی نەگەر نەیکەم بە فیدیەیی چاوی عەبیارت
 نەسیری زولفی خامی تۆم، شەهیدی رەمزی چاوی تۆم
 نەمن گیراوی داوی تۆم، بە سەدجی دڵ بریندارت
 شەهیدی نازی تۆم و داغداری باغەبان نەیی گۆل
 لە دووری تۆ بنالم، یا لەسەر بیدادی نەغیارت؟
 نەمن نەمدیو هیندوو باغەبانی باغی جەننەت بی
 بە شیرینی چ دڵ کیشە، بنازم خالی رۆخسارت!
 لە لایێ شەکەرستانە، لە لایێ نابی حەییوانە
 نەگەر گۆل بی، نەگەر غونچە، لەب و زاری شەکەربارت
 وەفایی دوور لە وەسلی تۆ وە، پابەندی تەلیسمیکە
 لەسەر گەنجی جەمالت کەوتە داوی زولفی رەشمارت

گولەندام نە ی تە نافی گەردەنم زولفی پەڕیشانت
 عیلاجی، چارهیی، روحمی، نەمان دەستم بە دامانت!
 غەریبی تۆم، نەخۆشی تۆ بە گوشە ی چاوی بيمارت
 نەسیری تۆم شەهیدی تۆ بە نووکی تیری موژگان
 نیشارەت نافەتی روحم، کەلامت غارەتی دینم
 تەبەسسوم سیحری لیوانت، رەمزی چاوانت
 مەگەر سەر تاقە دەم زولفت وەکوو من خاوو شیوا بی
 کە سەرگەردانی سەو دایە لە سەر چاکی گەریبان
 دەلێی شەکەر فرۆشی شاری میسره وایە شیرینی
 -بنازم! - خالی وەک هیندوو لە گوشە ی لیوی خەندان
 نەگەر دل بوو، نەگەر دین، دامە سوورمە ی چاوەکان، نیدی
 بەسم سەو دازە دەو ریسوا کە تۆبی و دینو نیمانت!
 تەسلیمی بابله، سیحری حەلالە، رەنگی رەیحانە
 شکەنجو بەندە، یاخۆ جی دلانە زولفی سەر شانت؟
 بە نازادی لە کن خۆی شوهریە من مات و حەیرانم
 گول و نارنجی بەر هیناوه خۆ سەر وی خەرامانت
 لە بەر چاوت بگریەم، یا لە دەست تۆ دادو هاوار کەم؟
 لە بەر نەیرەنگی مەستان، یا لە سیحری رەنگی دەستان؟
 دلەم سەو دازە دە ی بالاتە خۆم دلدادەیی نەبرۆت
 بە بالادل بە لاگیرت، بە نەبرۆ خۆم بە قوربان
 لە دادی من پیرسە جاری نە ی سولتانی عیشووە ناز!
 بە ناحەق بۆچی بمرۆژی نیشارە ی چاوی فەتتانت؟
 وەفایی کەوتە حەلقە ی زولفت، نیدی مەیدە بەر موژگان
 کە من کوشتە ی تە نافت بووم چ لازم تیرە بارانت؟

دلم پر خوین و خوین باره به غه مزه ی نازی چاو مهستان
ههتا نه مرم ره ها نابم له مه کرو سیحری چاو بهستان
نه تو سهرو یکی نازداری نه تو شو خیکی گولزاری
به دل و چاکه بدگێرم له سهه چاوان له سهه دهستان

نە‌ی پر ته‌وی حوسنت هه‌موو ره‌نگی گو له‌ باغان
 نه‌شنه‌ی نه‌زه‌رت زه‌وقی دل و شه‌وقی ده‌ماغان
 نه‌سماو سیفتان به‌ ته‌جللی له‌ و جوو دم
 یا شه‌و بوو نه‌تۆ هاتی له‌مه‌ت کرده چ‌راغان؟
 تۆ هاتییه‌ گولشه‌ن به‌ سه‌رو زولفی بلاوت
 زۆر پی نه‌چوو رۆیی له‌ چه‌مه‌ن له‌ لا له‌ داغان
 زولفت به‌ هه‌ناسه‌م گه‌یه‌ سینه‌یی بازت
 زستانه‌ گولستان بووه‌ پابه‌سته‌یی زاغان
 نه‌و کولمه‌ که‌ نارایشی سه‌د دایره‌ زولفه‌
 گول شه‌وقی به‌ شه‌و داوه‌ چ‌راغانه‌ له‌ باغان
 (له‌و راسته‌یی بازاره‌ چ‌ ناده‌ن به‌ دلی من)
 (هه‌ر مه‌رحه‌مه‌تی تۆیه‌ خه‌ریداری نه‌یاغان)
 سه‌د نه‌شته‌ری غه‌مزه‌ت له‌ دلم دا که‌ ره‌مت کرد
 قانونی ته‌بیانه‌ پیرسن له‌ نه‌ساغان
 سوو تاوه‌ ده‌روونم و وه‌رن نه‌ی موتریب و ساقی
 تۆ لینه‌ له‌ ته‌نبووره‌، نه‌تۆ پر که‌ نه‌یاغان
 چاره‌ی نییه‌ دیوانه‌یی رووی تۆیه‌ وه‌فایی
 سه‌د سال نه‌گه‌ر ییبه‌ نه‌به‌ر پیرو وه‌جاغان

شەو لە خەودا من چراغ بووم، دل چراغ بوو، جان چراغ
 نەبی لە بەر عەیشی شەوی دی جان چراغ، جانان چراغ
 گەه فریشتە، گەه پەری، گەه حۆری عین، گاهێ مەلەک
 گەه قامەر، گەه موشتەری، گەه رۆژ، گەهێ رەخشان چراغ
 رەنگ بە رەنگ زولفی درەوشان، دەم بە دەم رووی خۆی نواند
 چل چراغ یا شەو چراغ بوو، یا بە سەد رەنگان چراغ؟
 رووی لە تاتا زولفی دەر خست هاتە سەر رووی مەر حەمەت
 نەو بە هار بوو، شەو بە هار بوو، واکە دایسان چراغ
 روو لە حەلقەیی تاری زولفان، دەم لە فرقهیی پیکەنین
 وەک لەکن کانی حەیاتیی شەو هەزار تابان چراغ
 رەونەقی هەفت ناسمانو زینەتی رووی زەمین
 هەر وەکوو بۆ شانشین و مەنزلی شاهان چراغ
 تابی سونبول، تابشی گۆل، نیم نیگاہی چاو خومار
 نەشنە بەخشا، جان فەزا، وەک شەو لە مەیخانان چراغ
 عەکسی رووی نارایشی زولفو خەت و خالان دەدا
 وەک بە گۆل گۆلشەن چراغ بێ سونبول و رەیحان چراغ
 شەوقی دا من، رووی دەمن کرد دیم شەو م پێ بۆتە رۆژ
 من دەسووتام، من عەجەب مام من چراغ بووم یان چراغ؟
 دل لە لایین، تەن لە لایین، وەک نە یستان ناویری گرت
 مەسجید و دەیر و کلیسا ماوێ پر تابان چراغ
 دار و بەرد وەک من دەسووتا، دەر نە ما، نە یوان نە ما
 زاهیر و باگین چراغ بوو، دەر چراغ، نە یوان چراغ
 زولفی تۆ و روخساری تۆیە، یا شەو م رۆژی و یسال؟
 رووی تۆ و بالای تۆیە، یا لە سەر وستان چراغ؟

(من نه واههست و نه زان بووم بوچ له داغی باغی رووت)
 (گول وه کوو بولبول ده سووتا. ته رزی پیر وانان چراغ؟)
 ناگهان دولبه ر نیهان بوو، بوو به روژی رهسته خیز
 کف زه نان مایخواره، ویران مایکه ده، گریان چراغ
 شاعشاعی خورشید نیهان بوو، لال و کهر بوو نیلوفر
 مات و خاموش ما وه فایی وهک ساهدر گاهان چراغ

تاییکی ریشهیی دل به نووکی غه مزه دا دا
 دهستیکی بو سه ما روو به نندی ماهی لادا
 نافه ی گولی به ده رکه وت عه تری به دم سه با دا
 باریکو لووسو نازک وهک زولفی خاوی با دا
 وهک شاخی گول به لادا ، شیرین ته شی ده ریسی
 نووکی ته شی به گه ردهش چهر خیکه قوتبی پیوه
 ((مجره)) و به داوای که چهر خی که وت به پیوه
 وهک زوه ره دهستی کیشا که به نندی قه و سی زیوه
 نه ستیره ماهی دا گرت سابت کرا به پیوه
 عه ره ق به روو به ریوه ، شیرین ته شی ده ریسی
 له بانی عاره قی رشت له پینکه نینی زاری
 به خنده غونچه گول بوو گولای لی ده باری
 وتم به فرموو سه ر دوو چاوی من به یاری
 به چاوی من بینن ته سلیمی سیحرکاری
 که سه روی جو ییاری ، شیرین ته شی ده ریسی
 که دهستی بر دو هینا به دولبه ری به تادا
 هینایه چهر خه و گیرای به رانی سافیدا دا
 عه یان بوو په نجه یی روژ به خه تتی نیستیوا دا
 به سو بچی سادق نه نگوت ژه ناب له نیو سه ما دا

حیرهت له ماسیوادا، شیرین ته‌شی ده‌ر یسی
که هاته چه‌رخه و بازی ته‌شی به رانی لووسی
ده‌که‌وته پای بووسی دوو زولفی ناب‌نووسی
ژنه‌ب له مانگه‌شه‌ودا ده‌هاته چاپلووسی
له‌سه‌ر به‌یازی گه‌ردن به خه‌تتی خوش نووسی
مه‌ه، بیتنه پایبووسی، شیرین ته‌شی ده‌ر یسی

یه‌خه‌ی کراسی لاجوو پشکووت به هه‌ردوو لیوان
گول و شه‌که‌ر ده‌باری له کوو چه‌ی باغی سیوان
زولفی پرزاند و کولمی وه‌ده‌ر نه‌که‌وت له نیوان
شه‌مسرو قه‌مه‌ر هه‌لاتن دو‌ینی نو یژی شیوان
وه‌فایی که‌وته کتیوان، شیرین ته‌شی ده‌ر یسی

که‌که‌وته چه‌رخه و گه‌ردوش ته‌شی به ده‌ستی ره‌نگین
هه‌ودای له لیوو ده‌م دا خور شیدی سینه‌نه‌سیرین
سه‌مای به ژوزه‌نه‌ب دا ((کف القچب)) ی شیرین
گرتی خه‌تی مودارا شه‌فاهق به عه‌قدی پاروین
سیحریکه‌ بو دل و دین، شیرین ته‌شی ده‌ر یسی

دوو زولفی چین کرد که نافه‌یی خه‌تایه
دوو مه‌مکی خسته سه‌رلق هه‌ناری دڤ گو‌شایه
به‌ خه‌نده چه‌ر خێکی دا که شه‌وقو نه‌شنه وایه
به‌ نوکته پی نیشان دام سه‌ما له سه‌ر هه‌وایه
هه‌موو نیشاره وایه، شیرین ته‌شی ده‌ر یسی

به‌ عیشوه زولفی لادا له سه‌ر عوزار و زاری
دوگمه‌ی کراسی ترازا، بزووت هه‌وای به‌هاری
که شه‌و به‌یانی به‌ردا گول و وه‌نه‌وشه باری
سه‌ودای به‌ عاشقاندا باغی گول و هه‌ناری
دونیا به‌ ک نینتزاری، شیرین ته‌شی ده‌ر یسی

که زولفی که‌وته سه‌ر روو هه‌موو خه‌تای به‌ چین دا
خه‌رامی تاوسانه‌ی به‌ سه‌روی نازه‌نین دا
سفیده‌یی به‌یانی به‌ باغی یاسه‌مین دا
فه‌نایی پر به‌قا بوو ده‌می له پیکه‌نین دا
سه‌د نافه‌تی له دین دا، شیرین ته‌شی ده‌ر یسی

سمی غه زاله یی چین له نافه دا عه یانه
ده لئی له نیوه شه و دا سفیده یی به یانه
قه دی گول و ده می گول نه مه ی که قووتی جانه
له باغی یاسه میندا شکوفه یی گولانه
به هاری بی خه زانه، شیرین ته شی ده ریسی

شکوفه وا هه لستی له زیرو زیو حوبایی
له که وسه ری به هه شتی ده روونی پر کرابی
خړو له تیف و نازک بلووری خودنوما بی
به ته رزی درزی له خو وه درزی دابی
دیاره سه روی وابی، شیرین ته شی ده ریسی

شه و ئ له بیره خه و دا جه مائی و یم به دل دی
 دوو چاوی مه ستو کالم وه کوو غه زالی سل دی
 نه گه چي نه و به هارم به رهنگی باغی گول دی
 هه ناری نه و ره سیده م شکاوو خاوو بل دی
 گولم له خاک و گل دی، شیرین ته ششی دهر یسی
 وتم چبو نه مامم! به خال و خهت نه ماوی؟
 وه کوو به هاری سونبول بلاو تیک شکاوی؟
 وتی گلاوی سهگ بوو شکوفه گول گولاوی
 به گه ردوش و سه ماوه ستاره یی سه ماوی
 به سه ر چوو چاو و راوی، شیرین ته ششی دهر یسی
 مه نعی مه کن وه فایی که خاوی دل بلاوه
 سه ریکه مه سستی نازی، دلنکه بوی نه ماوه
 به داوی دل دلی خوی به داوی زولفی داوه
 دلم حهقی به ده سته فتوایی سه رمی داوه
 که نه م غه زاله چاوه، شیرین ته ششی دهر یسی
 قوتووی لونالییانه له زیوی دارژاوه
 له باله به له حیکمهت له شه هدی هه لکراوه
 له بهر نه زاکه تی رۆژ رووایی دادراوه
 به تهرزی درزی دهرزی له خو وه درزی داوه
 به مهی عه یان کراوه، شیرین ته ششی دهر یسی
 شیفای جه راحه تی دل ته ششی نه بوو، که ی رستی؟
 شه ش په ره که ی کاکي خوی پر ناوو پر به مستی
 هه تیوی که لله شهق بوو به داوی حیله به سستی
 له تاوی هاتو چو دا به لیوی غونچه گه سستی
 به رووح و دل به قه سدی، شیرین ته ششی دهر یسی

به دل به ديله سۆسهن به غونچه گول يه رهق بوو
شه شپه ره که ی وه فایي کولوفت و تیژ و رهق بوو
* گولی (....) هه موو وهرهق وهرهق بوو
به عارهقی عورووقی که سه ره خوشی عه رهق بوو
به مای چ موسته حهق بوو، شیرین ته شی دهر یسی

* نهم دیره له دیوانی وه فاییدا بهم شیوهیه، له میژووی
نه ده بی کوردی دکتور ماره خزنه داریش بهم شیوهیه
(له هاتو چۆی شه مالی گولی وهرهق وهرهق بوو)

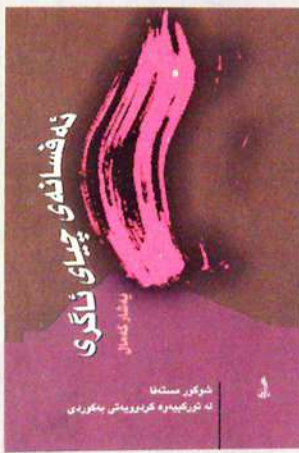
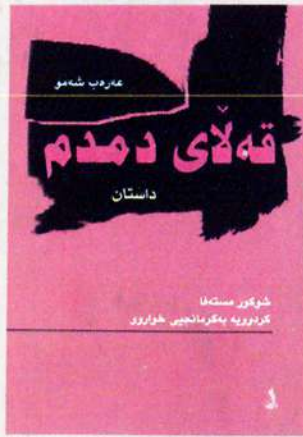
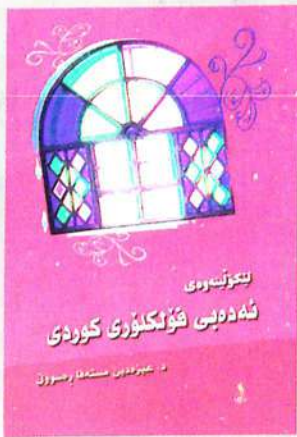
مینیاتور: قهرشچیان

ROVAR

No: 59

کتابخانه کوردی

چاپخانە

هەولێر - کوردستان
Aras Press
Kurdistan - Erbil